

நோளச்சுடா

வைகாடி

2012

வெளியீடு

சந்திதீயான் மூச்சிரம சைவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவை

பொது :

தறவிவாழி

உதவி வகுக்கன் ருகவி உதவி

செய்யப்பார் சாஸ்பிள் வகுக்கு.

ஒரு உதவியை இன்னளாகுவதிடமிருந்து பெற்றவன் பதில்
உபகாரஞ் செய்யும்போது நான் பெற்ற உதவி அளவுக்கூட
செய்தல் கடாது; நான் எவ்வளவு செய்ய முழுமோ
அளவுளவுக்குச் செய்தல் கேள்வும். (105)

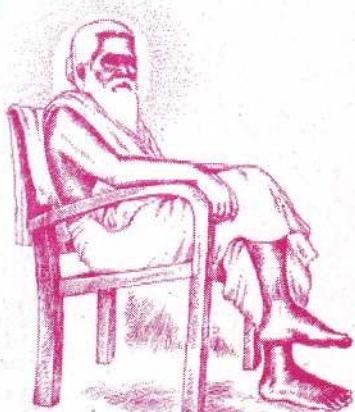
பொது :

மறவற்க மாசற்றார் கேள்வும் தறவற்க
துன்பத்துள் துப்பாயார் நட்பு.

துன்பத்தில் உதவியவர் நட்பை விடுதலாகாது; ஓரிலு
இழுக்கங்களில் குற்றமில்லாதவரின் உறவை மறத்தலாகாது.

(106)

நற்சிந்தனை

மறப்பேனோ குருநாதன் தன்னை
தியானமாலை
கலிவிருத்தம்

நாத ஸிருப்பது நற்றவர் நெஞ்சிலே
நாத ஹுரையது நான்மறை யாகமம்
நாதனை நாமனர் ஞான மெய்துவர்
நாதனை நாட நாமறிந் தோமே

16

நினையும் நினைவும் நியன்றி வேறில்லை
அனையுகு சுற்றமும் அப்பனு மாகிய
தனையறி வார்கள் தற்பர மாவர்
பினையொன்றும் பேச விடுமில்லைக் காலே

17

நீயும் நாலும் அவனும் அதுவும்
காயுந் தீயும் காலும் வானும்
பேயும் புதமும் பிரானும் பிறவும்
ஆயும் பொழுதில் அவனாய் விளங்குமே

18

ஞானச்சுடர்

வெளியீடு:

சந்நிதியான் ஆச்சிரம செவ கலைப்பாட்டுப் பேரவை

நூலாச்சிடப்

வெளியீடு-2 கூப்பு-173

2012

போடுவதற்காக

நூல்காரி

மருவத் தழுவம்....	திருமதி K. ஸ்ரீதூரா	01 - 05
தியாகம் மன அமைதிக்கு....	கு. கணாளி	06 - 07
ஸஹத்துக் சிற்றரசுகளிலே...	மு. நின்தி	08 - 09
கீதாத்தி திருவகவல்	க. அருளம்பலவளை	10 - 12
அள்ளப்பிள்ளை	கீ. கம்போந்தார்	13 - 14
கந்தநந்துபுதி	வாரியார் சுவாமிகள்	15 - 18
யேற்கக்கேய கிரைவள்	வெங்கிலி பா. வேஷ்புபிள்ளை	- 19
நீஞ்சு சமய....	கு. கோவிராஜ்	20 - 22
மெய் வருந்தி....	முருகவே பரங்நாதன்	23 - 25
மரணம்- அப்புறம்	ங்கவி வாசுதேவ்	26 - 27
மிட்டெட்டுப்போம்	திரு கணாகராஜ்	28 - 30
ஏந் ராஜ நிலைவகைகள்	-	31 - 32
சிறுவர் கநைகள்	-	-33
படங்கள் தரும் பதிவுகள்	-	34 - 35
தனிப்பெருந் தமிழ்த்...	க. நாகேஷ்வரன்	36 - 38
தகவற் பக்கம்	Dr S. குழுவிலி	39 - 40
நின்திய அள்ளப்பனி	-	41 - 42
வெற்றிகலையின் தனிச்சிறப்பு	நீரகவைனி	43 - 44
தியாக உணர்வை...	க. சிவராஜா	45 - 47
சொவ சமய விளா விடை.	ஆறுமுகநாவலர்	48 - 50
மெய்ஞாளமும்....	க. கௌங்கநாயகம்	51 - 53
சொவத் திருக்கோவிற்.....	கா. கக்ளாசநாதக்குருக்கள்	-54
கல்லோலடக் கந்தன்	அற்புதன்	55 - 56
தமிழகத் திருக்கோவிற்.....	வஞ்சவழூர் அப்பான்ஜோ	57 - 60

அன்பளிப்பு: மலர் ஒன்று 30/- ரூபா

சந்திதியான் இங்கிராம

காலை கலை பணியாட்டுப் பேரவை

தொலைபேசி இலக்கம்: 021 321 9599, 021 226 3406

அச்சகம்: சந்திதியான் ஆச்சிரியம்

ஞானச்சுடி சுதந்திரமாத வெளியீடு

வெளியீட்டுரை:-

சித்திரைமாத ஞானச்சுடர் மலருக்கான வெளியீட்டுரையை Dr V. பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் நிகழ்த்தினார்கள்.

அவர் தனது வெளியீட்டு உரையில், ஆச்சிரமமானது பல்வேறு சேவைகள், பணிகளைச் செய்து வருகின்றது. அந்த வகையில் ஞானச்சுடர் மலர் வெளியீடும் ஒன்றாகும். இம்மலரை ஆச்சிரமமானது ஒவ்வொரு மாத இறுதி வெள்ளிக்கிழமையும் கிரமம் தவறாது வெளியீட்டு வருகின்றது என்று சபையோருக்குக் கூறினார்.

தொடர்ந்து கூறுகையில், தினமும் வரும் அடியார்களின் வயிற்றுப் பசியைப் போக்குவதற்கென அன்னதானமும் வழங்குகின்றது. நோய்ப் பிணியைத் தீப்தற்காக மருத்துவ சேவையையும் வழங்குகின்றது என்று கூறினார். இனிவரும் காலங்களிலும் இப்பணிகள் மேலும் மேலும் வளர்ச்சியடைய வேண்டும் என்று கூறித் தனது வெளியீட்டுரையை நிறைவு செய்தார்.

மதிப்பிட்டுரை:-

172ஆவது ஞானச்சுடர் மலருக்கான மதிப்பிட்டுரையை திருமதி தவமலர் சுரேந்திரநாதன் (இளை. அதிபர்) அவர்கள் நிகழ்த்தினார்கள்.

அவர் முதலில், சைவர்களின் ஞான பொக்கிஷமாக ஞானச்சுடர் மலர் திகழ்கின்றது. இச்சஞ்சிகையில் பல்வேறு விடயங்கள் உள்ளடக்கப்பட்டு வெளிவருவதோடு எல்லோராலும் வாசிக்கக்கூடிய பெரிய எழுத்திலே இச்சுடர் தவழ்கின்றது என்று சபையோருக்குக் கூறினார்.

தொடர்ந்து கூறுகையில், இச்சுடரை பெரியோர் முதல் சிறியோர் வரை அனைவரும் படித்து பயன்பெறும் வகையில் விடயங்கள் அமையப்பெற்றுள்ளது. அத்தோடு இம்மலர் சாதாரண மலர்ல்ல. பரந்த ஆன்மீக அறிவைக் கொண்ட ஓர் சஞ்சிகையாக மக்கள் மத்தியில் திகழ்கின்றது என்று கூறினார்.

இச்சுடரில் உள்ள ஒவ்வொரு விடயமும் மனித வாழ்க்கைக்குத் தேவையான விழுமியக்கருத்துக்களைக் கூறுவனவாக உள்ளன. இக்கருத்துக்களைப் படித்து வாழ்க்கையில் நல் இன்பங்களைப் பெற்று உய்வோமாக என்று கூறித் தனது மதிப்பிடு செய்யும் பணியினை இனிதே நிறைவு செய்தார்.

சுட்டுதுரும்துகவல்

கதிர்காம உற்சவத்தினை யன்னிட்டு ஸ்ரீ சௌஷ்டந்தினி ஆலயத்தினிறந்து கதிர்காம் தோக்கி புறப்படும் பாதயாத்திரைக் குழவினர் வழமைபொல ஒவ்வாண்டும் நேற்று [14.05.2012] காலையில் தமது யாத்திரையை சௌஷ்டந்தியினிறந்து ஆரம்பித்தனர். சௌஷ்டந்தினி ஆலயத்தில் நடைபெறும் விழைடு பூசை வழிபாடுகளைத் தொடர்ந்து, அங்கிறுந்து எத்து வறப்படும் வேலினை கையில் ஏற்றியபடி சுந்தியான் ஆச்சிரமத்தை அடைந்து, ஆச்சிரமத்து பூசை அறையில் வேலினை வைக்குமாறு சுவாமிகளிடம் கையளித்தனர். ஆச்சிரமத்து சுவாமி அறையில் நடைபெறும் விழைடு பூசை வழிபாட்டுணைத் தொடர்ந்து யாத்திரைக் குழவினாருக்கு காலை உணவு வழங்கப்பட்டது. அவர்கள் தமது சிரம பரிகாரத்தை முற்றுக்கொண்டதும், ஆச்சிரமத்து சுவாமிகள், அவர்களுக்கு திறுநீரு வழங்கி யாத்திரைக் குழவினாரின் கைச் செலவுக்கான ஒரு தொகைப் பணத்தினையும் வழங்கி ஆசீர்வதித்து, பூசை அறையில் வைத்த வேலினை யாத்திரைக் குழவுத்து தலைவை தாங்கும் முறைகள் அடியாரிடம் பூசை அறையில் வைத்த வேலினைக் கையிலை கொடுத்து ஆச்சிரம வாசல் வரை சென்று வழி அனுப்பி வைத்தார்.

சுந்தியின் வேலனின் நிறைந்த திறுவாந்து கடாட்சத்துடன் பாதயாத்திரை நினைவெய்தி ஆச்சிரமத்து சுவாமிகளுடன் பேரவையினரான நாமும் வேலவனை கருங்கூப்பி நிற்கிறோம்

മോക്ഷാർമ്മവർ നേരത്തെ ആദ്ധ്യാത്മികപാഠം

ജീവ്യല വൈട്ടരൈ വർഗ്ഗ - വർഷി

ശ്രീധരാർ ക്രിക്കറ്റപ്പാഡി ഓട്ടോട്ടു് ബുദ്ധോട്ടു്
ഞംപുരാവ മുന്നുക്കരണരിയ ആചാരം - പത്രാധി

ഒക്കെങ്കിലും തുറുവശത്തോ ചോ ചോ വിവിംഗവർഗ്ഗ
പാശാവാനംഗാ വർഷി ദിവസം - ഇപ്പാർക്കി

പാലമുന്നുക്കൻ പല വാഴവാർഷികർ ദിവസം
ആക്കണ്ണരിൽ ശ്രീത്തവരും ആവാനാ

ശാംപാക ഏറ്റുവാൻ ഇന്നാനും മേനോനി
ആവാനാനാൻ സ്ത്രീരി മുന്നുക്കൻ - ഞംപു

ഇവാനാപ് ഇപ്പിട്ടുമും പഞ്ചാട്ടുകു അധികാർ
ശവന്മാനം നോക്കാനാൻ അവാരി - മേലു

തുറുമ്പുക്കൻ ഇട്ടുവും തുരുവാമും ദിവസാഹി
ശ്രീവിവും പാശവും എല്ലാം - ശാരി

കൃഷ്ണ ചന്ദ്രീരി ഘാനാൻ ക്രൂപക്കരാജ
ഗവരിയേ ഏകഭൂത വളക്കാക്കുപ്പേ ഗരി - ആംഞ്ഞാൻ

പാശവും പുശ്ചിനീ ക്രൂപക്കരുതു ആവാരി

മഹാശിലകും പാലവും കാലി. കു. ചീരുമ്പം

வைகாசிமாகு சிறப்புமிருசி ஸஹதோவர் விழும்

P.T. பாலச்சந்திரன்

(அவுஸ்திரேலியா)

Dr T. ஸ்ரீஸ்கந்தராசா
(லண்டன்)

V. சுந்தரமூரத்தி
(சசன் ஜீவல்லரி, சங்கானை)

ச. கந்தசாமி
(தேவன் ஸ்ரோர்ஸ், ஆவரங்கால்)

மா. நாகலிங்கம்
(லக்ஷ்மி வெதுப்பகம், பத்தமேனி, அச்சுவேலி)

க. அரியரத்தினம்
(கதிர். தொலைத்தொடர்பு நிலையம், வல்வெட்டி)

ஸ்ரீ கணேஸ்வரன்
(சச்சி மோட்டோர்ஸ் வேக்ஸ், திருநெல்வேலி)

கா. அருந்தவராசா
(பிரதான வீதி, தொண்டமானாறு)

சி. தங்கவேல்
(கேம்பிரிட்ஜ் கல்வி நிறுவனம், நவின்டில்)

க. கிருபாகரன்
(சந்தை வீதி, உடுப்பிட்டி)

நா. சுந்தரம்
(நுண்ணாய்வுப் பரிசோதகர், உரும்பராய்)

P. சாந்தருபன் G.S
(சாருகாந் தொலைத்தொடர்பு நிலையம், கெருடாவில்)

திருமதி இ. லோகநாதன்
(இளை. பொது முகாமையாளர், மானிப்பாய்)

Dr V. பாலகிருஷ்ணன்
(முகுந்தன் வைத்தியசாலை, அச்சுவேலி)
இ. கணேசலிங்கம்
(கிராம உத்தியோகத்தர், ஆவரங்கால்)

ச. தெட்சணாழரத்தி

(ஸுரத்தி கட்டுமாணப் பணிப்பாளர், கோண்டாவில்)

S. இராசரத்தினம்

(இளை. பிரதேச அஞ்சல் அத்தியட்சகர், நல்லூர்)

சி.மு. தம்பிராசா

(வியாபாரிமுலை, பருத்தித்துறை)

த. விக்னேஸ்வரன்

(தங்கராசா நகை மாளிகை, யாழ்ப்பாணம்)

அ. தனேஸ்வரன்

(இரசாயனவியல்துறை, யாழ் பல்கலைக்கழகம்)

செயலாளர்

(கலையரசி படிப்பகம், 3ஆம் சந்தி, தொண்டமானாறு)

உரிமையாளர்

(சுந்தரம் பிறதேர்ஸ் மருந்துக்கடை, திருநெல்வேலி)

K. அருள்வேல்

(விரிவுரையாளர், யாழ் பல்கலைக்கழகம்)

ஆ. குலேந்திரநாயகம்

(கிராம உத்தியோகத்தர், ஆவாங்கால்)

கு. ரவீந்திரன்

(அதிபர், பஞ்சசீலம்)

ஜ. கோ. சந்திரசேகரம்

(மார்ஷல், யாழ் பல்கலைக்கழகம்)

செல்வி T. பெரியதம்பி

(முன்னாள் கல்விப் பணிப்பாளர், பருத்தித்துறை)

D.M. வேதாரணியம்

(ரதி மஹால், கரணவாய்)

செல்வி ரதிவதனி

(மாயக்கை, தம்பசெட்டி)

திருமதி S. சரஸ்வதி

(குட்டகம்புரை, புலோலி)

சி. குமரகுருநாதன்

(தில்லையம்பலப் பிள்ளையார் வீதி, அல்வாய்)

மாணிக்கம் குட்டித்தம்பி

(வல்லியாவத்தை, கரணவாய்)

திருமதி சீ ஆதவன்

(வல்லிபுரக்கோயில் வீதி, புலோலி)

சாவித்திரி அருணர்சலம்

(தும்பளை, பருத்தித்துறை)

க. பொன்னுச்சாமி

(அம்மன் கோயிலிடி, கரண்வாய்)

பேரின்பாலசுப்பிரமணியராசா குபிலேஷன்

(அரசுவீதி, உரும்பராய் கிழக்கு)

V. சந்திரராஜா

(நிற்சாமம், சங்கானை)

கு. சிவகுமார்

(மயிலணி, சண்ணாகம்)

இ. சந்திரராஜா

(மானிப்பாய் வீதி, யாழ்ப்பாணம்)

வே. கிருஷ்ணராஜா

(C.T.B. மீசாலை)

நி. ஜெயந்தன்

(மங்கை ஸ்ரோரஸ், நீவேலி)

வ. இராகசயா

(கேணியடி, திருநெல்வேலி)

கு. சந்திரலிங்கம்

(ஆளைக்கோட்டை)

செல்வி அ. வள்ளிநாயகி

(உடுவில் தெற்கு, சண்ணாகம்)

உ. ரிமையாளர்

(குரு பிறின்றேஸ், ஆழியபாதம் வீதி, திருநெல்வேலி)

பொ. கந்தையா

(புருடலேன், அரியாலை)

செ. கிருஷ்ணராஜா

(கலட்டிவீதி, கோண்டாவில்)

வை. சிற்றும்பலம்

(தேவி வாசம், கொக்குவில்)

செல்வி P. சயிலஜா

(மயிலங்காடு, ஏழாலை)

வரதலிங்கம் செல்வமோகன்

(மோகன் கடை, ஆவரங்கால்)

திருமதி கண்மணி கணபதிப்பிள்ளை

(பத்துமேனி, அச்சுவேலி)

சுப்பிரமணியம் கந்தையா

(சிவன்வீதி, ஆவரங்கால்)

R. பிரணவன்

(கிணவானை லேன், கோப்பாய்)

ச. செல்வவிநாயகம்

(ஜெயதி வாசா, உரும்பராய் தெற்கு)

- வ. புவிநாதன்
(ஐயனார் வீதி, பருத்தித்துறை)
சி. மணிவண்ணன் ஆசிரியர்
(செட்டிக்குறிச்சி, பண்டத்தரிப்பு)
ம. செ. சபாநாயகம்
(மாலிசந்தி, கரவெட்டி)
K. வேணுகோபாலு
(வேணி இல்லம், புலோலி)
க. செல்வராசா
(கட்டைவேலி கரவெட்டி)
S. சின்னராஜா
(வல்வெட்டி)
திருமதி S. உமாரதி
(மங்கை இல்லம், உடுப்பிட்டி)
ஆ. வேலாயுதம்
(உலக்கைகழை, கம்பர்மலை)
க. சின்னராசா
(சித்தாலயம், அல்வாய்)
செ. ஸ்ரீதரன்
(விமலவாசா, உச்சில் ஒழுங்கை, கரவெட்டி)
சி. மதியழகன்
(திக்கம் அல்வாய்)
ந. இராஜுகோபால்
(ஸ்ரீ நாகேந்திரா பவனம், கரவெட்டி)
கி. சரஸ்வதி
(போதராமடம், துன்னாலை)
ஜ. சிவஞானம்
(கமலவதி, கரவெட்டி)
அ. சின்னத்தம்பி
(மாய்க்கிராயன், துன்னாலை)
கதிரவேலு சதாசிவம்
(அந்திரான் கரவெட்டி)
ச. ஜெக்ஷோதிராசா
(ஆனைக்கோட்டை மேற்கு)
Dr N. பாலசுப்பிரமணியம்
(நல்லூர், யாழ்ப்பாணம்)
த. உருத்திரா
(ஆதவன் மில், புலோலி)
த. முருகானந்தா
(பிரம்படிலேன், கொக்குவில்)

அந்தவகையில் நாம் இக்கட்டுறையில் ஆரம்பகால வேல் வழிபாட்டு மரபுகளின் எச்சங்களோ இன்றைய முருக வழிபாடாக பரிணமித்துள்ளது என்யதனை சான்றாதாரங்களினுடோக நோக்குவோமாயின்;

ஆதிகால மனிதன் இயற்கையின் இயக்க விதிகளைப் புரிந்து இயலாமையால், இயற்கையைக் கட்டுப்படுத்தவும், அதனிடமிருந்து சில பயன்களைப் பெற்றுக்கொள்ளவும் மேற்கொண்ட முயற்சிகளோ வழிபாட்டு நடைமுறையின் ஜோர்ஜாத்திற்கு காரணமாகும். மரணத்திற்குப் பின்னர் வரும் நிலை பற்றி கொண்டிருந்த அச்சம் இவ்வழிபாட்டை மேலும் ஊக்குவித்தது. இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்க்கை நடாத்திய ஆதிமனிதன்; இயற்கைச் சக்திகளின் சீர்றங்களைக் கண்டு பெரிதும் கலங்கிப் போனான். புயல், இட, பெருமழை, நில அதிர்ச்சி முதலான இயற்கை அளித்தங்களிலிருந்து தப்பிப்பிழைக்க எண்ணி அவற்றையே வழிபடுகின்ற கடவுள்களாக உயர்த்திக் கொண்டான்.

அந்த வகையில் மரம், செடி, கொடிகள், ஜூம்பெரும்புதங்கள், விலங்குகள், ஆண் பெண் குரிகள், ஆவி, குலக்குறிகள், புளிதப் போலிகள், கற்கள்..... முதலான பல்வேறு வழிபடு பொருட்களும் ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் மாற்றுமடைந்து இன்றைய வழிபாட்டு மரபுகளாக காணப்படுகின்றது.

அந்தவகையில் முருக வழிபாட்டை எடுத்துக்கொண்டால் வேல் வழிபாடு, பாற்செம்பு, காவடி எடுத்தல், கந்தசஸ்தி, வெள்ளிக்கிழமை விரதம் அலுவல்த்தல்..... என்பனவெல்லாம் ஆரம்பகால வழிபாட்டு மரபின் எச்சங்களாகவே காணப்படுகின்றது. எடுத்துக்காட்டாக,

சங்க இலக்கியங்களை ஆராயும்போது உருவமாக முருகன் வணங்கப்பட்டதோடு குழநிலையில் நிற்ற மக்களின் தெய்வமாக வேல் வணங்கப்பட்டது. சங்க காலத்தில் குறிஞ்சி நிலத் தெய்வமாக முருகன் போற்றி வணங்கப்பட்டான். சங்க காலத்தில் முருகன் வெறியாட்டம்மூலம் பிரபல்யம் அடைந்திருந்தான்.

வேல் செந்திற ஆடையாலும், செந்திறப் பூக்களாலும், அலங்கரிக்கப்பட்டு, இவ்வழிபாட்டில் முக்கியம்பெற்ற மந்திரவாதியாகிய வேலனால் குரவைக் கூத்துக்கொண்டு ஆயப்பட்டது. பெண்ணுக்குரிய இடுக்கண் முருகனால் வந்தது என்றுகூறி வாத்திய ஒலி முழங்க, குறிஞ்சிமாலை குடிக், கடம்பு அணிந்த வேலன் எனப்பட்ட பூசாரி முருகனைத் தனது மனக்கண் முன்னே நிறுத்தி வழிபட, மகள் இறைவன் தமிழிடம் வந்து வெளிப்படுவான் என்ற நம்பிக்கையுடன் கூத்தாடுவதே இக்குரவைக் கூத்தாகும்.

முருகனின் மனைவி வள்ளியே என்பதனை நற்றினை;

“முருகு புணர்ந்து இயன்ற வள்ளி போல....” எனக் குறிப்பிடுகின்றது. பின்னர் தான் முருகன் இரு மனைவியரை உடையோனாகச் சித்தரிக்கப்பட்டான்.

குறுந்தொகையில்; பூசாரி ஆகிய வேலன் ஆட்டனை வெட்டி அதன் குருதியினை நேரடியின் நெற்றியிற் தடவி முருகனை வழிபடுதலைக் குறிக்கின்றது. இதனைக் குறுந்தொகையிற் காணப்படும்,

“மென்தோள் நெகிழ்த்த செல்லல் வேலன்
வென்றி நெடுவேள் என்னும்...”

என்ற அடிகளில் எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

மதுரைக் காஞ்சியில்,

“அருங்கடி வேலன் முருகொடுவனை இ
யரிக் கூடின்னியங் கறங்க நேர் நிறுத்துக்
கார் மஸ்க் குறிஞ்சி குடிக் கடம்பின்
சீமிகு நெடுவேட் பேணித் தழு உப்பினையூ
மன்று தொறு நின்ற கருவை”

என்ற பகுதி எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

முருகனை அச்சம் பொருந்திய ஓர் இரவில் வேலன் அழைப்பது பற்றி அகநானுரூ
குறிக்கின்றது. இவ்வேலன் பூசாரியினது வெறியாட்டு மரபு தமிழ்நாட்டில் அற்றுப் போய்விட்டாலும்
கூட கேரளத்தில் இவ்வழிபாடு இன்றும் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது.

முருகன் இக்காலத்தில் “சேய்”, “அறுவார் பயந்த ஆறுமர் செல்வன்”, “ஆல் கெழு
கடவுட் புதல்வன்”, “கொற்றவைச் சிறுவன்”, வானோர் தானைத் தலைவன்”, குறிஞ்சிக் கிழவன்”
போன்ற பெயர்களால் அழைக்கப்பட்டான்.

சமுத்தில் முருக வணக்கத்தின் பழைய வழிபாட்டு முறையாகிய வேல் வழிபாடு
நிலைபெற்றிருந்ததை பொம்பிட்டு, கந்தரோடை, குருகல்கின்ன ஆகிய பெருங்கற் காலத்திற்குரிய
கல்லறைகளில் கிடைத்துவன் உலோகத்தினாலான வேல்கள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. இதனைவிட
பிராமி எழுத்தாகிய “ம” என்ற குறியீடு பரவலாக சமுத்துப் பெருங்கற்கால பானை ஒடுகளிலும்,
பிராமிக் கல்வெட்டுக்களிலும் காணப்படுகின்றது. இது வேலினை ஒத்த குறியீடு எனக்
கூறப்படுகின்றது.

சமுத்தில் பிராமிக் கல்வெட்டுக்களிற் காணப்படும் “வெல்” என்ற பதம் வேல்வழிபாட்டு
மரபை எடுத்துக்காட்டுகின்றது. ஹந்தகல, நிலகம, ஒழுண்கல, உறுப்பிரகல்கீ ஆகிய இடங்களில்
காணப்படும் நான்கு கல்வெட்டுக்களில் இக்குறிப்புண்டு. அதுமட்டுமன்றி,

பூசாரிகள் வழிவந்த வேல் வழிபாட்டு முறையின் எச்சங்களாகவே இன்றும் வேல்
வழிபாடு முருக வழிபாட்டுத் தலங்களில் பேணப்படுகின்றது. உதாரணமாக, மண்டூ கந்தசாமி,
செல்வச்சந்நிதி, கத்ரிகாமம்.

வேல் வழிபாட்டுடன் இணைந்ததாக கடம்பயர் வழிபாடு சமுத்திலும், தமிழகத்திலும்
காணப்பட்டிருந்தது. வேல், வேலன் வழிபாட்டோடு பின்னிப் பிணைந்தது தான் முருகனுக்கீ
சிறப்பான மரமாகிய கடம்பயர் வழிபாடு எனலாம். சங்க இலக்கியங்களில் முருகன் கடம்பணாக
விளிக்கப்படுவதை பின்வரும் அடிகள் கூறுகின்றது. “கடம்பயர் செல்வன்”, “புலவரை அறியாத
புதியுத்த கடம்பமாந்து”, “உருளிணாக்கடம்பி நெடுவேட்கு” ஆகும். பரிபாடலில் கடம்பயரத்தின்கீழ்
இயற்றப்பட்ட வழிபாடுகளைப் பற்றிக் காணப்படும் வர்ணனை வேல், கடம்பு, வேலன், பூசாரிகள்
ஆகியோர் முருக வணக்கத்துடன் கொண்டிருந்த தொடர்பினை எடுத்துக்காட்டுவதாக அமைகின்றது.

இதனைவிட முருக வழிபாட்டுடன் தொடர்படைய தமிழ் நாட்டிலுள்ள ஆறுடை வீடுகளான
திருப்பாங்குளும், ஆவினன்குடி, திருச்செந்தூர், குன்றுதோராடல், திருவேரகம், பழுமதிரீசௌலை
என்பன குறிப்பிடத்தக்கது. முருகன் உறையும் இடமான திருமுருகாற்றுப்படை தரும் பின்வரும்
குறிப்பு அவதானிக்கத்தக்கது.

“காடுங் காவங் கவின்பெறு துருத்தியும்
யாறுங் குளனும் வேறு பல் வைப்புஞ்
சதுக்கமுஞ் சந்தியும் புதுப் புங்கடம்பு
மன்றமும் பொதியிலுங் கந்துடை நிலையினும்”

அடுத்து முருக வழிபாட்டுடன் தொடர்புடையதாக நட்சத்திரவழிபாடு இடம்பெற்றதற்கான குறிப்புக்கள் மகாவம்சம், பாளிநூல்கள், பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில் காணப்படுகின்றது. இவற்றில் முதன்மையானது கார்த்திகை நட்சத்திரத்தில் நடைபெற்ற திருக்கார்த்திகை விழாவாகும். இந்நட்சத்திரத்தின் தோற்றும் பற்றிய ஜதீகத்தில் முருகன் அசுரரை வென்றபின் இதனை விண்ணுக்கு அனுப்பி வைத்ததாக கூறப்படுகின்றது. கார்த்திகேயனின் தோற்றுத்திலும் இந்நட்சத்திரத்திற்குப் பங்குண்டு. கார்த்திகைப் பெண்களால் தனித்தனியாகப் பாலுாட்டி வளர்க்கப்பட்ட குழந்தைகளே கார்த்திகேயனாகவும் பின்னர் ஆறு முகங்களையுடைய கடவுளாகவும் தோற்றும் பெற்றன என்பது ஜதீகம். முருகனின் தோற்றுத்தைக் கொண்டாடும் விழாவே இக்கார்த்திகை விழா எனவும் கூறப்படுகின்றது.

இதற்குச் சான்றாக பதினெண் கீழ் கணக்கு நால்களில் காணப்படும் பின்வரும் குறிப்புக்கள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

“அறுமீன் சேரும் அகவிருள் நடுநாள்
மறுகு விளக் குறுத்து மாலை தூக்கிப்
பழவிறங் முதாப் பலருடன் துவன்றிய
விழவுடன் அயர் வருகதி லம்ம”

(அகநானுரூபு)

“நலமிகு கார்த்திகை நாட்டவர் இட்ட”

(கார்நாற்பது)

“கார்த்திகைச் சாற்றில் கழிவிளக்குப் போன்றனவே”

(களவழி நாற்பது)

மேற்கூறிய செய்திகள் தீபங்களை நிரல்பட ஏற்றி, மாலை தூக்கி, ஊரின்கண் உள்ள மக்கள் ஒன்று சேர்ந்து இவ்விழாவினைக் கொண்டாடுவதை எடுத்துக் காட்டியுள்ளன. தமிழகத்துத் திருவண்ணாமலையில் கார்த்திகைத் தீபம் ஏற்றப்படுவதும் இன்றும் முருகன் ஆலயங்களில் தீபமேற்றி விழாக் கொண்டாடப்படுவதும் இதன் தொடர்ச்சியே. நாம் இன்று அனுஷ்டிக்கும் “கார்த்திகை விளக்கட்டு”ம் இவ் விழாவினையே நினைவுட்டுகின்றது.

அடுத்து கார்த்திகை நட்சத்திரம் போன்று விசாக நட்சத்திரமும் முருகனது பிறப்போடு தொடர்புடையதாகும். சமூத்து பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில் காணப்படும் “விஸக” என்ற பெயர் இதற்கு சான்று பகருகின்றது. இவ் வைகாசி விசாகம்தான் இன்று பொசனாகப் பெளத்துர்களால் கொண்டாடப்படுகின்றது என்பதும் குறிப்பிட்டதுக்கது.

மேலும், சோழர்காலத்தில் கச்சியப்பர் கந்தபுராணம் பாடியமை, ஆகமங்கள், இதிகாசங்களில் முருகவழிபாடு, சமூத்தின் கிழக்கிலுள்ள திருப்படைக்கோவில் என்பன அன்றைய முருக வழிபாட்டின் தொடர்ச்சியாகவே இன்றும் காணப்படுகின்றது.

ஆழவேல், அழுது படைத்தல் என்பன சங்ககால மரபாக இன்றும் சந்திதியில் பின்பற்றப்படுகின்றது.

இவ்வாறாக முருக வழிபாடு ஆரம்பகால வழிபாட்டின் தொடர்ச்சியாக இன்று, வேலன்பூசாரிகள் களத்திற்கு முருகனைத் தம்முள் வரவழைத்து வழிபாடு செய்தது போன்று இன்று கப்புறாளையினர் செய்கின்றனர். முருகன் ஒரு குறிப்பிட்ட பொருளிற் தோன்றி நிற்கின்றான் என்ற உணர்வுடன் வழிபடும் முறையே இன்று உள்ள வேல், இவ்வியந்திரம் ஆகியன இத்தகைய பண்பாட்டு வழிபாட்டுச் சின்னங்களின் எச்சங்களே ஆகும்.

அடுத்து நாம் தற்போது மேற்கொள்ளும் அன்றாட வழிபாட்டு முறைகள் யாவும் இலங்கை, இந்தியாவின் ஆரம்பகால வழிபாட்டு மரபுகளின் எச்சங்களேயாகும். அதாவது மெழுதல், விளக்கேற்றுதல், மலர்களைக் கொண்டு வழிபடுதல் என்பன சங்க இலக்கியங்களில் காணப்படுகின்றது. கரம் கூட்டுதல், தாழ்ந்து வணங்குதல், வலம் வருதல் என்பனவும் அக்காலத்திலே காணப்பட்டது.

“கொடிச்சியர் கூப்பி வரை தொழு கைபோல...”

தற்போது மேற்கொள்ளும் பூசை முறைகள் யாவும் ஆரம்பகால வழிபாட்டு மரபுகளின் எச்சங்களே. சிந்துவெளி காலத்தில் தெய்வ படிமங்களிற்கு பூசை செய்தனர் என்பதற்குச் சான்றாக புகையாற்ற பூசைத் தட்டுக்களும், பூசை உபகரணங்களும் சான்றாக விளங்குகின்றன. அதே சமயம் தெய்வ படிமங்களிற்கு நிவேதனம் படைத்தனர் என்பதற்கு சான்றுகள் உண்டு. இங்கு கண்டிடுக்கப்பட்ட தெய்வப்படும் ஒன்றின் முன் உணவுப்பொருட்கள் படைக்கப்பட்டிருப்பதை காணமுடிகின்றது. இப்பூசையின் வளர்ச்சியே இன்று ஆழகாலப் பூசையாக கோயில்களில் நடக்கின்றன.

இன்று நேர்த்திக்கடன் செய்து வழிபடும் மரபு ஆரம்பகால வழிபாட்டின் எச்சங்களே. சிந்துவெளி காலத்தில் மணப்பொம்மைகள், பிள்ளையும் தொட்டிலும் காணப்பட்டது. ஒரு இலட்சினையில் பெட்டி போன்ற ஒரு பொருளை இருவர் தூக்கிச் செல்வது போலவும், விக்கிரக உருவை நால்வர் கூந்து செல்வது போலவும் காட்டப்பட்டுள்ளது. இதன் தொடர்ச்சியாகவே இன்று ஆலயங்களில் கவாமி வலம் வருதல் என்பன ஆரம்பகால வழிபாட்டு மரபின் தொடர்ச்சி ஆகும்.

எனவே இவற்றை தொகுத்து நோக்கும்போது இன்று காணப்படுகின்ற முருகவழிபாடு, வழிபாட்டு மரபுகள் ஆரம்ப காலத்தில் காணப்பட்ட இலங்கை, இந்திய வழிபாட்டு மரபுகளின் எச்சங்களே என்பதனை மேற்கூறப்பட்டுள்ள சான்றுகள்மூலம் அறிந்து கொள்ளலாம். சிந்துவெளி, ஷேத, இதிகாச, பூரண, தம்மசாஸ்திர, சங்க, சங்கமருவிய, பஸ்வர், சோழர், குப்தர், பெருங்கற்கால, அனுராதபுர, போலநறுவை..... போன்ற காலங்களின் படிமுறை வளர்ச்சியே இன்றைய வழிபாட்டு மரபுகள் ஆகும்.

எனவே இந்த வழிபாட்டு மரபுகள் ஆரம்ப காலத்தின் தொடர்ச்சியாக இன்று மனிதவாழ்வு ஆகும் ஓடத்தை அமைதியாக ஓட்டிச் செல்ல உதவும் நல்லதொரு துடுப்பாகும்.

தியானம் மன அறமுகிக்கு வழிகாட்டி

நூ. குணாளன் அவர்கள்

மனித மனமானது ஒரு குரங்கு போன்றது. அங்கும், இங்குமாக அலையும் மனதினை ஒரு கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டு வருவது என்றால் அவ்வளவு எளிதான் காரியமல்ல. எமது மனத்தை ஒரு நிலைப்படுத்திக் கொள்ள பயிற்சி அவசியம்.

தியானம் என்பது உயர்ந்த குறிக்கோளில் மனதைச் செலுத்துவதாகும். தியானத்துக்கு பொருத்தமான ஓர் இடத்தினை தெரிவு செய்ய வேண்டும். நிலத்தில் இருந்தவாறோ, அல்லது நாற்காலியில் இருந்தவாறோ தியானம் செய்ய ஆயத்தமாகலாம். இலகுவாக அமர்ந்து தலையை நேராக வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

கண்களை மூடியவாறு “நான் தியானம் செய்யப் போகிறேன். என எனக்குச் சொல்ல வேண்டும்.” மனதை இலகுவாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஒன்றுமுதல் பத்துவரை மனதில் எண்ணியபடி நன்கு மூச்சை வெளிவிட வேண்டும். இப்படியாக மாறிமாறிச் செய்வதன்மூலம் எமது மனதினை ஒரு நிலைப்படுத்த மூடியும். இதேபோல் கண்களை மூடியவாறு கேட்கும் சத்தங்களையும் அவதானிக்கவும். தூரத்தில் கேட்கிற சத்தம், அண்மையில் கேட்கிற சத்தம் எனப் பல்வேறு சத்தங்களை அவதானிக்கக் கூடியதாக இருக்கும்.

இதேபோல் உணர்வுகளையும் கண்களை மூடியவாறு அவதானத்தைச் செலுத்த மூடியும். தலை உச்சியில் இருந்து உள்ளங்கால்வரை உள்ள உறுப்புக்களிலும் தெரியும் உணர்வுகளை அவதானிக்கலாம். கடிக்கிறதா, குளிர்கிறதா, சூக்கிறதா போன்ற உணர்வுகளை ஒவ்வொரு உறுப்பிலும் அவதானிக்கலாம்.

இவ்வாறு சிறிதுநேரம் சென்றிபின் ஜந்து கைவிரல்களையும் கொண்டு தியானம் செய்யலாம். கட்டை விரலை நினைத்து குடும்பத்தில் உள்ள ஒவ்வொருவரையும் கண்களை மூடியவாறு மனதில் நினைக்கவும், அன்பு செய்யவும் எங்களுக்குப் பிடிக்காதவர்கள், கோபமாக இருப்பவர்கள், எமக்குத் துன்பம் செய்பவர்களை குறிப்பிட சுட்டுவிரலை நினைக்கவும். இவர்களை ஆசீவதிக்கவும், மனதில் உள்ள கோப உணர்வை நீக்கவும், நடுவிரலை ஞாபகப்படுத்தி நாட்டில் உள்ள எல்லாத் தலைவர்களையும் நினைக்கவும். சின்னவிரலை ஞாபகப்படுத்தி ஏழைகள், இடம்பெயர்ந்தவர்கள், அனாதைகள், நோயாளிகள், ஏதிலிகள், அநியாயமாகச் சிறையில் வாடுபவர்களையும் ஞாபகப்படுத்தி அவர்களையும் ஆசீவதிப்புக்கள். இப்படியாகத் தினந்தோறும் ஓர் உகந்த இடத்தில் அமர்ந்த வண்ணம் செய்துவர மனம் அமைதியாக சுத்தமடையும். தியானம் செய்வதற்கு பூசை அறையையும் பயன்படுத்தலாம். பூசை அறையில் அமர்ந்தவண்ணம் இறைவனின் திருநாமங்களை நினைப்பதன்மூலம் மன அமைதியைப் பெற மூடியும். எமக்கு அளவிற்கு அதிகமாக கோபம் ஏற்படும்போது தியானம் செய்து மன அமைதியைப் பெறலாம். தியானம் செய்வதன்மூலம் இறை சக்தியை அனுபவிக்கலாம். இப்படி எத்தனையோ சித்தர்கள், யோகிகள், ஞானிகள் தியானம் செய்து இறை சக்தியை அனுபவித்துள்ளனர். தியானத்தின்மூலம் இறைவனுடன் கதைத்த ஞானிகள்

தன்மயிகை உடயவர்களாக கருக்கன்.

கூட இருந்துள்ளனர். கவாமி விவேகானந்தர் தியானத்தின்மூலம் எத்தனையோ காரியங்களைச் சாதித்துள்ளார். ஆனால் இன்றைய இளைய சமுதாயத்தில் தியானம் செய்வது என்பது மருந்திற்கும் இல்லை என்றுதான் கூறவேண்டும். தியானம் செய்தால் இன்று சமுகத்தில் நடக்கும் விரும்பத்தகாத செயல்கள் எல்லாம் இல்லாது போகும். நல்லதொரு சமுதாயம் உருவாகும். எனவே இன்றைய இளைய சமுதாயம் தியானத்தைச் செய்து நல்லதொரு சமுதாயத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்பது எல்லோரதும் பேரவாவாகும்.

தியானம் செய்வதன்மூலம் மன அமைதி ஏற்படும். மனதில் நிம்மதி ஏற்படும். எமது உடலில் உள்ள பல நோய்கள் குணமடையும். மன அழுத்தம் குறையும். இப்படியாக ஒவ்வொரு நாளும் தியானம் செய்வதன்மூலம் நாம் படிக்கும் பாடங்களை ஞாபகத்தில் வைத்திருக்க முடியும். எமது முகத்தில் அழுகு, அமைதி, மகிழ்ச்சி எனத்தோன்றி மனதில் இனம்புரியாத சந்தோஷம் உருவாகும்.

காலம் பொன்னானது, கடமை கண் போன்றது. எனக் கடமை உணர்வுடன் வாழ்ந்து வருபவர்கள் ஞானிகளுக்கு ஓப்பானவர்கள். இவர்களுக்கு இறைவனின் நினைவு எப்போதும் உண்டு. இவர்களது எண்ணங்கள், செயல்கள், எதிர்பார்ப்புக்கள் யாவும் நல்லவையாகவே மிளிர்கின்றன. இவர்கள் நடமாடும் ஞானிகள் ஆவர். தியானத்தை எந்த நேரத்திலும் செய்யலாம். தியானத்தைச் செய்வதன்மூலம், வீட்டிற்கும், நாட்டிற்கும், நற்பிரஜைகளை உருவாக்கலாம். எனவே இன்று முதலாவது நாம் எல்லோரும் ஒவ்வொரு நாளும் ஒரு குறிப்பிட்ட நேரமாவது தியானம் செய்து மனதை நேர்வழிப்படுத்துவோமாக.

“இறைவனால் எமக்களிக்கப்பட்ட விலை~~நிதிக்குமிழுப்பாக~~
அன்பளிப்பு அம்மா”

எனக்கு உனனவிட யாருள்

செல்வச் சந்நிதி முருகா உன்தன்

சேயாய் என்னை ஏற்றுக் கொள்வாய்

அல்லல் படுவது கண்டும் என்னை

ஆதரித் தனைத்து அன்புகாட் டாயோ

கல்லை ஒத்த மனமோ என்மேல்

கருணை காட்ட மாட்ட ரோந்

இல்லை உன்போல் தெய்வம் எனக்கு

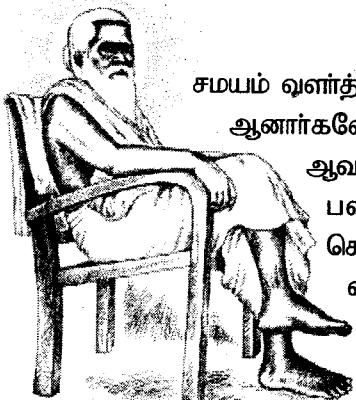
கினிமேல் உனனவிட யார்தான் உள்ளரோ

-வ. யோகானந்தனிவம்-

ஆகபிள்ளையே தனைறந்த செல்வம்.

சுதந்தர்களிலே யோகர் சுவாமி

நூ. மு. நெட்சி அவர்கள்

சமயம் வளர்த்த பெரியவர்கள் வரிசையில் நாயன்மார்கள் எவ்வளவு முதன்மை ஆனார்களோ அதேபோல முக்கியம் பெறுபவர்களே இந்தச் சித்தர்கள் ஆவார்கள். சித்துக்களில் வல்லவர்களே சித்தர்கள் ஆவார். இவர்கள் பலவகையான சித்துக்களை அதாவது அற்புதங்களை செய்தமையால் சித்தர்கள் என அழைக்கப்படுகின்றனர். சித் என்றால் அறிவு என்று பொருள்படும். அறிவின் வடிவமாக தம்மை ஆக்கிக்கொண்டவர்களே சித்தர்கள் ஆவார். இச்சித்தர்கள் அட்டமா சித்திகள் கைவரப் பெற்றவர்கள்.

அட்டமா சித்திகளாக அணிமா, மகிமா, லகிமா, கரிமா, பிராப்தி, பிரகாமியம், சுசத்துவம், வசித்துவம் காணப்படுகின்றன. சித்தர்கள் சாதி, சமய, ஆசாரக் கட்டுப்பாடுகளுக்கு அப்பாற்பட்டவர்கள். யோக மார்க்கத்தில் வல்லவர்கள். யோக நெறியில் நின்று, பல சித்திகளைப் பெற்றவர்கள்.

தமிழகத்தில் என்றாலும் சரி, சமுத்தில் என்றாலும் சரி பல சித்தர்கள் இருந்திருக்கின்றனர். இருந்தாலும் தமிழ்நாட்டில் சித்தர் மரபொன்று நெடுங்காலமாக இருந்து வருகின்றனர். அந்தச் சித்தர்கள் பதினெண்மெரனக் கூறுவது மரபாகும். அகத்தியர், திருமூலர், சிவவாக்கியர், பட்டினத்தார், பத்திரகிரியர், அகப்பேய்ச் சித்தர், குதம்பைச் சித்தர், கடுவெளிச் சித்தர், அழகணிச் சித்தர், பாம்பாட்டிச் சித்தர், கொங்கணச் சித்தர், இடைக்காட்டுச் சித்தர், கருவுரார், மதுரை வாலைசாமி, கணபதி தாசர், உரோமரிஷி, சட்டைமுனி, இராம தேவர் முதலானோர் பதினெண் சித்தர்களில் அடங்குவர். ஸமுத்திலும், பெரியானைக்குட்டிச் சித்தர், சித்தானைக்குட்டிச் சித்தர், நவநூதச் சித்தர், கணையிற் சுவாமிகள், யோகர் சுவாமிகள், செல்லப்பா சுவாமிகள் என ஞானியர் பலர் இருந்திருக்கின்றனர். அவர்களில் யோகர் சுவாமி பற்றி எடுத்துநோக்குவோம்.

யோகர் சுவாமிகள்

யோகர் சுவாமிகளுக்கு பெற்றோர் இட்ட திருநாமம் “சதாசிவம்” என்பதாகும். செல்லப்பா சுவாமிகளின் சீட்ரான யோகர் சுவாமிகள் ஐம்பது ஆண்டுகளுக்குமேல் சிறந்த ஞானியாக விளங்கினார். நாவலரின் பணிகளை பின்பற்றி சைவ சமயத்தின் பரிபாலனத்திலும் ஈடுபட்டார். இவரிடம் சித்தர் மரபும் வேதாகம மரபும் சங்கமமாயின. புராணபடலத்திற்கு புத்துயிர் கொடுத்த பெருமையும் இவரையே சாரும். திருமுறைகளை முறையாக ஒதியும் ஒதுவித்தும் அவற்றுக்கு வகுப்புக்கள் நடாத்தியும் வந்தார். சித்தாந்த சாத்திர வகுப்புக்களை நடாத்தி வந்தார்.

யோகர் சுவாமிகள் ஒருமுறை தம் குருவைத் தரிசித்தார். பின் தேர்முட்டியின் மேற் படியலிருந்து நாற்பது நாட்கள் இரவு பகலாக யோகநிட்டையில் இருந்தார். அதன்பின் குருவின் கட்டளைப்படி அன்பர்கள் வழங்கிய உணவை உண்ண ஆரம்பித்தார். அன்றில் இருந்து மக்கள் அவரை “யோகர் சுவாமிகள்” என அழைக்கத் தொடங்கினார். செல்லப்பா சுவாமிகள் சமாதியடைந்த பின்னர், யோகர்சுவாமிகள் கொழும்புத் துறைக்குச் சென்றனர். அங்கே வாழ்ந்து வந்தார். அவரின் பெருமைகளை அறிந்த மக்கள் அலைகடல்போல் அவரைத் தேடி வந்தனர். தஞ்சம் என்று வந்த மக்களுக்கு இவர் உய்யும் நெறிகளை வகுத்தளித்தார்.

சுவாமிகள் தம் சீடர்களின் அல்லது அடியவர்களின் நன்மைக்காக “சிவதொண்டன்” என்ற மாத இதழைத் தொடங்கினார். அத்துடன் “சிவதொண்டன் நிலையத்தையும்” யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பில் செங்கலடியிலும் நிறுவினார். யோகர் சுவாமிகள் தம் அன்பர்களுக்கு கவிதையிலும், உரையிலும் கூறிய உபதேசங்களை “நற்சிந்தனை” என அழைத்திருந்தனர்.

இவ்வாறாக யோகர் சுவாமிகள் இந்து சமயத்துக்கு எண்ணில் அடங்காத பல பணிகளை ஆற்றியுள்ளார். சைவம் வளர்த்த இவர் வழியைப் பின்பற்றி நாமும், நம் சமூகமும் சைவசமயத்தை வளர்க்க அரும் பணி ஆற்றுவோமாக.

செவ்வச்சந்தீக் கந்துன் கழுஞ்சோர் கல்மாலை- 3

பல்வளி

அடியினை உறங்கிழும் அருளினைத்தா- முருகா!
கடிகமற் புஞ்சோலை மருவசந் நீதியானே!

அநுபவ்வளி

கொடிவள்ளி முளைகாட்டி கொடியேற அருள்வேலா!
அடியருக் கீனியானே! அரிதிரு முருகோனே!

சுருளம்

பிடியத னுருவுமை கொளவரு பிஸ்ளையை
கடிமண மதுபெறக் கரியு கொளவைத்தாய்
விடிவது வேண்டியே வியன்தி தொழுத்துயர்கள்
கடிதினி லகன்றிடக் கருணைசெய் கந்தா! உன்

இடியெனப் பொருகுரர் வதைபட வேல்விருத்தாய்
கொடியிடை குஞ்சரியைக் கொஞ்சீரு மணமுடித்தாய்
மிடியொடு வருவோரை மிர்ச்செய் யருள் கொடுத்தாய்
நெடியவேல் முருகாவன் நிழலினில் இன்போடு

(அடியினை)

-குருவாயா குதூரா-

முடிகு கேட்கியாளவள் பன்.

09

(தூப்பக்ஷி...)

கீர்த்திக் திருவெகவல்

(தீண்ணல்யிங்கநாளிச் செய்யப்பட்டது)

ஏற்று

சங்கநாம் செல்வர் பண்டுதோர் கு. அருளம்பலவளையி இணக்க

வைகாசிமவர் நானாச்சடார்

எய்தவந் திலாதா ரெரியிற் பாயவு
 மாலது வாகி மயக்க மெய்தியும்
 பூதல மதனிற் புரண்டுவீழ்ந் தலநியுங்
 கால்விசைத் தோடிக் கடல்புக மண்டி
 நாத நாத வென்றமு தரற்றிப்
 பாத மெய்தினர் பாத மெய்தவும்
 பதஞ்சலிக் கருளிய பரமநா டகவென்று
 இதஞ்சலிப் பெய்தநின் ரேங்கின ரேங்கவும்

பதவுரை:

எய்த வந்திலாதார் எரியில் பாயவும்- அங்ஙனம் அவனது அருளை அடைய வாராதவர் ஞானத்தீயிற் பாய்ந்து தன்னொடு கலக்கவும், மாலது ஆகி மயக்கம் எய்தியும்- தம்மீது வேட்கையுடையவராய் அவ்விருப்பம் கைகூடாமையின் மயக்கம் அடைந்து உடல் நீத்துத் தன்னை அடையவும், பூதலம் அதனில் வீழ்ந்து புரண்டு அலறியும்- பூமியில் வீழ்ந்து புரண்டு அலறி உடல் நீத்துத் தன்னை அடையவும், கடல் புக்கால் விசைத்து ஓடி மண்டி-இறைவனது பரமானந்தக் கடலிற் புகுதற்குக் காலால் விரைந்து ஓடி மிக்குச் சென்று, நாத நாத என்று அழுது அரற்றி- தலைவனே தலைவனே என்று அழுது வாய்விட்டுப் புலம்பி, பாதம் எய்தினர் பாதம் எய்தவும்- உடல் நீத்துத் திருவடியை அடைந்தவர் அத்திருவடியோடு இரண்டிறக் கலக்கவும், பதஞ்சலிக்கு அருளிய பரம நாடக என்று- பதஞ்சலி முனிவருக்கு அருள்புரிந்த மேலான கூத்தனே என்று புகழ்ந்து, இதம் சலிப்பு எய்த நின்று ஏங்கினர் ஏங்கவும்- அவ்வளவில் இறையருள் கைகூடாமையால் உள்ளாம் அயர்வு அடையாறின்று ஏங்கினவர் அவ்வேகத்தினால் உடல் நீத்துத் தன்னை அடையவும்,

எய்த வந்திலாதார் பரமாசாரியர் அருள் செய்த வண்ணம் பின் தடாகத்திற் ரோன்றும் ஞானாக்கினியில் வீழ்ந்து இறைவனிடத்துச் சென்று கலந்தார்கள் என்பது,

“மருவுந் தொண்ட ருடன்கூடி வைகிச் சிலநாட் செல்லமுதற்
 பரமன் சொல்லும் படியேபின் பயிலும் பொய்கைத் தழல்கண்டு
 கருதுந் திருவைஞ் செழுத்தோதிக் காணக் கிளருங் கனன்மீது
 விரவும் பேரன் புடையார்க ளெல்லாஞ் சென்று வீழ்ந்தார்கள்”

(திருவெம்பல 16

வைகாசிமவர் நானாச்சடார்

எனத் திருவாதவூரடிகள் பூரணத்து வருதலானுமறிக. எரி என்றது ஞானாக்கினியை, “பலமலர் கமமுந் தடமீதிற் பரவரு ஞானவனல் சேர்வித், திலதென நீடுஞ் சடம்வேவித் திவ்வடலீந்தோ மிந்நாளில்” (திருவாத திருவம்பல 20) என வருதலும் காண்க.

மால்- வேட்கை. “ஊழியார் நலந்தேம்ப வொடியெறிந் தவர்வயின், மாற்றிக்கு மவள் மார்பென்று” (கவி 68:12.3) என்புழியும் இப்பொருட்டாதல் காண்க. “மாயோன் மேக மயக்கம் வேட்கை, மாலென் றுரைப்பர்” எனப் பிங்கலந்தையில் (10:931) வருதலுங் காண்க. மயக்கம் எய்தவும் என்பதற்கு மயக்கம் அடைந்து உடல் நீத்துத் தன்னையடையவும் எனவுரைக்க. இவ்வாறே “புரண்டு வீழ்ந்தலறியும்” (134) “ஏங்கினர் ஏங்கவும்” (139) என்பவற்றிற்கும் உரைக்க.

பூதலமதனிற் புரண்டு வீழ்ந்தலறுதல் இறைவனைப் பிரிந்தமையால் உளதாகிய ஆற்றாமைபற்றி, புரண்டு வீழ்ந்தலறி என்பதனை வீழ்ந்து புரண்டு அலறி என மாற்றிக்கூட்டிப் பொருள்கொள்க. “தலைதடுமாறா வீழ்ந்து புரண்டலறி” (அண்ட 152) அடிகள் பிறிதோரிடத்து அருளிய வாறுங் காண்க.

கடல்புகக் கால் விசைத்தோடி மண்ம என மாற்றிக்கூட்டிப் பொருள் கொள்க. கடல் என்றது பரமானந்தக் கடலை,

“பரமா ணந்தப் பழங்கடலதுவே (திருவண்டப் 66) எனவும்

“பரமானந்தப் பழங்கடல் சேர்ந்து” (பிரார்த்தனை 5) எனவும் வருவன காண்க. விசைத்து, விரைந்து விசை- விரைவு “கணைவிசை தடுப்பன” (சீவக 2228) என்புழியும் இப்பொருட்டாதல் காண்க. “விசைவு முடுகூலும் வேகமும் விரைவே” என்பது பிங்கலந்தை (7:436) மண்டி- மிக்குச் சென்று, “அறுவேறு வகையினஞ்சுவர மண்டி” என்னும் திருமுருகாற்றுப்படையினும் இப்பொருட்டாதல் காண்க. அரற்றி வாய்விட்டுப் புலம்பி, இப்பொருட்டாதல், “கண்டவன் கரப்பக் கனவி னரற்றின்று” (பு.வெ. மா. 302) என்புழி “அறற்றின்று’ என்பதற்கு வாய்விட்டுப் புலம்பியது என அதன் உரைகாரர் உரைத்தமையானு மாறிக.

நாடகம் என்றது ஈண்டுக் கூத்தினை பதஞ்சலி முனிவர்க்கு இறைவன் தனது மேலான கூத்தினைக் காட்டியருளியமையின் பதஞ்சலிக்கு அருளிய பரமநாடாக” என்றார்.

தாருகாவனத்தின்கண் இருந்த முனிவர்கள் கொண்ட செருக்கினை அகற்றி அவர்களை ஆட்கொள்ளக் கருதிய இறைவன் திருமாலை அழகிய பெண் வடிவில் வரச்செய்து தானும் அப்பெண்ணுமாய் அவ்வனத்தின் கட்செல்ல இறைவன் அழகினைக் கண்டு காழுற்று அம்முனிவர் பத்தினிகள் நிறையழிந்தனர். திருமால் கொண்ட அழகிய பெண்வடிவைக் கண்டு தவவலியையுடைய முனிவர்கள் உரனும் செருக்கும் அழிந்தனர். பின்பு அவர் துற்றிலை சிதைத்தவர் இறைவனே என உணர்ந்து வேள்வியினின்றும் பாம்பு முதலியவற்றை ஒவ அவற்றின் வலியை அடக்கிய இறைவன் அரிய திருக்கூத்தை இயற்றினா. அத்திருக்கூத்தின் வேகத்தினால் முனிவர்கள் ஒருங்கே வீழ்ந்தார்கள். திருமாலும் அஞ்சி நடுநடுங்கிச் சோகமுற்றனர். அதுகண்ட இறைவன் அக்கடுங்கூத்தினை மாற்றி இன்பக்கூத்து இயற்ற அதனை உமையம்மையாரும் திருமாலும் ஏனைக்கடவுளரும் கண்டு இன்பத்திலாழுந்தனர். திருமால் தன் இருக்கை எய்தி இறைவன் இன்பக்கூத்தினை நினைந்து களிப்பாற றுயிலாது

தனக்கு அணையான ஆதிசேடர்க்கு அப்பேற்றினை உரைப்ப அவரும் சிவபெருமானுடைய இன்பக்கூத்தினைக் காண விரும்பினாராக அதனை அறிந்த திருமால் மிகவும் மகிழ்ந்து நீ தவத்தைச் செய்வாயாக என்று கூறிவிடுப்ப அவரும் வடக்யிலை சார்ந்து இறைவன் திருக்கூத்தினைக் காணத் தவஞ் செய்தார். அது கண்டு இறைவன் அவர்முன் தோன்றி அவர் அன்பினை பிறர் அறியும்வண்ணம் புலப்படுத்தி நாம் தேவதாரு வனத்திலே வெளிப்பட நின்று விட்டனாலோர் தரிசிக்கத் திருக்கூத்து இயற்றிய பொழுது அவ்வனம் பூமிக்கு நடுவன்மையால் அக்கூத்தினைப் பொறுக்கமாட்டாது அசைந்தமை கண்டு கூத்தினை விரைவில் ஒழித்துவிட்டோம். உனக்கும் இப்பொழுது இதுவே இடமாக நின்று தரிசிப்பிக்குமாறு இல்லை. அக்கூத்தினைப் பொறுக்கவல்ல சபை ஒன்று உண்டு. பிண்டமும் அண்டமும் தம்முன் ஒப்பனவாதலாலே உடம்பிலுள்ள இடை பிங்கலை சுழுமுனை என்னும் மூன்று நாடிகளிற் சுழுமுனை நாடி உடம்பின் நடுவிற் போதலபோல இந்நிலத்திற் சுழுமுனை நாடி தில்லைவளத்திற்கு நேரே போய்க்கூடும். அந்தத் தலத்திலே மூல லிங்கம் இருக்கின்றது. அதற்குத் தெற்கே சபை ஒன்றுண்டு. அங்கே நாம் எக்காலத்தும் திருக்கூத்து இயற்றுவோம். அதனை அங்கே ஞானக் கண்களினால் தரிசித்தவர் பிறவித்துன்பம் நிங்கப் பெறுவார். ஆதலால் இனி நீ இவ்வுருவை ஒழித்து, அத்திரி முனிவரின் மனைவி அனகுயையின் அஞ்சலியிடத்தே ஐந்தலை மருவும் ஓர் பாலமாகணமாகக் கண்டு அச்சத்தினால் அவள் கையைவிட நீ பதஞ்சலியான தன்மையினால் இப்பொழுதும் அந்த வடிவமாகிப் பதஞ்சலியெனும் பெயரைத் தரித்துத் தில்லைவனத்தின் கட்சேர்வையேல், நமது திருக்கூத்தினைக் காணப் பூசை இயற்றிக்கொண்டிருக்கும் புலிக்கான் முனிவருக்கும் நினக்கும் தைப்புசும் குருவாரத்தோடு பொருந்தும் தினத்திற் பொருந்திய மத்தியானத்திலே இன்பக்கூத்தைத் தரிசிக்கக் செய்வோம் என்று அருளிச் செய்தார். இறைவன் அருளியவாறு பதஞ்சலி முனிவர் தில்லையுட் சென்று புலிக்கான் முனிவருடன் இருந்து தவமியற்றிக் குறித்த நாளில் இறைவன் இயற்றிய இன்பக்கூத்தினை நேரே கண்டுகளித்தனர் எனக்கோயிற் பூராணம் கூறும்.

(தொடரும்...)

ஸ்ரீ சௌல்வச்சந்தி ஆலய விசேட துணங்கள்

**02.07.2012 முன் 18 (திங்கள் இரவு) கூபாந் கலீசுடி பொக்குவரதை
14.07.2012 முன் 30 சனி தூஷ்டிரியூ லோட் விடும்**

15.07.2012 ଅମ୍ବାତିଥିରୁ 31 କ୍ଷେତ୍ରରୁ

കാരിക്കുമ്പിക്ക് ദിവസം

பகல் விடை உத்தரம்

ରୀମିଳ ପ୍ରାଣିକାଯାମିପରି ପ୍ରାତିଶ୍ରଦ୍ଧା କିମ୍ବା

18.07.2012 ஆடி 03 பக்கி

Digitized by srujanika@gmail.com

19.07.2012 அப் 04 வியாப்பு

— २० —

Відомість 2 розмістяла під вінцем: під склепінням 2-го поверху.

அன்னப் பிச்சை

நீ இ. வெங்காநுவள் அவர்கள்

2008ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதத்தில் இந்தியா சென்றிருந்தபோது சிதம்பரம் சென்று கோவில் திரிசனத்திற்காக மூன்று தினங்கள் தங்கிபிருந்தேன். அன்றை மாலைத் திரிசனத்துக்காக அந்திப் பொழுதில் சிதம்பரம் கோயிலுக்குச் சென்றிருந்தேன். மாலைப்பொழுது குரியின் மேற்கில் மறையப்போகும் நேரம். ஆயிரத்து நாறு வருடங்களுக்கு முன்னர் மாண்ணிக்கவாசகர் உட்சென்ற அதே கிழக்குவாசல் கோபுரத்தைக் கடந்து நான்காம் பிரகாரச் சுற்றில் வலம் வந்துகொண்டிருந்தேன். தெற்கு கோபுர வாசலுக்கு முன்னதாக ஒரு வயதான பெண்மணி எதிர்ப்பக்கத்தில் வந்துகொண்டிருந்தார். “ஜூயா பசிக்கிறது” என்று பிச்சை கேட்டார். நாளே இதற்கென்று கொண்டுவந்திருந்த சில்லறைக் காசுகளையெல்லாம் முன்னராகவே கோவில் வாசலில் இருக்கும் பிச்சைக்காரர்களுக்கு கொடுத்து முடித்துவிட்டேன். மடியில் இருந்த தாள் காசை எடுத்துக்கொடுக்க மனமில்லாமல் அந்த அம்மாளைக் கவனிக்காதது போல புறக்கணித்துவிட்டு நடந்தேன். அப்போது அந்த அம்மாள் “காலையில் இருந்து எட்டு மைல் நடந்து வந்திருக்கிறேன் சாமி. பசி வயிற்றைப் பிடிடுக்குது சாமி. ஏதாவது கொடுங்க” என்று தொடர்ந்து வந்து கேட்டார். இது மனதைத் தொடா நான் மடியைத் தொட்டு பணத்தாள் ஒன்றை எடுத்து நிட்டனேன். அதே நேரம் மனதில் ஒரு பாடலின் ஞாபகம் எழந்தது. அது 1300 வருடங்களுக்கு முன்னர் திருநாவுக்கரசர் பாடியது.

அன்னம் பாலிக்கும் தில்லைச் சிற்றும்பலம்

பொன்னம் பாலிக்கு மேலுமிப் பூமிசை

என்னன் பாலிக்கு மாறுகண் டின்பூ

இன்னம் பாலிக்கு மோஇப் பிறவியே

அன்னம் என்றால் சோறு என்று பொருள். அன்னம் பாலிக்கும் தில்லைச் சிற்றும்பலத்தின் உப்பிரகார வீதியில் அன்னம் கேட்டுப் பிச்சை எடுக்கும் பெண் “ஞானி வாக்குப் பொய்த்து விட்டே” இது மனதைப் பிசைந்து வாட்டியது. விடை கிடைக்கவில்லை. இதன் பின்னர் கணாவுக்கு திரும்பி எனது வழமையான வாழ்க்கை ஓட்டத்தில் இந்தச் சம்பவத்தை மறந்தேவிட்டேன்.

2008 ஜூலை நடுப்பகுதி இந்தியாவில் இருந்து பேராசிரியர் சண்முகவேல் அவர்கள் சௌ சித்தாந்த வகுப்புகள் கலந்துறையாடல்களுக்காக ரொாறன்ஸீரா வந்திருந்தார். அத்தமிழ்திகளை நானும் கவிஞர் கந்தவனம் ஜூயா அவர்களும் விமான நிலையம் சென்று வரவேற்று விட்டுக்கு அழைத்து வந்தோம். மதிய போசனத்திற்காக எல்லோரும் அமர்ந்தபோது அவர் போசனத்திற்கு முந்திய இறைவணக்கமாக மேலே சொன்ன “அன்னம் பாலிக்கும்” என்று திருநாவுக்கரசர் தேவாரத்தைப் பாடினார். அப்போது அன்னம் என்பது உண்ணும் சோற்றை மட்டுமல்ல வீடுபேற்றையும் குறிப்பது என்று கூறினார்கள். அன்னம் பாலிக்கும் தில்லைச் சிற்றும்பலம் என்றால் வீடுபேற்றைத் தந்து அருளுகின்ற தில்லைச் சிற்றும்பலம் என்று பொருள்.

2008 ஜூலையிலேயே ஒரு திருமணப் பேச்சு விடயமாக சில நாட்கள் இந்தியா செல்ல

கீழ்க்கண்ட சேர்ந்தாள்களை ஒரை வருஷம்.

13

நேர்ந்தது. வழமைபோல தரிசனத்திற்காக சிதம்பரம் சென்றிருந்தோம். சிதம்பரத்தில் அர்த்தசாமப் பூசையும், அதிகாலைப் பூசையும் மிக விசேடமானவை. அதிகாலைப் பூசைக்காக அதிகாலை ஜந்து மணிக்கே சென்று கோவில் கிழக்கு வாசல்கோபு வீதி முகப்பிலுள்ள கடையொன்றில் தேநீரும் வாங்கிப் பருகிவிட்டு கோயில் வாசல் திறக்கப்படும்வரை காத்திருந்தோம்.

அந்தக் கிழக்குக் கோபு வாசலில் பூவிற்றுப் பிழைக்கும் பெண்மணி ஒருவர் அதிகாலையிலேயே அங்கு வந்து கோபு வாசலைக் கூட்டித் துப்பரவு செய்து நீ தெளித்துப் பின்னர் அரிசிமாவினால் கோலமும் இட்பார். கிட்டத்தட்ட அறுபது வயதுள்ள அந்தப் பெண்மணி கோலம் இடும்போதுதான் கவனித்தேன் அவரது கையில் விரல்கள் இல்லை. குஷ்டநோய் என்னும் தொழுநோய் அவரின் கைவிரல்களைப் புதம் பார்த்திருந்தது. மருத்துவன் ஆஸ்படியால் பார்த்தவுடன் புரிந்துகொள்ள முடிந்தது. முன்னர்போல் இல்லாமல் இப்பொழுது தொழுநோய்க்கான மருந்துகளும் சிகிச்சை வசதிகளும் பரவலாகக் கிடைக்கின்றன. ஆயினும் தொடக்க காலத்திலேயே கண்டறிந்து சிகிச்சை செய்யாவிட்டால் இந்திலை ஏற்படலாம். இந்த நேராயுள்ள அதிகாலையில் சிதம்பரம் கோயில் வாசலுக்கு முன்னாள் அவர் செய்துவரும் தொண்டு என் உள்ளத்தைத் தொட்டது. ஆயினும் முதலிலேயே வேறொரு கடையில் பூசைக்காக பூ வாங்கியிருந்த எனக்கு அந்தப் பெண்ணிடம் மீண்டும் பூ வாங்கிச் சில ரூபாய்களை செலவு செய்ய மனம் வரவில்லை. அவரை என் மனதால் தான் தொட்டு வணங்கி மறுநாள் வரும்போது இந்தப் பெண்ணிடமே பூ வாங்க வேண்டும் என்று எனக்குள் நினைத்துக்கொண்டு உள்ளே சென்று அன்றைய தரிசனம் முடித்துத் திரும்பினோம்.

மறுநாள் அதிகாலைப் பூசைக்கு இதேபோல கிழக்குக் கோபு வாசல் வழியாகப் போகும்போது முதல்நாள் பார்த்த அதே அம்மையாரிடம் மல்லிகைப்பட்டு சரமாக நடராசருக்கு சாத்துவதற்கு என்று வாங்கினேன். அவரோ நான் கேட்ட அளவு மல்லிகைச் சரத்தோடு நான் கேட்காமலேயே சில தாமரைப் பூக்களையும் என்னிடம் தந்தார். இதை எதிர்பாராத நான் அந்தத் தாமரைப் பூக்களுக்கென்று மேலதிகமாக பணத்தை அவர் கையில் தினித்தபோது அதை அவர் வாங்க மறுத்து திருப்பித் தந்து “ஆமி நடராச் எனக்கு நிறையவே கொடுத்திருக்கிறோ” என்று சொல்லி மேலும் சில தாமரைப் பூக்களையும் தந்தார். அந்தப் பூ விற்கும் பெண்ணின் முன்னால் பிச்சைக்காரர்னாக ஏழையிலும் கடைப்பட்ட ஏழையாக குறுகி நின்றேன். தலையில் பொறி தட்டியது. அந்தப் பெண்மணி எனக்கு முன்னால் பெரும் செல்வந்தராக உயர்ந்து நின்றார். இப்போதும் ஒரு பாடல் நினைவுக்கு வந்தது. இது 1300 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் சம்பந்தர் பாடியது.

செல்வ நெடுமாடஞ் சென்று சேணோங்கிச்

செல்வ மதிதேயாச் செல்வ முயர்கின்ற

செல்வர் வாழ்திலைச் சிற்றும் பலமேய

செல்வன் கழலேத்துஞ் செல்வங் செல்வமே

சிதம்பரத்தில் நான் கண்ட இந்த ஏழைகளும் பிச்சைக்காரர்களும் பெரும் செல்வர்கள் இந்தச் செல்வர்களுக்கு முன்னால் நாம் எல்லாம் ஏழையிலும் ஏழையான கடைற்றிலைப் பிச்சைக்காரர்களே. ஞானிகள் வாக்கு பொய்க்காது. அன்னம் பாலிக்கும் தில்லைச் சிற்றும்பலம் அன்னம் பாலிக்கும் தில்லைச் சிற்றும்பலம்தான். அங்கு நாம் எல்லாம் அன்னப் பிச்சை எடுக்கும் பிச்சைக்காரர்கள்தாம்.

எண்ணிலா சிதம்பர ரகசியங்களுள் இவையும் சில.

திருமணகிரிந்துகள் அன்றை திருமணக்கந்தரநடபூதி ஜெஸு

-வாரியார் சவால்கள் உரையுடன்-

15. முருகன் குமரன் குக்கணன்று மொழிந்
 துருகுஞ் செயல்தந் துணர்வென் நருள்வாய்
 பொருபுங் கவரும் புவியும் பரவும்
 குருபுங்கவ எண்குண பஞ்சரனே.

பதவுரை

பொரு புங்கவரும்- அன்பு பொருந்தியுள்ள தேவர்களும், புவியும்- மண்ணுலகத்தோரும், பரவும்- புகழ்ந்து துதிசெய்கின்ற, குரு புங்கவ- சிறந்த குருமூர்த்தியே! எண்குண பஞ்சரனே- அருட்குணங்கள் எட்டுக்கும் உறைவிடமானவரே! முருகன் குமரன் குகன் என்று மொழிந்து- முருகன், குமரன், குகன் என்று உமது திருநாமங்களை மெய்யன்புடன் கூறி, உருகும் செயல் தந்து- உள்ளம் உருகும் தன்மையைத் தந்து, உணர்வு என்று அருள்வாய்- மெய்யுணர்வை எப்பிடாது அடியேனுக்கு அருள்புரிவீ?

பொழிப்புரை

அன்பு பொருந்திய விண்ணவரும் மண்ணவரும் துதி செய்கின்ற சிறந்த குருமூர்த்தியே! எண் குணங்கட்கும் இருப்பிடம் ஆனவரே! முருகன், குமரன், குகன் என்று மெய்யன்புடன் உரைத்து, அதனால் உள்ளம் உருகும் தன்மையை அடியேனுக்கு வழங்கி, மெய்யுணர்வை எந்நாள் அருள்புரிவீ! விரைவில் அருளுவீராக.

வீரிவுரை

முருகப் பெருமானுடைய திருநாமங்கள் பல்லாயிரங்கள்! அவற்றுள் சிறந்தவை முன்று. முருகன், குமரன், குகன் என்பவை! அந்த மூன்றுணுள்ளும் சிறந்தது முருகன் என்ற திருநாமம். “சிறப்புடைப் பொருளை முந்துறைக் கிளத்தல்” என்ற சூத்திரப்பாடு முருக நாமத்தை முதலில் வைத்துக் கூறுவாராயினார். ஏனைய ஆயிர நாமங்கட்குச் சமானம் முருகன் என்ற ஒரு நாமம் எனவுணர்க.

அதனால் கந்தரலங்காரத்தில், “மொழிக்குத் துணை முருகா எனு நாமங்கள்” என்றனர். முருகா, ஒருமை. நாமங்கள் பண்மை.

தமிழில் வல்லினம், மெல்லினம், இடையினம் என்ற மூன்று ஒசைகள் உண்டு. மு, கு இந்த மூன்று எழுத்துக்களும். மூவோசைகளுடன் கூடியவை.

அ- ஆக்கல்; உ- காத்தல்; ம- அழித்தல்.

வரியேர்களிப்பு உறவு கொள்கூ.

இந்த மூன்று எழுத்துக்களில் காத்தல் எழுத்தாகிய உகரம் முருகு என்ற மந்திரத்தில் வருகின்றதை உய்த்துணர்க.

ம்+உ; ர+உ; க்+உ- என்ற மூன்று இடங்களிலும் காக்குங் கடவுள் முருகன்.

“முருகா எனவோர் தரமோதடியார்

முடிமேல் இணைதாள் அருள்வோனே”

- (எருவாய்) திருப்புகழ்.

அஞ்சமுகம் தோன்றில் ஆறுமுகம் தோன்றும்
வெஞ்சமரம் தோன்றில் வேல்தோன்றும்- நெஞ்சில்
ஒருகால் நினைக்கின் இருகாலும் தோன்றும்
முருகான் ப்ரேதுவார் முன்.

ரூரன்-

முருகனுடைய சடக்கரத்தில் இடையில் உள்ள எழுத்துக்கள் குமர என்பது.
சிவபெருமான் உபதேசம் கேட்டபோது குமரா என்று துதி செய்தார். “நாதா குமரா” என்றார்.

“குமரா சரணம் சரணம் என்று அண்டா குழாம்துதிக்கும்
அமராவதியிற் பெருமாள்”

-கந்தரலங்காரம்.

குமரசர ஜென்று கூதளப்
புதுமலர் சொரிந்து கோமளப்
பதயுகள புண்ட ரீகமுற் றுணர்வேனோ.

- (கறைபடு) திருப்புகழ்.

கு- உலக மாயை; மர- போக்கடிப்பவன். முருகனுடைய ஆகமம் குமார தந்திரம் எனப்படும்.

குமரா நமன்று கூறினார் ஓர்கால்
அமரா வதிசென் ற்ரசாள்வர்- எமராசன்
கைபுகுதார் போருரன் கால்புகுவார் தாயுதரப்
பைபுகுதார் சேர் பயம்.

-திருப்போரூர்ச் சந்நிதிமுறை.

ருக்ன்-

மலைக்குகைகளில் இருப்பவன் குகன். ஆண்மாக்களின் இதய குகையில் இருப்பவன் குகன்.

அனோரணீ யாந் மஹ்தோ மஹீயாநாதமா குஹாயாம்
நிஹிதோஸ்ய ஜந்தோ; தமக்ரதும் பச்யதி வீதசோகோ,
தாது: ப்ரஸாதாந் மஹிமாநமீசம்.

-தைத்திரீயாருண சாகை.

அனுவிலும் அனுவாய், பெரிதிலும் பெரிதாயுள்ள பரம ஆன்மா இந்தச் செந்துவினது இருதய குகையிலுளது. தன்னுடைய மகிழைக்கு ஏதுவாயுள்ள அதனைக் கன்ம் நீக்கமுள்ளோன் தனக்கு ஆதாரமான சசனது பிரகாசத்தினால் சோகமில்லாதவனாய்க் காண்கின்றான்.

உரும் செயல் கந்து-

உள்ளாம் உருகினால் உயிர் உருகும். உயிர் உருகினால் உயிருக்குயிராயுள்ள சீவத்துடன் ஒன்றுபடும் அத்துவித முத்தி சித்திக்கும்.

உள்ளாம் உருகில் உடனாவர் அல்லது

தெள்ள அரியிருன் ருந்தீபற

சிற்பரச் செல்வவரேன் ருந்தீபற.

-திருவந்தியார்.

உணர்வென்றாருள்வாய்:-

உணர்வு- மெய்ஞ்ஞானம், உருகும் அடியார்க்கு இறைவன். மெய்ஞ்ஞானத்தை வழங்குவான்.

பொந்துங்கள்»

பொரு- பொருந்துதல்.

“பொய்பொரு முடங்குகை”

-சிலப்பதிகாரம்.

பொரு- போர் புரிகின்ற என்றும் பொருள்படும்.

உட்பகையாகிய காமாதி அறுவர்களுடனும் அசர்களுடனும் போர் புரிகின்றவர் தேவர்.

அன்றி குராதியவண்ணுடன் போர் புரிந்த வீரவாகு தேவர் முதலியோர் எனினும் அமையும்.

ஈவும் பரவும்»

விண்ணுலோரும் மண்ணுலோரும் முருகனையே பரம்பொருள் என்று கருதித் தொழுது தூதித்து நலம் பெறுகின்றார்கள்.

பேங்கள்»

சிவபிரான், அகஸ்தியர், பராசரபுதல்வர் ஆகியோருக்கு உபதேசித்தபடியால், “குருபுங்கவு” என்றார்.

புங்கவன்- சிறந்தோன்.

என் குண பஞ்சரேணு»

எண்குணங்கள்:

1. தன்வயத்தனாதல்
2. தூய உடம்பினனாதல்,
3. இயற்கை யுணர்வினனாதல்,
4. முற்றும் உணர்தல்,
5. இயல்பாகவே பாசங்களினின்றும் நீங்குதல்,
6. பேரருஞ்சைடமை,
7. முடிவிலாற்றறவுடைடமை,
8. வரம்பிலின்பழுடைமை.

ஏற்றுக்கூற தந்திருமானம்.

அநந்த ஞானம், அநந்த வீரியம்
அநந்த தரிசனம், அநந்த சுகம்
நிரந்நாமம், நிரக்கோத்திரம்
நிராயுஷ்யம், அழியா இயல்பு.

-சிலப்பதிகார உரை, 10-188.

ஸ்ரவண்ணதா தருப்தி ரநாதிபோத:
ஸ்வதந்தரதா நித்யமலுப்த சக்தி:
அநந்தசக்திஸ்ச நிராமயாத்மா
விசுத்ததேஹஸ்ஸ சிவத்வமேதி:

-சர்வஞானோத்தராகமம்.

பஞ்சம்-

மேலே கூறிய எட்டு அருட்குணங்கட்கும் உறைவிடமானவன் முருகன்.

கருத்துரை

என்குணங்களும் படைத்த இறைவனே! முருகன் குமரன் குகன் என்று கூறி உருகும் செயல் தந்து மெய்ஞ்ஞான உணர்வைத் தந்தருள்.

(தொடரும்...)

சந்நிதியான் ஆச்சிரமம் மேற்கொண்டுவரும் நித்திய அன்னப்பணிக்கும்
மற்றும் ஆச்சிரமத்தினால் நடாத்தப்படும் சகல
சமுதாயப் பணிகளுக்கும் உதவியிய விரும்புவோர்
கலே உள்ள முகவரியுடன்

தொடரும் கொள்ளவும்

கூக்கப்பட்டன

கூக்கவை

செ. மோகனதாஸ்
சந்நிதியான் ஆச்சிரமம்,
தொண்டமானாறு.
T.P. No: 021 321 9599
021 226 3406

செ. மோகனதாஸ்
க.இல. 7342444
இலங்கை வங்கி,
பருத்தித்துறை.

இயற்கையே திறைவன்

செல்வி பா. வெஜுப்பிள்ளை அவர்கள்

காலம் விரைந்து போய்க்கொண்டேயிருக்கிறது. மனிதர்களின் தோற்றும், குணம், கொள்கை, வாழ்க்கைத்தரம் மாறுகிறது. இப்படி மனிதன் மாற்னாலும் அவனது வாழ்க்கைக்கு ஏதுவான இயற்கை என்றும் மாறுவதில்லை.

இயற்கை இல்லாமல் எதுவுமேயில்லை. இயற்கையே தெய்வம். அதை வெல்ல யாராலும் முடியாது. இயற்கையோடு இயைந்து வாழும் வாழ்க்கையே நன்மை பயக்கும். கல்லையும் மரத்தையும் தெய்வம் என வணங்குகிறோம். சூரியனைப் பார்த்து வணங்குகிறோம் ஏன்?

இயற்கையின் ஒரு அங்கமான பூமி நம்மைத் தாங்குவதுடன் உணவு விளையும் இடமுமாகிறது. நீ அனைவரது தாகத் தைத் தீக்கவும், உணவுத் தேவை கட்கும், பயிர்கள் செழித்து வளரவும் உதவுகிறது. தீப்பிழும்பாகக் காணும் சூரியன் வெப்பம் தருகிறான். தீ உணவு தயாரிக்க, தேவையற்ற வையை எரிக்க உதவுகிறது. ஆனால் ஆகாயமோ அனைவருக்கும் அனைத் திற்கும் கூரையாகிறது. ஆகவே நிலம், நீ, தீ, காற்று, ஆகாயம் ஆகிய பஞ்ச புதங்களின் சேர்க்கையாகிய இவ்வுலகம் திறைவனின் சிருஷ்டத்தேயோரும்.

இயற்கை ஒருபோதும் யாரிடமும் பேதம் காட்டுவதில்லை. ஆகவே அந்த இயற்கையை இறைவன் என என்னி வழிபடுவோம். இயற்கையின் வள்ளல் தன்மையைப் போற்றுவோம். ஏக்காலமும் இயற்கை மாறுவதில்லை. அந்த இயற்கையை நாம் ஆழமாக ஆராயும்போது அதில் ஒரு பற்று உண்டாகிறது. இந்தப் பற்றை நாம் வேறு எங்கு வைக்கலாம்? நம் முன்னே உலாவுகின்ற மனிதனிடம் இறைவன் இருக்கின்றான். எம்மால் உணர முடிவதில்லை. மாதா, பிதா, குருதான் நாம் காணும் தெய்வங்கள். இவர்களிடம் காட்டும் அன்பு பக்தியாகும்.

மனமானது ஏதோ ஒன்றை அடைய ஆசைப்படுகிறது; கிடைக்குமா? கிடைக்காதா? என்று ஏங்குகிறது. தவறு செய்பவனிடங்கூட அன்புகொண்டு மன்னிக்கும் சுபாவும் பலருக்கு உண்டு. அந்த அன்பு அழிந்துபோகும் பொருட்களை நாடாது, அழியாப் பொருட்களையும், அதனை உண்டாக்கிய மூலப்பொருளாகிய இறைவனைத்தான் நாடி நிற்கும். அவ்வகையில் நாமும் தர்மவழியில் செல்வோம்.

இஞ்சு சுலை பண்ணிட்டே ரூப்பி வளைகள் ஸ்ரீராம விழுஷ

[ஸ்ரீராம்பொக்கராணார்]

தின் கு. கோபிராஜ் அவர்கள்

மடம் என்பது குகைகளில் வாழ்ந்த மனிதன் தனது தேவைகளின் காரணமாக வெளி உலகில் வந்து தங்குவதற்காக அமைத்துக்கொண்ட இடமாகும். இதன்போது முதன்முதலில் கட்டடம் உருவானது. இவ்வாறு உருவான் பலவிதமான கட்டடங்களில் ஒருவகையே மடங்கள் ஆகும். மடம் என்பதற்கு,

முனிவர்கள் வாழும் இடம்

அறியாமையை போக்கும் இடம்

சந்தியாசிகளின் இருப்பிடம்

எனப் பல பொருள் கூறுவர். சத்திரம், ஆச்சிரமம் என்பதும் இதனை ஒத்த பெயர்களே ஆகும். இதில் சத்திரம் என்றால் “அன்னசாலை” என தமிழ் கையகராதி கூறுகிறது. இந்தவகையில் மடங்களும் ஆச்சிரமங்களும் ஓரே பயன்பாட்டை உடையன. மடம் எனும் பெயர் சமணமத அடிப்படையில் இருந்து வந்தது. சமணத்துறவிகள் வாழும் இடங்களை மடங்கள், பள்ளிகள் எனக் குறிப்பிட்டதுடன், பின் பொதுப்பெயராக மருவியது. இதை ஆங்கிலத்தில் “Monastery” மொனஸ்ட்ரி எனும் சொல்லால் கூறப்பட்டு உள்ளது. இதன் பொருள் “சந்தியாசிகள் வாழும் இடம்” அல்லது “சந்தியாசிகள் குழுக்களாக வாழும் இடம்” எனப் பொருள் படுகின்றது. இதனை A.S. Homby என்பவர் கூறும்போது “குறிப்பிட்ட மதக்கட்டுப்பாட்டுடன் இயங்கும் சாதாரண குழுக்களின் இருப்பிடம்” எனக் கூறுகிறார்.

வரலாற்று ரீதியாக மடங்களானவை துறவிகளது வாழ்விடமாகக் கருதப்படுகிறது. ஆனால் சைவ சமயத்தைப் பொறுத்தவரையில் அவை “சமய சமூக தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் இடமாகக் கூறப்படுகின்றது. இங்கு யாழ்ப்பாணத்தில் இந்து மதத்தைவிட கிறிஸ்தவ பெளத்த மதங்களில்கூட இம்மடங்கள் இயங்கி வருகின்றன என்பதற்கு

1. கடலைதனிய மடம்
2. யாழ் புனிதக் கண்ணியர் மடம் என்பன சான்றுகளாகும்.

இதன் சமூகப்பணிகளாக,

1. அன்னதானம்
2. ஒளடவ தானம்
3. அபய தானம்
4. வித்தியா தானம் என்பன குறிப்பிடத்தக்கது.

இதனைவிட தாகம் தீர்க்கும் தண்ணீரைப் பந்தலாக, கதாப்பிரசங்கம்- புராணபடலம் நடைபெறும் இடமாக, பொங்கி மடை பரவும் இடமாக, அடியவர் அல்லது யாத்திரிகள் தங்கும் இடமாக, அந்தியேட்டி கிரியை செய்யும் இடமாக, ஞானிகள், பெரியேர்கள் குருபூசை செய்யும் இடமாக விளங்குகின்றது. நடை மற்றும் வண்டில் என்பன பிரயாண வழியாக இருந்த காலத்தில் வழிப்போக்கர்கள் தங்கிச் செல்ல உதவியமையால் இவை

குவன் சிந்த முத்துவே கட்டவாக கீழ்ப்பான்.

1. இளைப்பாறு மடம்

2. வழிப்போக்கள் மடம் என்றும் அழைக்கப்பட்டன. இதைவிட சுமைதாங்கி, ஆவோரஞ்சி கற்கள் என்பனவும் இங்கு காணப்பட்டன.

மடங்கள் பற்றி ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் கூறும்போது “மடம் என்பது பெரியோர்கள் தங்கி கல்வி, அறிவு, ஒழுக்கம், சமயம் அனைத்தையும் பெறும் இடமாகவும், ஜபம், புஜை, படித்தல், அதிதிக்கு உணவளித்தல், பெரியோர்களைத் தங்க வைத்தல்” எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

அதேவேளை “சத்திரம்” என்பது ஞானிகள், பெரியோர்கள் தங்கி ஜீவனம் செய்யும் இடமாகவும் வயோதிபா சிறுபிள்ளைகள் தங்கும் இடமாகவும், அன்னதானம் வழங்கும் சாலையாகவும் உள்ளது என்றார். இதன்படி மடம் என்பது “சமயம் சார்ந்ததாகவும்”, சத்திரம் என்பது “சமூகம் சார்ந்ததாகவும்” இருந்து வந்துள்ளது. மடங்கள் ஆலயங்களுடன் நெருங்கிய தொடர்புடையன. இங்கு செய்யத்தகாத குற்றங்களை செய்பவர்கள் குரியன்-சந்திரன் உள்ளவரை துண்பங்களை அனுபவிப்பார் என சிவாகமங்கள் கூறுகின்றன. மடங்களை முன்னின்று நடாத்துபவர்கள் சைவ ஒழுக்கம் உடையவராகவும் இருத்தல் வேண்டும். இவர்கள் வேத ஆகமத்தை பின்பற்ற வேண்டும். மடத்துக்குத் தலைமை தாங்குவோர் “மடாதிபதிகள்” என்பத்டன். இவர்கள் பற்றற்ற துறவிகளாக இருத்தல் வேண்டும்.

மடங்களில் இருந்து சற்று வேறுபட்டவையே ஆதீனங்கள் ஆகும். மடங்கள் பல ஆதீனங்களாகத் தோன்றின. மடங்கள் பெரு வளர்ச்சி பெற்று பரந்துபட்ட சேவைகளை வழங்கும் நிலையில் ஆதீனம் என அழைக்கப்பட்டது. ஆதீனத்தின் கீழ் பல ஆலயங்கள் தீர்வகிக்கப்பட்டன. நாயக்கர் காலத்தில் இவ் ஆதீனங்கள் பல தோன்றின. இவ் ஆதீனங்கள் ஏராளமான சொத்துக்களைக் கொண்டு விளங்கின.

விஜய நகர மண்ணாகனும், மராட்டியர்களும் ஆதீனங்களுக்கு சீவரிசைகளையும், மானியங்களையும் வழங்கினார். ஓவ்வொர் ஆதீனமும் தோற்றும் பெற்றதற்கான குழநிலைய நோக்கும்போது வேதாந்த சித்தாந்த மடங்களின் வளர்ச்சியானது, இஸ்லாமிய படையெடுப்பினாலும் மேலைத்தேய வருகையினாலும் ஏற்பட்ட தாக்கத்தினாலும், ஆலயங்களைப் பாதுகாக்க வேண்டிய தேவை, கலைநூல்களைப் பாதுகாக்கவேண்டிய தேவை, துறவிகள் பணியை பேணவேண்டிய தேவை சமய சமூக சீதிருத்த தேவை எனும் காரணங்கள் அடிப்படையாக அமைந்தன எனலாம்.

இவ் ஆதீனகர்த்தா மடாதிபதி, மகாசந்திதானம், ஞானதேசிகர், பண்டார சந்திதிகள் என அழைக்கப்பட்டனர். இது தவிர சின்னப் பதவிகளான தவசிப்பிள்ளைகள், ஆதீன வித்வான்கள், மகாவித்துவான்கள், இசைவாணர்கள், தம்பிரான்கள், ஒதுவார்கள் எனப் பலர் ஆதீனங்களில் தங்கி இருந்து சைவத்தை வளர்த்தனர்.

காளமேகப்புலவரின் திருவானைக்கா உலா, திருக்காளத்திநாதர் உலா, திருப்புவனந்தாள் உலா போன்ற நூல்களில் சைவ மடங்கள் 18 காணப்படுகின்றன. இதைவிட பெரியபூராணத்தில் நாயன்மார் வாழ்ந்து பணி செய்த இடங்கள், மடங்கள் எனும் பெயரால் சிற்பாகக் குறிக்கப்பட்ட போதும் ஆதீனங்கள் எனும் பெயர் குறிப்பிடப்படவில்லை.

பெருமளவு மடங்கள் அரசன் நாயன்மார் பெயரினால் காணப்படுகிறது. உதாரணமாக... திருநீலவிடங்கள் மடம், அருணமொழித்தேவர் மடம், குலோத்துங்கன் மடம், தில்லைவாழ்

அழக்கு வைத்துவி அழக்கு முகவே.

அந்தண்ண மடம் போன்றவை ஆகும். ஆரம்ப காலத்தே நாற்றுக்கணக்கான மடங்கள் காணப்பட்டன என இலக்கிய ஆதாரமும் கல்வெட்டுக்களும் கூறுகின்றன. அகோர் சிவாச்சாரியார் பத்ததி எனும் நாலில் மகோட்சவவழிப்பலத்தே 15 மடங்களின் பெயர்களைக் கூறி உள்ளார். உதாரணம்... கைலாசமடம், பெளத்தர மடம், ஆமந்தக மடம் போன்றனவும், திருமலரது திருமந்திரத்திலும், “குரு மடங்களின் வரலாறு” எனும் நாலில் “வந்த மட மேரு மன்னாஞ்சல் மார்க்கத்தின்...” எனும் வரிகளும் மடங்கள் இருந்ததைக் கூறுகிறது. ஆதீனங்களது ஆரம்ப நிலையே மடங்கள் ஆகும். ஆதீனங்கள் கோயில், நிர்வாகங்களுடன் தொடர்புடையன. இவை, தலைமை மடங்கள், உபமடங்கள், நிறைவான சொத்துக்கள், நிறைவான நிலங்களையும் உடையன ஆகும். சமஸ்தானம், ஆஸ்ததானம் எனும் பெரிய மடங்களை “ஆதீனம்” எனும் பெயரால் அழைத்தனர். இந்தவகையில் திருவாவடுதுறை ஆதீனம், திருப்பனந்தாள் ஆதீனம், நல்லை ஆதீனம், தர்மபுர ஆதீனம், வரணி ஆதீனம் போன்றனவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

இதில் சமத்தின் வரணி ஆதீனம் இந்தியாவின் வேதாரணியம் எனும் ஆலய நிர்வாகத்தை நடத்துகின்றது. சொர்க்கபுர ஆதீனம், நீலப்பாடி ஆதீனம், சிவப்பிரகாசர் ஆதீனம், இராமேஸ்வரர் ஆதீனம் என்பன இன்று இல்லை.

இவ் ஆதீனங்களது பணிகள் என நோக்கும்போது பல இடங்களில் இருந்து அறிஞரை வரவழைத்து உறையுள், உணவு, உடை கொடுத்து கல்விப்பணி புரிவித்தல், சமயக்கல்வி சாஸ்திரக்கல்வி போதித்தல், அங்குவரும் மாணவருக்கு உண்டி, உறையுள் கொடுத்தல், அறிஞர்களைத் தேடிக்கண்டுபிடித்து பட்மளித்துக் கொள்வித்தல், உதாரணம்: திருவாவடுதுறை ஆதீனம் ஆறுமுகத்துக்கு நாவலர் பட்டம் வழங்கியது. தல புராணங்களைப் பாடச்செய்து தலப் பெருமையைப் பரப்புவது, உதாரணம்: திருவாவடுதுறை ஆதீனம்- தணிகைப் புராணம் முதலான அரிய நூல்களைத் தேடிக் கண்டுபிடித்துப் பாதுகாத்தல், கோயில்களைப் பராமரித்தல், வேதாகம முறைப்படி பூசை நடைபெறச் செய்தல், நாயன்மார், சந்தான குரவர் பெரியோர் குருபூசை நடத்துதல், மாதந்தோறும் சஞ்சிகை வெளியிட்டு மக்களிடம் வைத்தீக உணவை வளர்த்தல். உதாரணம்: காசி திருமடம். “குமாரகுருபான்” எனும் சமய இதழை வெளியிடுகின்றது.

மேலும் மறுவாழ்வு இல்லம் அமைத்து பரிபாலித்தல். குறிப்பாக திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தில்- சமயபுரம் ஓளி ஆலயம், மங்கையர்க்கரசி மறுவாழ்வு இல்லம் என்பன பரிபாலித்தல். சமய அறிவுப்போட்டி நடாத்துதல், ஆலயத்தை பொறுப்போற்றி நடாத்துதல், அந்தண்ண துணையுடன் வேள்வி யாகங்களை மேற்கொள்ளல், வேதாந்த சித்தாந்த வகுப்புகள் நடாத்துதல், ஏழைகள் குழந்தைகளுக்கு இலவசக் கல்வி உணவு வழங்கல், செய்யுள் நடையில் உள்ள நூல்களுக்கு உரை எழுதி வெளியிடல். பாலர் பாடசாலை, பாடசாலை, கல்லூரி, பல்கலைக்கழகம் என்பவற்றை நிறுவுதல். உதாரணம்: காசிமடம்- சென்னை, கலகத்தா, பெல்லி பல்கலைக்கழகத்தை நிறுவியமை.

(தொடரும்...)

ஆட மற்றும் ஆயுவூர்மாரு நடையாறு சூநாக்ஷமிவர்

26.07.2012	ஆடி 11 வியாழன்	ஈந்தாகுடிச்சி நாயன்மாரு தேழை
01.08.2012	ஆடி 17 புதன்	பாடசாலைகள் தேழை
26.08.2012	ஆவணி 10	கெட்டுவிச்சையி தேழை

வெறுவேறு மாங்க முறை வேஷம்.

மெய்வருந்தி அவனைக் கேள்வா

ஒ மாஷவே பாஷாங்க் அவங்க

என் குருதேவர் சபாரத்தினம் சுவாமிகள் சுமார் அரை நூற்றாண்டுகள், பாடல் சார்ந்த தலமான திருக்கேதீஸ்வரத்தில் தங்கியிருந்து அடியார் பணியும் அரன் பணியும் ஆற்றியவர். “வயிற்றுக்குச் சோறிட வேண்டும். இங்கு வாழும் மனிதருக் கெல்லாம்” என மகாகவி பாரதி பாடினான். எனவே மக்கள் மனு எட்டிப் பாராத அத் தலத்துக்குச் சுவாமிகள் எழுந் தருளிய வேளை ஒரு ஜயரும், ஒரு பண்டாரமும், ஒரு கணக்கம்பிள்ளையுந்தான் இருந்தனர். இங்கே குடிலொன்று அமைத்துச் சிவ கைங்கரியம் ஆற்றிய அதேவேளை திருவாசகத் தேனையும் ஊட்டினார்கள். இதனாலே திருவாசக சுவாமி கள் என எல்லோரும் அழைத்தனர். இத்தலத்தின் மீது எழுந்த கிரு தூதுப் பிரபந்தங்களிலே இவர் புகழ் இடம்பெற்றிருக்கிறது.

சபாரத்தினம் சுவாமிகள்

“தேர்வீதி மார்க்கம் திரும்பி வலம் வரும்கால்
ஆரும் பெருந்தவத்தோன் அன்புருவோன் ஈரநெஞ்சன்
தெய்வநலஞ்சேர் திருவாசகச் சுவாமி
செய்ய சபாரத்தினந்தாள் சென்று பணிந்து- உய்யத்
திருவாசக மடத்தைச் சார்”

வண்டுவிடுதாது பெரும்புலவர் சதாசிவம்பிள்ளை-
மேற்றிசையை நோக்கின் விரவும் மரச்சோலை
தோற்றுமதன் நாப்பணோர் தொல்குடியில் நோற்றுயரும்
அன்புருவன்! என்புருவன்! ஆண்றதிரு வாசகத்தேன்
இன்பு-னே ஈந்துவக்கும் ஏற்றமுளான்- தென்புதர
வீற்றிருக்கும் யோகி விரதிசபா ரத்தின மாம்
சாற்றிய சாமிகுரு தாள் பணிந்து- பேற்றிலுயர்
அன்னம்பா லித்தருளும் ஆதிசிவராத்திரிப் பேர்
வன்ன மடத்தின் வளங்கண்டு

-திருக்கேதீஸ்சரநாதர் வண்டுவிடுதாது வித்துவான் ஆழமுகம்-
சுவாமிகள் ஆண்டுவறாது நல்லைக்கந்தன் திருவிழாவின்போது அடியார்கள் கூட்டத்தோடு பாதயாத்திரை செய்வது வழக்கம். இப்பாதயாத்திரைவேளை அடியார் கோஷம் விண்ணனைத் தொடும். ஒருமுறை சுவாமிகள் நல்லையைச் சேர்ந்து, நல்லையில் அமைந்த வைவர் சந்நிதியில் இருந்தார். பல பக்தர்கள் குழந்திருந்தனர். நாரந்தனையைச் சேர்ந்த சிவ பரமானந்தம் அவர்கள் அங்குப் பிரதட்சினம் செய்வது வழக்கம். ஓர்தினம் தேங்காயோடு சுவாமிகளிடம் போனார்கள். தேங்காயை வாங்கிய சுவாமிகள் “உன் தலையிலேதான் அடிக்க வேண்டும்” என்று கூறித் தேங்காயை வைத்துவிட்டு, சற்று நேரத்தில் கொடுத்து,

நாள்தேர் புதிய தூத் வேண்டும்.

“போய் உருள்” என்றுவிட்டு விட்டார். அடுத்த நாளும் சிவ பரமானந்தம் அவர்கள் சுவாமியிடம் சென்று பாதங்களைத் தொட்டு வணங்கும்போது “நான் கடவுளாடா மெய்வருந்தி அவனைக் கேள்டா தருவான்” என்று சொன்னார். சுவாமிகள் கறிய இப் பொன் வார்த்தைகள் எல்லாருடைய நெஞ்சையும் தொட்டது. சுவாமிகள் மெய்யுருகிப் பாடிய பாடல்கள் திருவாசகத்தில் நிறைய உண்டு. மெய்தான் அரும்பியென்ற முதற் திருவாசகமே இதற்கு இலக்கியமாகும். தாழுமான சுவாமிகள் அகங்குழந்து நெஞ்சுக்குருகும் அடியார் பற்றிப் பாடித் தனக்கு அந்தநிலை வரவில்லையே என அங்கலாய்க்கின்றார்.

உடல் குழைய என்பு எலாம் நெக்கு உருக விழிநீகள்

ஹர்று என வெதும்பி ஹர்ற

ஊசி காந்தத்தி ணைக்கண்டு அணுகல் போல்வே

ஓர் உறவும் உன்னி உன்னிப்

படபடெ நெஞ்சம் பதைத்துஉள் நடுக்குறப்

பாடி ஆடிக் குதித்தும்

யனிமதி முகத்திலே நிலவு அனைய புன்னகை

பரப்பி ஆர்த்து ஆர்த்து எழுந்து

மது அலிமும் மலர் அனைய கைவிரித்துக் கூப்பி

வானே அவ்வானில் இன்ப

மழையே மழைத்தாரை வெள்ளமே நீடுழி

வாழி என வாழ்த்தி ஏத்தும்

கடல்மடை திறந்தனைய அன்பார் அன்புக்கு எளியை

கல் நெஞ்சனுக்கு எளியையோ

கருதிய சிற்சபையில் ஆனந்த நிர்த்தமிடு

கருணாகரக் கடவுளோ.

-கருணாகரக் கடவுள்- 9-

தேருக்குச் சுவாமி எழுந்தருளும்போது வாயிலில் நின்று “எம்முறைப்பாடுகளைக் கூறி வணங்குங்கள்” என்று சுவாமிகள் கூறுவார். “உன் உள்ளத்திலே தேர்ந்து பார்ப்பதுதான் தேர்த்திருவிழாவின் தத்துவம்” என்பார். ஆர்த்த பிறவித்துயர் கெட ஆர்த்து ஆடும் தீத்தன் அவன். எனவே தீத்தம் தீந்துவிட்டது வினைகள் என்றுதான் அர்த்தம் என்பார்கள்.

“படிப்பது மனம் படியத்தான்” என்று கூறுவார்கள். இறைவன் மதிகுடி இருப்பது இறைவனை மதித்துத் தொழுவதற்காகத்தான் என்பது அவர்களது கருத்தாகும்.

ஒருமுறை அடியேன் என் சின்ன மகனோடு சுவாமிகளிடம் போயிருந்தேன். சுவாமிகளை நாம் அப்பு என்றே உளம் கனிய அழைப்போம். மகன் ரவியும் அப்படியே அழைப்பார். மாலைநேரம் சுவாமிகள் “ரவி என்ன சாப்பாடு வேணுமெடா” என்றார். அவன் சொன்னான் “அப்பு எனக்குப் பிட்டு வேணும்” என்று அவன் சொன்னான். சுவாமி, “பிட்டு அவிக்கலாம், நீத்துப்பெட்டி இல்லையடா” என்றார். “அப்பு ஒலை தாருங்கோ, நான் நீத்துப்பெட்டி இழைத்துத் தருகிறேன்” என்றான். சுவாமிகள் அர்ச்சனைத் தட்டொன்றை எடுத்து, குலைத்து ஒலைகளை வேறாக்கி, வார்ந்து, தண்ணீர் பனுக்கிக் கொடுத்தார். ரவி நீத்துப்பெட்டி ஒன்று இழைத்துக் கொடுத்தான். மாலைப்புசை அங்கே பிட்டுப்புசை என அழைக்கப்படும். அப்பு சொன்னார் பாலாவியில் நீராடி, பிட்டுப் பூசையைப் பார்த்து விட்டு வாருங்கள் என்றார். நாமெல்லாம்

நீராடி ஆலயம் சென்று பிட்டுப்புசைத் தரிசனம் செய்து வந்தோம். கவாமிகள் எல்லாருக்கும் பிட்டுக் கொடுத்தார். அப்போது, “பிட்டுநேரபட மண்சமந்த பெருந்துறைப் பெருமான், பண்சமந்த பாடல் என்ற வாசகங்களைப் படித்து உங்கள் மனதை பிட்டுப் பாருங்கள். அங்கே இறைவனைக் காணலாம்” என்றார். பண்சமந்த பாட்டினிற்கும், பாவை தந்த பிட்டினிற்குமாக மன் சமந்தவன் அல்லவா இறைவன். திருவாசகம் ஒவ்வொன்றையும் பிட்டுக் காட்டும் பெருமை அவருக்கே சொந்தமானது.

குப்பிளான் என்ற ஊரில் உள்ள ஆலயம் ஒன்றில் திருவாசகம் பற்றிச் சொற்பொழிவு இடம்பெற்றது. (இரவு) கவாமிகள் இதையறிந்து, யாருடனோ வந்து செவிமடுத்துவிட்டு, திருக்கேதீஸ்வரம் போய்விட்டார். ஒரு மாதம் போன்னின் நான் திருக்கேதீஸ்வரம் போய்ச் சுவாமியின் குடிலின் படலையைத் திறந்து உள்ளே போனேன். அப்போ கவாமிகள் “சொல்லுகைக்கில்லாததைச் சொல்ல வெளிக்கிட்டிட்டியோ பிள்ளை” என்று சொன்னார். அதன்பின் திருவாசகம் பற்றிப் பேசுவதை விட்டுவிட்டேன். அவர் கூறும் “வந்த வேலையைப் பார்” என்ற ஆப்த மொழி நமக்குக் கிடைத்த பாடமாகும்.

“குருநாதன் திருவடிகளே சரணம்”

உய்ர்ச்சு சௌ. கண்ட்யாண்து தேசிகர் அம்பாள் பணியில் ஜம்பது வருடங்கள்

வல்வெட்டித்துறை ஸ்ரீ முத்துமாரி அம்பாள் திருக்கோயில் பிரதமகுரு உய்ர்ச்சு தண்டாணிக் தேசிகர் அவர்கள், அம்பாள் திருக்கோயிலில் காலடி வைத்து ஜம்பது வருடங்கள் (15-06-1962இல் ஆரம்பம்) பூர்த்தியாகிறது.

அம்பாள் திருமேனி தீண்டி- அபிஷேகித்து- ஆராதித்து- பூச்சொரிந்து செய்யும் பணியானது ஜம்பது வருடங்கள் கடந்தும் தொடர்கிறது என்பது எவ்ரதும் கற்பனைக்கு எட்டாத ஒரு சாதனை. எந்த மன்னிலும்- எந்த ஊரிலும்- எந்தக் கோயிலிலும் நிகழாத இவ் அற்புதம் வல்லவை மன் கண்டு வருகிறது. இது தாசிந்தாமணை தாய் கொடுத்த வரம்.

அழகிய மெழிந்த தோற்றும்; அருட்பொழிவு; அறிவும் அனுட்டானங்களும் நிறைந்த அவரது செயல்கள்; அற்புதமான பூசைமுறை; நிறைந்த ஞாபகசக்தி; அன்பான உரைபாடல் ஆகிய இவை அனைத்துமே தன்பால் கவர்ந்திருக்கின்ற குருக்கள் ஜயாவின் தனித்துவம்.

1982இல் அவருக்கு வழங்கப்பட்ட சமாதான நீதவான்- கொரவப் 'பட்டத்தினுடாக' அவர் சமுகத்திற்குத் தன்னாலான உதவிகள் பலவற்றையும் செய்து வருகிறார். 24-11-2004இல் நடைபெற்ற சஷ்டியப்பூர்த்தி விழாவும், அன்றைய தினம் வெளியிடப்பட்ட தண்டாணியம்- மணிவிழா மலரும் அவரது சமுகப் பணிகளைப் பறைசாற்றி நிற்கின்றன. இந்த வரிசையில் சந்திதியான் ஆச்சிரிம சைவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவையின் காப்பாளராக- அதன் ஆரம்பகாலம் முதலே இருந்து வருவதையும்- அவரது பெறுமதி மிக்க ஆலோசனைகளையும் பேரவை நினைவிற் கொள்கிறது. குருக்கள் ஜயாவுக்கு நிடித்த ஆயுஞும், நிறைந்த வாழ்வும், இன்னமும் பல தசாப்தங்கள் அம்பாள் பணியும் தொடர அம்பிகையின் அருள்வேண்டிப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

சந்திதியான் ஆச்சிரிமம்.

யூரேஷன் - அஸ்பிரூ

சுஞ்சு ஜக்கி வாசுதேவ் அவர்கள்

வேஷ்டிக்...

கேள்வியாளர்:- பிறப்பு இறப்பு சுழற்சியிலிருந்து ஆண்கள் விலகிக்கொள்ளவேண்டும் என்று நாங்கள் கேள்விப்பட்டோம். அதைப்பற்றி நீங்கள் சிறிது விளக்கமுடியுமா? (பதில் தொடர்க்கீழே)

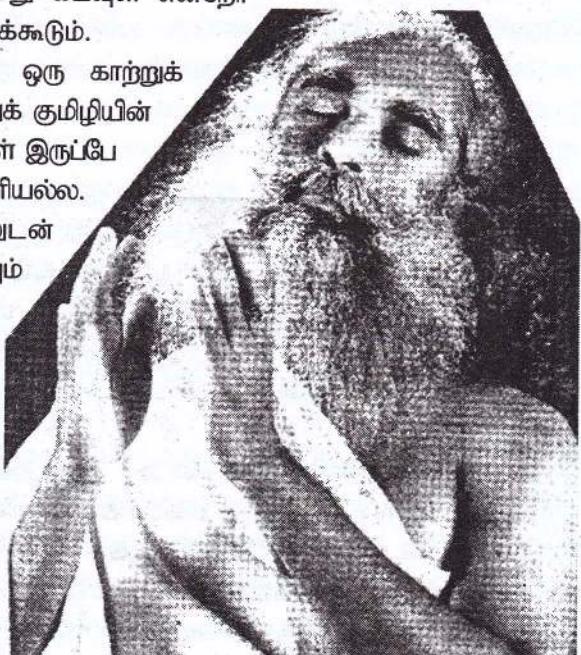
சுஞ்சு: ...."பிரார்ப்தா" பற்றிக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறீர்களா? பிரார்ப்தா என்பது ஒரு ஆயுட்காலத்திற்கு என்று ஒதுக்கப்பட்ட கர்மா ஏனெனில் நீங்கள் சேர்த்துவைத்திருக்கும் அனைத்துக் கர்மாக்களையும் ஒரு ஆயுட்காலத்துக்கே ஒதுக்கிவிட்டால் உங்களால் தாங்க முடியாது. உங்களால் வாழ முடியாது உங்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு கர்மாக் குடோன் இருக்கிறது. அதை "சஞ்சிதா" என்று குறிப்பிடுகிறோம். அந்தக் கர்மா குடோனிலிருந்து இந்த ஆயுஞக்காக மட்டும் என்று குறிப்பிட்ட அளவு கர்மா ஒதுக்கப்படுகிறது. ஏனெனில் குடோனிலுள்ள அவ்வளவு கர்மாவையும் உங்களால் கையாள முடியாது. எனவே இந்த ஆயுளில் கையாள் வதற்கென்று குறிப்பிட்ட அளவு கர்மா ஒதுக்கப்படுகிறது. ஆனால் பொதுவாக, ஒரு பிறவிக்கென ஒதுக்கப்பட்ட கர்மாவை கழிப்பதை விடவும் அந்தப் பிறவியில் புதிதாக சேர்த்துக் கொள்வது அதிகமாக இருக்கிறது. இப்படிக் கர்மா, சேர்ந்து சேர்ந்து சேர்ந்து கொண்டே போகிறது. இதன் காரணமாக உயிர்ச் சக்தியில் ஒருவித அதிரவு இருக்கிறது. அந்த அதிரவு தள்ளந்து போகாவிட்டால் அந்த உயிருக்கு அடுத்த உடம்பு கிடையாது. நீங்கள் இந்த உடலை விடவேண்டுமானால் உங்கள் உயிர்ச் சக்தியைத் தள்ளவடைய வேண்டும். இன்னொரு உடலைப் பெற வேண்டுமானால் உங்கள் உயிர்ச்சக்தி தள்ளவடைய வேண்டும். இதைத் தான் நாம் சமாதிநிலையெனக் குறிப்பிடுகிறோம். இந்த நிலையில் நீங்கள் விழிப்புணர்வுடன் உயிர்ச் சக்தியின் தீவிரத்தைக் குறைத்துக் கொள்கிறீர்கள். உங்கள் உயிர்ச்சக்தி மிகவும் தள்ளவடைந்து போகும்போது, விரும்பினால் நீங்கள் இந்த உடலைவிட்டுப் போய்விட முடியும். மேலும் இன்னொரு உடலில் நுழைய முடியும்.

இப்படியே இந்த வாழ்க்கை தொடர்ந்து நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இது ஏதோ ஒரு தண்டனை போலவோ அல்லது பரிசுபோலவோ கிடையாது. இயற்கையின் சுழற்சி அப்படித்தான் இருக்கிறது. உங்களுக்குள் ஒரு குறிப்பிட்ட விழிப்புணர்வு எழுவதன் காரணம், நீங்கள் எதையோ படித்ததால் அல்ல பிறப்பு, இறப்பு சுழற்சியின் அர்த்தமற்ற தன்மையை நீங்கள்

உணர்ந்து கொண்டதால்த்தான். பிறப்பு, இறப்பு சமுற்சியின் அர்த்தமற்ற தன்மையை உணர்ந்துகொள்ளும்போதுதான் நீங்கள் முத்தி பற்றிப்போச ஆரம்பிக்கிறீர்கள். முத்தியென்றால் பிறப்பு, இறப்பு சமுற்சியிலிருந்து விடுபட விரும்புவது. துன்பப்படுவதால் இந்த விருப்பம் வரவில்லை. பிறப்பு இறப்பிலிருந்தே விடுபட நினைக்கிறீர்கள். துன்பத்திலிருக்கும் மக்கள் முக்தியை அடைய முடியாது. நீங்கள் நலமாகத்தான் இருக்கிறீர்கள்; ஆனந்தமாகத்தான் இருக்கிறீர்கள். ஆனால், ஆரம்பப் பள்ளியை விட்டுத் தாண்டிப்போக நினைக்கிறீர்கள். ஆரம்பப் பள்ளி வாழ்க்கை எவ்வளவுதான் அழகாக இருந்தாலும் நீங்கள் கல்லூரிக்குப்போக விரும்புவீர்களா, மாட்டர்களா? ஆரம்பப்பள்ளியை அனுபவித்துவிட்டோம். இப்போது நீங்கள் அதிலிருந்து நகர விரும்புகிறீர்கள். “நான்” என்று நீங்கள் அழைத்துக் கொள்கின்ற இந்த உயிரை- நான் எப்போதும் எதிர்மறைச் சொல்லால்தான் அழைக்கிறேன்; அப்போது தான் உங்கள் கற்பனை கொடிகட்டிப் பறக்காது- வெற்றிடம் அல்லது இருட்டு என அழைப்போம், அதை விடுத்து நான் ஒளி என்றோ அல்லது கடவுள் என்றோ சொன்னால் நீங்கள் கற்பனையில் மிதக்கக்கூடும்.

உங்களுக்குள் உள்ள வெற்றிடம் ஒரு காற்றுக் குமிழ்போல இருக்கிறது. கர்மா அந்தக் காற்றுக் குமிழியின் சவராக இருக்கிறது. கர்மா இல்லாமல் உங்கள் இருப்பே இங்கு இருக்கமுடியாது. கர்மா உங்கள் எதிரியல்ல. கர்மா இருப்பதால்தான் நீங்கள் உடலுடன் ஒட்டிக்கொண்டிருக் கிறீர்கள். உங்கள் கர்மாவும் நீக்கப்பட்டு விட்டால், நீங்கள் உடலுடன் ஒட்டிக் கொண்டிருக்க முடியாது. இது ஒரு காற்றுக் குமிழ். நீங்கள் உங்கள் உடலைவிட்டு நீங்கினாலும் இந்தக் காற்றுக்குமிழ் இருக்கிறது. அது தன் அதிரை இழந்தவுடன் இயற்கையாகவே அது வேறு உடலை எடுத்துக்கொள்ளும். எனவே இப்போது அந்தக் காற்றுக் குமிழியை துளையிட விரும்புகிறோம். முக்தியென்பது எதைக் குறிக்கிறது என்றால், உங்களுக்குள் உள்ள குமிழியில் துளையிடுவதன்மூலம், அதிலுள்ள காற்று வெளிவந்து எல்லாவற்றின் பகுதியாக மாற விரும்புவதைத்தான் குறிக்கிறது.

ஞானோதயம் என்பதும் இதைத்தான் குறிக்கிறது. பெரும்பாலானோருக்கு ஞானோதயம் அடையும் நேரமும் உடலை விட்டுச் செல்லும் நேரமும் ஒன்றாக இருக்கிறது. உடலின் அடிப்படை செயற்தன்மையை அறிந்த சிலரும் உடலின் தந்திரங்கள் அறிந்த சிலருமே ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு உடலைத் தக்கவைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஞானோதயம் அடையும் நேரமும் உடலை விட்டுச் செல்லும் நேரமும் ஒன்றாக இருக்கிறது. உயிர்ச்சக்தி அதிக தீவிரத்துடன் இருந்தாலும் நீங்கள் உடலைத் தக்க வைத்துக்கொள்ள முடியாது.

(தொடரும்...)

நிலைப்போல்

நீ குணாகுங் அவர்கள்

காலம் காலமாக எம் தமிழ்ச் சமூகம் ஏதோ ஒரு வகையில் பாவப்பட்டவர்களாகவும், பாதிக்கப்பட்டவர்களுமாகவுமே வாழ்ந்திருக்கின்றது. பெற்றோரை இழந்த பிள்ளைகள், பிள்ளைகளைத் தொலைத்த பெற்றோர், கணவனை இழந்த மனைவியர், மனைவியை இழந்த கணவன், உறவினரை இழந்த சொந்தங்கள், பொருளாதாரத்தை, வாழ்விடத்தை, வதிவுரிமையை எல்லாமே இழந்த நிலையில் மீட்சி கிடைக்காதா என்று ஏங்கித் தவிக்கும் நிலையில் பணையால் விழுந்தவனை மாடேறி மிதிப்பதைப்போல் எமது சமுதாயத்தின் தூண்களாக நிற்கவேண்டிய மாணாக்கர்கள் போதைக்கடிமையாகிறார்கள் என்ற பத்திரிகைச் செய்திகளைப் பார்க்கும்போது தூண்கள் சரிந்தால் எதிர்காலச் சமூகம் சரிந்து விடுமோ என்ற ஆதங்கம் அனைவரையும் ஆப்டிப்படைக்கின்றது. எனவே ஒவ்வொருவரும் சிந்திக்கத் தொடங்கவேண்டும். பெற்றோர், ஆசிரியர், நண்பர், சமூக ஆர்வலர்கள், சமய நிறுவனங்கள், கல்வி அமைப்புக்கள், வைத்தியர்கள் எனப் பல்வேறுபட்டோரின் செயற்பாடு ஆக்கப்பாவமானதாக அமைந்தால் ஆரோக்கியமான இளந் தலை முறையை வளர்த்தெடுக்க முடியும்; வளர்த்தெடுத்தோம் என்ற பெருமையும் உங்களைச் சாருமல்லவா? உயிர் கொல்லிகளாகிய போதை மருந்துகளினாலேயா மாணவரே உங்களுக்குப் போதையேற வேண்டும்? “நாம் சாதிக்கப் பிறந்தவர்கள்” என்ற போதையை மனங்கொண்டு நல்ல மனிதர்களாக வாழ்ந்து, நீங்களும் சமூகமும் வாழச் செய்யவேண்டிய நீங்களா? பொறுக்க முடியவில்லை.

பெற்றோர்களே! எனது பிள்ளை வைத்தியனாக, போறுயியலாளனாக, கணக்காளனாக வரவேண்டும் என்று நினைக்காது “மனிதனாக வாழவேண்டும்” என்று ஆசைப்படுங்கள் உங்களுக்குத் தெரியாமலா உங்கள் பிள்ளை? “ஈன்று புறந்தருதல் என்தலைக்கடனே” என்று தாய்மார் தவறவிட்டனரா? சான்றோனாக்குதல் தந்தைக்குக் கடனே என்பதைத் தந்தையா மற்றந்தனராகி உங்களது பிள்ளை எடுத்து வைக்கும் ஒவ்வொரு அடியும் உங்களுக்குத் தெரியவேண்டுமே. தொலைக்காட்சியிலும், சினிமாவிலும் உங்களைத் தொலைத்து விட்டதால் உங்கள் குழந்தைகள் தொலையப் பார்க்கிறார்களா? தாய்மார்களே தொலைக்காட்சிக்கு மூடுவிழா வைத்துவிட்டு நீங்கள் வெளியே வாருங்கள். “எனது பிள்ளை நல்லவன்; அவன் பிழையான வழியில் செல்லமாட்டான்” என்பது ஒவ்வொரு பெற்றோரதும் நல்ல எண்ணம். ஆனால் சேர்க்கை என்ற ஒன்று இருக்கின்ற தல்லவா? பிள்ளைகளைக் கவனியுங்கள்; அவர்களில் தென்படும் மாற்றங்களை அவதானியுங்கள். அரவணைப்போடு செயற்படுங்கள். அவர்களுக்கென்று ஒளிமியமான ஒரு எதிர்காலம் இருக்கின்ற தென்பதை உணரச் செய்யுங்கள். பெற்றோரே உங்களது பொறுப்புப் பாரியது. நல்லவனாகவெல்லவனாக வளர ஆவன செய்யுங்கள்.

ஆசிரியர்களே! பெற்றோருக்கு அடுத்த நிலை உங்களுக்கல்லவா? உங்களது செயற்பாடுகளால் உங்களையே பெற்றோராகப் பார்க்கும் பிள்ளைகளை நீங்கள் காணவில்லையா?

வெறும் ஏட்டுக்கல்வியை மட்டுமா நீங்கள் மாணவர்களுக்கு வழங்க வேண்டும். அவனை ஒரு சமுதாயப் பிரசையாகப் பாடசாலைக் காலத்தில் வளர்த்தெடுக்க வேண்டாமா? இன்று சமூகம் ஆசிரியர்களைப் பார்த்துச் சுட்டுவிரலை நீட்டும் நிலை ஏன் வந்தது? கல்வித் தினைக்களை கட்டளைகளை ஒழுங்காக நிறைவேற்றி பரிசை வைத்துப் புள்ளிபோட்டால் சரி என்ற நிலையாலா? மாணவர் எடுத்துவைக்கும் ஒவ்வொரு அடியிலும் அவனை இனங்காணும் திறன் உங்களிடம் இருந்து மறைந்து விட்டதா? அல்லது எமக்கேன்? என்ற நிலையா? நல்லாசிரியரை மாணவர் தெய்வமாய்ப் போற்றுவா? அல்லவா? ஊரார் பிள்ளையை ஊட்டி வளர்த்தால் தன் பிள்ளை தானே வளரும் என்ற பொன்மொழி மறந்து விட்டதா? அல்லது பயமா? குருவைத் தெய்வமாகப் போற்றும் பண்பு மாணவர்களிடம் குறைந்தமைக்கான காரணத்தைத் தேடிப்பார்த்துச் சீசெய்ய வேண்டாமா? பெற்றோரைவிட ஆசிரியர் சொல்வதைக் கேட்கும் மாணவர் குணநலன் ஏன் தொலைந்தது: உங்களிடம் கற்கும் ஒவ்வொரு மாணவரும் யாரோ அல்லவே. எங்களுடைய பிள்ளைகள் என்றுதானே ஆசிரியர் கருதவேண்டும். எனவே என்னுடைய பிள்ளையை வழிநடத்தப் பயமென்? பெற்றோருக்கும் ஆசிரியருக்குமிடையில் பிள்ளை தொட்பான நல்லுறவு பேணப்பட வேண்டும். வாழவேண்டிய காலத்திற்கு முன்பே வாழ்க்கையைத் தொலைத்து விட்டால்....? கல்விச் சமூகமே சிந்தியுங்கள்; செயற்படுங்கள்.

ஆரம்பக் கல்வி தொடக்கம் பஸ்கலைக்கழகம் வரை சமயம் ஒரு பாடமாகவும், பஸ்கலைக்கழகத்தில் ஒரு துறையாகவும் கொண்ட கல்விமுறை எம்நாட்டின் சிறப்பாக்கமல்லவா? சமயம் சார்ந்த சைவநீதி என்று சொல்லப்படுகின்ற நந்பண்புகளை- தீயவை தீண்டாச் செயல் மூலைகளை எம் மாணவர் மனதில் பதியும் வண்ணம் “பதி” வைக்கப்படவில்லையா? சமயநெறி இன்று ஒழுகினால் அறும் பிறள வாய்ப்பேது? ஆசிரியர்களுக்கு மட்டுமல்ல -சமய நிறுவனங்களுக்கும் இவ்விடயத்தில் பாரிய பொறுப்பிருக்கிறது. ஆலயங்கள் ஆடம்பரமாக விழாக்கள் கொண்டாடுவதற்காக மட்டுமல்ல. ஆனால் துறையில் மாணவரை வழிப்படுத்தவும் வேண்டும். ஆலயங்கள் கேளிக்கைகளுக்குரிய இடமாகவும் நண்பர்கள் கூடிப் பொழுதுபோக்கும் இடமாகவும் விளங்கலாமா? சமய சமூக ஆர்வலர்கள் ஆலயத்தோழினரைந்து மாணாக்கரை ஆற்றுப்படுத்தும் படிமன்றங்கள்; கதாப்பிரசங்கங்கள், சொற்பொழிவுகள், கலைநிகழ்வுகள் போற்றுவற்றினுடோக ஆற்றுப்படுத்தமுடியுமல்லவா? பொழுதுபோக்குக்கு என்றில்லாமல் கலைநிகழ்ச்சிகள் மூலம் தல்ல கருத்துக்களையும், மன அமைதியையும் மாணவர் மத்தியில் ஏற்படுத்த முடியும். கலைத்துறையில் ஈடுபடுவர்களுக்கு ஏனைய துறைகளில் இருந்போரைவிட குருவை மதிக்கும் தன்மை கூடவேயுண்டு. கருத்தரங்கு, இசை, நடனம், நாடகம் ஆகியவைமூலம் நல்லனவற்றை மேடையேற்றி, அதனுட் பொதிந்து கிடக்கும் நல்ல கருத்துக்களை மாணவர் மனங்கொள்ளச் செய்யலாம். அரிசசந்திரன் மேடை நாடகத்தைப் பார்த்த கரம் சந்திர காந்தி போய் பேசுவதில்லை என்று சபதம் கொண்டமையால் “மகாத்மா” ஆகவில்லையா? ஒவ்வொருவரும் மகாத்மா ஆகவிட்டாலும் நல்ல மனிதர்களாகவாவது வாழலாம் அல்லவா? திரும்பத் திரும்ப தினைப்பதன்மூலம் நல்ல நிறைவான மனநிலையை அடையமுடியும். சிந்திக்கச் சிந்திக்கத் தெளிவு பிறக்கும்.

இன்று பிழையான வழியிற் செல்வோர் அதன் விளைவுகளை நன்கு புரிந்து கொண்டவர்களா என்பது சர்தேதகமே. ஏதோ ஒரு வகை உந்துதலால் இப்படியான செயல்களில் ஈடுபட்டனரே ஒழிய அதனால் ஏற்படப்போகும் பின் விளைவுகளைச் சிந்தித்திருக்க மாட்டார்கள். போதைக்கடிமையான ஒருவரின் நிலமையை வைத்தியரால் நன்கு விளக்கமுடியுமல்லவா? எல்லோரும் ஒன்றிணையுங்கள். வெறுமனே பேசிக்கொண்டிருப்பதைவிட செயலில் இருங்கி நல்ல ஆரோக்கியமான இளம் சமுதாயத்தைக் கட்டி எழுப்புங்கள். பெற்றோரும், மற்றோரும் மாணவரை உதாசீனம் செய்யாமல் அரவணைத்து அன்பாக வழிகாட்டுங்கள். தம்மைப் பற்றிய வெறுப்புணர்ச்சி தாழ்வு மன்பாள்ளும் என்பவற்றால் பாதிக்கப்படாமல் மீட்டுங்கள். நல்லவர்களாக மாறியவர்கள் மற்றவர்களுக்கு வழிகாட்டுவது சிறப்பல்லவா? தடம்புள்வதற்குக் காரணம் என்னவென்று கண்டுகொண்டால் சீ செய்வது கலபமல்லவா? காலத்தின் தேவையறிந்து செயற்பட்டால் காலம் கடந்து கவலைப்படும் நிலை தோன்றாது.

அரிது அரிது மாணிப்பாராதல் அரிது என்ற வாக்கிற்கிணங்க எடுத்துக்கொண்ட இந்த மனிதப் பிறவியை மாண்புமடையதாக ஆக்க எல்லோரும் இணைந்து உறுதிபூண்டு செயற் படுவீர்களா? செயற்படுங்கள். முயற்சி திருவிணையாக்கும்.

வருடாந்தவைகாசிப்பாருளி 2012

சந்நிதியான் ஆச்சிரம செவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவையினால்

நடாத்தப்படும் வருடாந்த வைகாசிப்பியருவிழா எதிர்வரும்

08.06.2012 வெள்ளியன்று சந்நிதியான் ஆச்சிரம

மண்டபத்தில் நடைபெறவுள்ளது. அன்று காலை ஞி

செல்வச்சந்நிதி ஆஸயத்தில் நடைபெறும் விஷேட

அபிஷேக ஆராதனைகளைத் தொடர்ந்து

ஆச்சிரம மண்டபத்தில் இவ்விழா ஆரம்பமாகும்.

தந்தையைப் பாய்யும் பியத்துடன் காப்பாற்று.

ஸ்ரீ ரமணா நிலைவாலைகள்

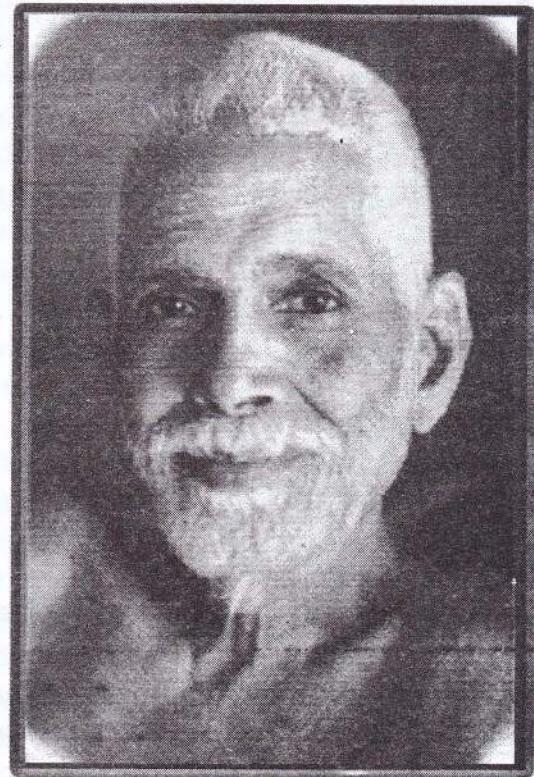
5. நிரந்தர ரமணன்

பெளதிகப் பேராசிரியர் கிருஷ்ணமூர்த்தி ஐயர் மூத்த ரமண பக்தருள் ஓருவர். அவருடைய தகப்பனார் ரங்கநாதய்யரும் பகவானின் அடியார்தான். கிருஷ்ணமூர்த்தி அப்யர் ரமண போதனைகளை நன்குணர்ந்து, பக்தியில் ஆழ்ந்து, ரமண நாமத்தை முச்சுக்கு முச்சு ஜபிப்பவர். பகவான் திருக்கரங்களாலேயே “அருணாசல ஸ்துதி பஞ்சகம்”, “ரமண ஸ்துதி பஞ்சகம்” இவற்றின் பிரதிகளைப் பெற்றுக்கொண்ட பாக்கியசாலி. இரண்டையும் கோடிமுறை பாராயணம் செய்ய விரும்பும் அவர் தினம் விடாமல் அவற்றை ஜபித்து வருகிறார். “இவையிரண்டும் பாராயணத்திற்கேற்ற மந்திரங்கள். பகவானிடம் நான் அருணாசல ஸ்துதி பஞ்சகத்தின் அர்த்தம் கேட்டதற்கு பகவான், “அதைத் திரும்பத் திரும்ப வாசிப்பதே அதன் பொருள்” என்று அருளியுள்ளார். “குருநாதனின் ஆணைப்படி இவற்றை நான் அனுதினம், அனேக முறை பாராயணம் செய்வேன்” என்று பெருமிதத் துடன் குறிப்பிட்டார். கிருஷ்ணமூர்த்தி ஐயரிடம் பேசிய அனேக சம்பாஷணைகளில் ஒன்றின் சாரம்சம் இது:-

“ஜீவன், முத்தி அடைவதற்காக மனிதருலம் செய்த தவத்தின் மொத்த உருவுமே பகவான் ஸ்ரீ ரமண மகரிஷி. ஸ்ரீ மாந்தரூபதேச்வர சிவனே அன்னை அழகம்மை உருவெடுத்து, தவித்து அலையும் இவ்வுலகம் உய்ய தெய்வ ரமணனை ஈன்றாளித்து அருள்பாலித்தார். திவ்ய ரமண சரிரமே ரமணாச்சரமத்தில் சமாதி கொண்டு ஸ்ரீ ரமணேச்வர மகாலிங்கமாக அருள் பாலித்துக்கொண்டிருக்கிறது. உலகெங்கும் பரவியிருக்கும் ரமண பக்தர்களின் இதயங்களிலும் கோயில் கொண்டிருப்பது அந்தத் தெய்வீக சௌந்தரிய உருவுமே!

“பகவான் ரமணரின் அடியாராகிய நாம் எல்லோருமே அன்னை அழகம்மையின் அன்புச் செல்வங்கள்தான். பகவான் நம் என்னாங்களுக்கு நித்திய அழுதம்; கண்களுக்கு விருந்து. அந்த சுந்தர ரூபத்தை நினைக்கவோ, படத்தில் பார்க்கவோ செய்தாலும், ஆழ்மனத்தில் “நான் யார்” என்ற ஆழம் விசாரத்தின் குஷ்ம ஊற்றுக்கண் திறந்து பெருகும் முக்திக்குக் கொண்டு சேர்க்கும்.

“ஆதி வியாதியாகிய அலித்தையை மாற்ற, அன்னை அழகம்மையின்தத அருமருந்தொன்று நம் கைத்தலத்து இருக்கையில், அந்த திவ்ய அழுத்தை விட்டு, செய்வதற்குக் கடினமான

யோகாதிகளைத் தேடி அலைவது அறிவீனமன்றோ? சுயபூராணம் பாடும் குருமாரையும், அவங்களுடைய முக்திக்குத் தடையான அந்புதங்களையும் நாடுவது முட்டாள்தனம், சரிவுக்கு வழி.

“ஆழகம்மை புத்திரர்களான நாம் எல்லோரும் அவளுடைய வரப்பிரசாதமான ஸ்ரீ ரமணனின் சமாதி முன்போ, படத்தின் முன்போ அமர்ந்து, கண்களால் ஆழகிய அவனுருவைப் பருகினால், உடனடியாக மனம் ஓய்ந்து ஒடுங்கிவிடும். ஆழந்த மௌனம் நம்மை ஆட்கொள்ளும். மறுபடி கருக்குறியில் விழாமல் எது தடுக்குமோ அந்த பரிபூரண ஆனந்தத்தைச் சென்று அடைவோம்.”

சுற்று நிறுத்திவிட்டு கிருஷ்ணமூர்த்தி ஜூயர் மறுபடி தொடர்ந்தார். “பகவானைப் பற்றி சுவாரஸ்யமாக ஒன்று சோல்கிறேன் கேள். உன் கட்டுரையில், அமிர்த ரமணன், அன்பு ரமணன், கருணை ரமணன், கண்மணி ரமணன் என்றில்லாம் எழுதியிருக்கிறாய். எனக்கோ அவனுத் திருவாதிரைக்களி ரமணன் என்று சொல்லத் தோன்றுகிறது. மார்கழி மாதம் திருவாதிரை நன்னாளில் தென்னாட்டின் கோயில்களிலெல்லாம் நடராஜனின் ஆனந்தத் தாண்டவம் கொண்டாடப்படுகிறது. அன்று நைவேத்தியம் திருவாதிரைக் களிதான். அந்தப் பிரசாதத்தை எல்லோரும் உண்டு அனுபவிப்பார்கள். இந்தக் களி வறுத்த அரிசியின் மாவு, பாசிப்பருப்பு, வெல்லம், நெய், ஏலக்காய், முந்திரிப்பருப்பு எல்லாம் சேர்த்து செய்யப்படும். இதனுடன் இணைபிரியாமல் ஏழு காய் கூட்டும் இருக்கும். ஏழுவிதக் காய்களுடன் உப்பு, புளி, மிளகாய் சேர்த்துத் தயாரிப்பார்கள். இந்தக் கூட்டை சுடச்சுட, தித்திக்கும் களியுடன் பரிமாறினால், மார்கழி மாத காலைப் பனிக்குளிரில் தேவாமிரதமாக இருக்கும்.

“1879இல் டிசம்பர் மாதம் ஆரூத்ரா தரிசனத்தன்றுதான் ஆழகம்மை, அண்ணலை ஈன்றாள். அண்ணை வடிவில் மாத்ருபதேசவர், தவிக்கும் உலகுக்களித்த வரம், ‘திருவாதிரைக் களி. ரமணன்’. தித்திக்கும் களி ரமணனுக்கு ஏழுகாய் கூட்டே ஆன்ம விசாரம். ‘நான் யார்?’ உயிர்வாழ் இனங்கள் ஒவ்வொன்றின் இதயத்திலும் இலகும் அருணாசல சிவ ரமணனை நினைத்தாலே போதுமே, மனம் விசாரத்தினால் ஈர்க்கப்பட்டு, வேதியர்கள் பறைசாந்றும் சச்சிதானந்தப் பிரமத்தில் கொண்டு சென்று சேர்த்துக் கரைத்துவிடும்.

நான் காண்பித்த ஒரு கதையை வாசித்து பகவான் புன்னகை புரிந்தார். அதைக்கேள்:-

“ஆழு வயது சின்னக் கண்ணன் வீட்டில் தனியே இருந்தான். திருவாதிரைக் களி, கூட்டெல்லாம் செய்து வைத்துவிட்டு அவன் அம்மா ஏதோ வேலையாக வெளியே போயிருந்தாள். அம்மா செய்ததையெல்லாம் கூர்ந்து கவனித்த பையன், அம்மா தலை மறைந்ததும், வேலை செய்யத் துவங்கினான். களியை உரலில் கொட்டி இடிக்க முயற்சித்தான். அரிசிமாவு- அம்மா இடித்த மாதிரி- வரவில்லை. களி தெறித்து, முகம் கையெல்லாம் ஓட்டிக் கொண்டது. கை வலித்தது. குழந்தை ஏமாற்றத்தாலும், சோர்வினாலும் அழலானான். அம்மா வந்து பார்த்து அவனைத் தூக்கி அணைத்து சாந்தப்படுத்தினாள். “குழந்தாய், நான்தான் எல்லாம் தயார் செய்து முடித்து வைத்திருந்தேனே, சாப்பிட வேண்டியதுதானே” என்று அவனுக்கு களி பரிமாற, அவனும் அதைத் தின்று மகிழ்ந்தான். அவனுக்கென்று ஏற்பட்ட வேலை அது ஒன்று மட்டுமே.”

கண்களில் கண்ணீர் ததும்ப கிருஷ்ணமூர்த்தி அய்யர் முடிவாகச் சொன்னார். “ரமண தரிசனமே சாதனையின் சிகரம். அதற்குப் பின்னும் சாதனைக்குத் திரும்புவானேன்? தாயாகிய பகவான் நமக்காகக் களி கூட்டு தயாரித்து வைத்துள்ளதே! புசிப்பது ஒன்றுதானே நமக்கு பாக்கியுள்ள வேலை?” ரமணனின் அருளாருவியில் நன்னந்து இன்புறுவோமாக!

சிறுவர் நமதுஞர்

பொறியலூணக்கை

தீராகு பெரும் நோய்

காவிரியின் வடகரையில் திருப்பாச்சிலாச்சிராமம் என்ற ஓர் ஊர் இருந்தது. அந்த ஊர் சோழ நாட்டைச் சேர்ந்தது.

அதை கொல்லி மழவன் என்ற அரசன் ஆண்டு வந்தான். கொல்லி மழவன் சிறந்த வீரனாகவும், அஞ்செயல்களில் சிறந்தவனாகவும் விளங்கினான். சிவபெருமான் மீது மிகுந்த பக்தி கொண்டு நன்நெறியைக் கடைப்பிடித்து வந்தான். அவனுக்கு ஓர் பெண் குழந்தை பிறந்தது. அந்தக் குழந்தையை இறைவன் தந்த பரிசாகப் போற்றி வளர்த்தான்.

தீவினைப் பயணாக கொல்லி மழவனின் மகளை “முயலகன்” என்னும் பெரு நோய் பிடித்துக்கொண்டது. அந்த நோயானது மன்னன் மகளைப் படுக்கையில் படுக்க வைத்து விட்டது. அந்தோய் தீர்க்கும் மருந்து ஏதும் நமது வசம் இல்லை என்று அரண்மனை வைத்தியரும் பிறநாட்டு மருந்துவர்களும் ஊழின் நினைப்புக்கே வழிவிட்டு விட்டனர்.

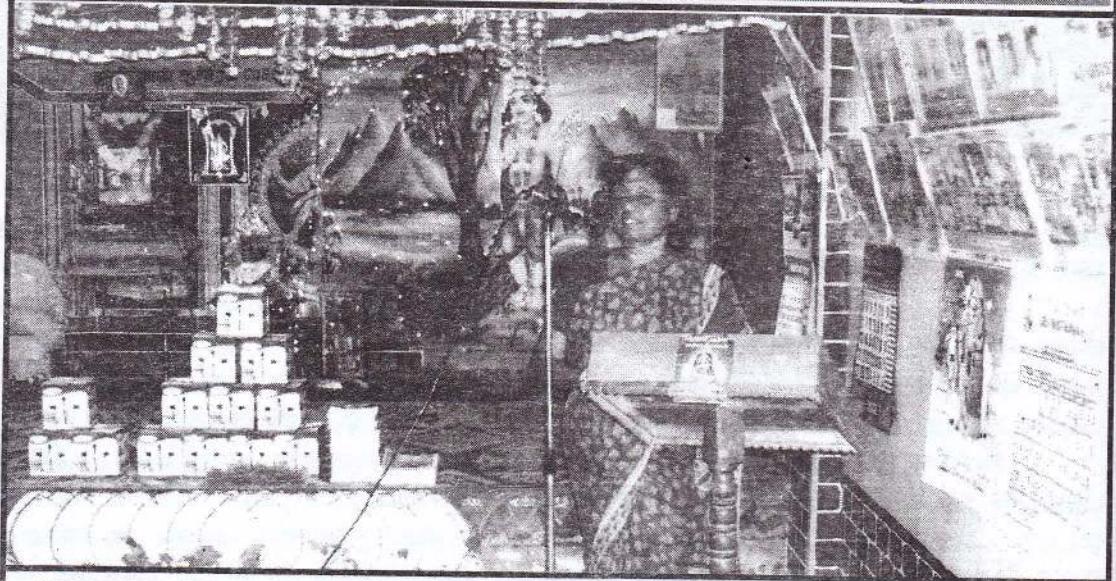
மன்னன் செய்வதறியாது திருப்பாச்சிலாச்சிராமம் கோயிலில் உள்ள இறைவனின் முன்பு தனது மகளைக் கிடத்தி “இந்தக் குழந்தையைக் காப்பது இறைவா உனது பொறுப்பு” என்று சரணடைந்தான்.

பின்பு கொல்லி மழவன் தனது நாட்டிற்கு அருகில் உள்ள திருமாந்துறையிலிருந்து திருப்பாச்சிலாச்சிராமத்தை அடைகின்றான். அவ்வுருக்குத் திருஞானசம்பந்தர் வருகிறார் என்பதை அறிந்து அவரை வணங்கி வரவேற்கச் சென்றான். திருப்பாச்சிலாச்சிராமம் அடைந்த ஞானசம்பந்தர் அங்கூர்க்கோயிலில் இறைவன் மன்னால் மன்னன் மகள் கிடத்தப்பட்டுள்ளதைப் பார்த்து “என்ன நிகழ்ந்தது” என்று கேட்டார்.

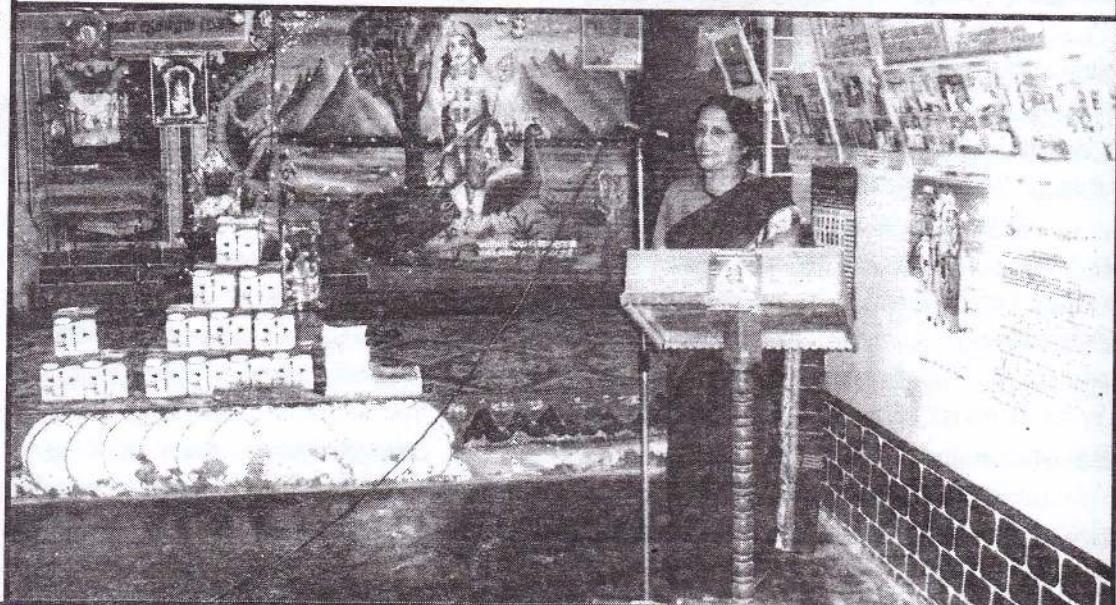
“முயலகன் என்னும் பெரும் நோயால் வலிப்பு வந்தும் உணர்வற்றும் எனது அருமை மகள் துயருந்துக் கிடக்கிறாள். எனவே, எம்பிரான் முன்பு அருள் பார்வைக்காக கிடத்தி இருக்கிறேன்” என்பதை மன்னர் தெரிவித்தார். மன்னரின் துயர் கேட்டு திருஞானசம்பந்தர் இறைவனை மனமுருகிப் பாலானார். சீரிவருகின்ற விஷப்பாம்பையும், வெண்ணால், கொன்றை மாலை ஆகியவற்றையும் உடைய பெரும் துயரத்தை எல்லாம் துடைக்கின்ற இறைவன் பிரம்மபீஸ்வர், இந்தப் பெண் துயரடையும் வகையில் சதி செய்யலாமா? என்று கேட்டும், இதுதான் உமக்கு பெருமை. ஆகுமா? என்று பலவாறு பாட இறைவன் மனம் குளிர்ந்தார்.

அந்தப் பெண்குழந்தை நோயைத் தீர்த்தார். மன்னும் அக்குழந்தையும் சம்பந்தின் திருவடியில் விழுந்து வணங்கினர். பின்பு இறைவனை வணங்கி நன்றி விழா எடுத்தான் கொல்லி மழவன்

புந்தீர்தாங்கள் பதிவுகள்

2012 மாசிமாத ஞானச்சுடர் வெளியிட்டு வேலையில் தீருமதி புனிதவதி சண்முகல்லிங்கம் வெளியிட்டுரையையும், தீருமதி நாச்சியார் செல்வநாயகம் மதிப்பிட்டுரையையும் நிகழ்த்துகின்றனர்.

நெண்பிரகளே விடுமை உறவினர்கள்.

மாசி மாத ஞானச்சுடர் வெளியிட்டு வேலையில் வாசகர் போட்டிக்கான பரிசுகள் வழங்கப்பட்டு வோது....

ஸினம்போல் பக்கவர் திவ்வதீகிள் தில்கல்.

தனிப்பெரும் தமிழ்க்கெய்வும் முருகப்பெருமான் என்பதற்கான இக்கிய வரலாற்றுச் சான்றாதாரங்கள்

பதாரச்சி...

தந் கண்ணபாதி நூல்கள்வரன் அவர்கள்

திருச்செந்தூர் பற்றிவரும் விளக்கம் ஒன்று திருச்செந்தூர்க் கல்வெட்டப்பற்றிப் புரிந்துகொள்வதற்கு மிகமிக அவசியமாகிறது. திருச்செந்தூர் ஸ்தலபூராணமும் உண்டு.

“.....திருச்சீரலைவாய் - இந்த தோத்திரத்தைத் திருச்செந்தூர், திருச்செந்தில், கந்தமாதனம்- சந்தனாசலம் என்று சொல்வார்கள். இது, திருநெல்வேலிக்குத் தெற்கு மூன்று காத தூரத்தில், சமுத்திர தீர்த்தத்திலுள்ளது. வியாச மஹரிசியால் உபதேசிக்கப்பெற்ற சுகப்பிரம்மரிவி நாரதரால் உபதேசிக்கப்பெற்ற வெள்ளை யானை இவர்கள் பூஜித்து அநுக்கிரகம் பெற்ற ஸ்தலம். தேவர்களது துன்பங்களைப் போக்கும் பொருட்டு, குரபத்மன்- சிங்கமுகாசுரன்- தாருகாசுரன்- பானுகோபன் முதலிய அசுரர்களைச் சம்ஹரிப்பதற்காக, வீரவாகுதேவர், வீரகேசரி, வீரமஹேந்திரன்- வீரமாகேஸ்வரன்- வீரபுசாந்தகன்- வீரராடன்- வீரமார்த்தாண்டன்- வீராந்தகன்- வீரதீரன் ஆகிய தவவீரர்களும்- பூதகணத் தலைவர்களும்- யடி வீரர்களும் போர்க்கோலங்கொண்டு எழுந்தருளியிருந்த தலம். இது பஞ்ச புதங்களில் அப்பஸ்தலயாகச் சொல்லவேண்டும். இதில் முருகப்பெருமான் ஆறுதிருமுகங்களின் தன்மையையும், தொழிலையும், பண்ணிருக்ககளின் வேலைகளையும் ஒருவாறு குறிப்பிட்டுள்ளார். அவ்வாறு திருமுகங்களுள் ஒன்று பிரணவம், மற்ற ஐந்தும் இச்சா சக்தி- ஞானாசக்தி-கிரியா சக்தி- பராசக்தி- ஆதிசக்தி (சித் சக்தி)களாய் விளங்குவதைக் குறிப்பிடுகிறார். திருச்செந்தூர், தமிழ்நாட்டில் மிகவும் பழமையானது. அது முருகக்கடவுள் எழுந்தருளியுள்ள ஸ்தலமாகும். சமுத்திரத்தில் அலைகள் மோதுமிடத்திலுள்ள இடத்தில் இக்கோயிலிருப்பதால் அலைவாய் எனப் பெயர் பெற்றுள்ளது. இந்தஸ்தலம் சுமார் இரண்டாயிரம் வருடத்துக்கு முன்னமே, தொல்காப்பியர் காலத்தும், கடைச் சங்க காலத்தும், புகழ் பெற்று விளங்குகிறதென்பார். சிலப்பதிகார ஆசிரியர் இளங்கோவடிகளும் திருச்செந்தூரைப் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார். “செந்திலும் செங்கோடும் வெண்குன்றும் ஏகமும் நீங்கா இறைவன்” என்று குறவர்கள் குன்றக்குருலையில் பாடியிருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது.

இவ்வுரில் (திருச்செந்தூரில்) ஆறுமுக நயினார் என்கிற முருகக்கடவுளுக்குத் தனிக்கோயில் கோபுரத்துடன் உண்டு. பெரிய வாசலும் அதற்குத்தான். எல்லோரும் சண்முக விலாசத்திலிருந்து குலம், மதம் வேறுபாழன்றிக் கண்டு வழிபடத்தக்க வழியில் அமைந்துள்ளது.

ஆகை உள்ள டெத்தில் அக்காந்தி கிள்ளை.

மாசி- பங்குனி மாதங்களில் நடக்கும் திருவிழாக்களில் 7ஆம் நாள் மட்டும் ஆறுமுகக்கலாமி உற்சவம் நடைபெறக் காணலாம். சுமார் 1500 வருடங்களுக்கு முன் இக்கோயில் கல் கட்டமாக அமைக்கப்பட்டதென்கிறார்கள்.

இவ்வாலயம் முதலில் ஒதுவார் மூர்த்திகள் மூலம் பூஜை முதலிய நடந்து வந்ததாகவும், கொற்கைப் பாண்டியன் காலத்தில் அவராதரவில் கொற்கைக்குப் பக்கத்தில் முக்காணி என்கிற ஊரிலிருந்து பிராமணர்கள் முருகன் பூஜையினை நடத்தியதாகவும், அக்காலம் சுமார் 2000 வருடங்களாக இருக்கலாம் என்றும் யூகிக்கலாம். முக்காணி என்கிற ஊரிலிருந்து வந்தவர்களாதலால், முக்காணிப் பார்ப்பார் எனலாம். இப்போது கலையாளம் நம்புதிரிப்பார்ப்பார் மூலமாக பூஜை நடக்கிறது. ஸ்தானிகர், முக்காணியர், தூவார் மூர்த்திகள் பூ தொடுப்பதும், இலையில் விபூதி மதித்துப் பட்டரிடம் கொடுப்பது மாயிருந்தார்கள். (திருமுருகாற்றுப்படை ஆராய்ச்சியும் ஆறுபடை வீடுகளின் விளக்கமும், பக் 34-36)

திருச்செந்தூர் கல்வெட்டுப்பற்றி எழுதிய பேராசிரியர் கலாந்தி ஆ வேலுப்பிள்ளை மேல்வருமாறு கருத்துத் தெரிவித்துள்ளார்.

“முருக வணக்கத்தைப்பற்றி, இன்றுள்ள குறிப்புக்களைக் கொண்டு நோக்கும்போது, திருண்டாலம் என்று குறிப்பிடத்தக்க கிபி. ஏழாம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டுக்கால இடைவெளியின் மத்தியிலே ஒன்பதாம் நூற்றாண்டு பிற்பகுதியைச் சார்ந்த இந்தச் சாசனம் ஒளிவீசி முருகவணக்கம் தொடர்ந்து செல்வாக்கோடு விளங்குவதைக் காட்டுகின்றது” (2007)

என்று குறிப்பிட்டமை இச்சாசனத்தின் முக்கியத்துவத்தை எடுத்துக்காட்டுவதாக உள்ளது. இச்சாசனத்தில் பாண்டியன் பெருந்தொகைப் பணத்தைக் கோயிலுக்கு அளித்தாகவும் அதனை ஊரார், நகரத்தார், சபையினர் ஆகியோர் பெற்று அதற்குரிய வட்டியாக நெல் முதலியவற்றைக் கோவிற்புசைக்குக் கொடுத்துவர வேண்டும் என்று வரையறுக்கப்பட்டாகவும் குறிப்பிடப்படுள்ளது. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதிக் காலத்தைச் சேர்ந்த திருச்செந்தூர்க் கல்வெட்டு, முருக வணக்கம் தமிழ் நாட்டிலே. தொடர்ச்சியாக இருந்து வந்ததென்பதற்குத் தக்க ஆதாரமாக விளங்குகின்றதெனலாம். கோவிலுக்கு நெய், நெல், சாக்கரை, பயறு, வெற்றிலை, பாக்கு, விளக்குநெய், திருமஞ்சனப்பால், இளாநி, பூ, கூறை முதலியன கொடுக்கப்பட்டனவென்று அறிய முடிகின்றது. கோவில் முக்கிய விழாக்கள் மார்கழித் திருவாதிரை, மாசிமகம், வைகாசி விசாகம் ஆகிய தினங்களிலே நடந்துவருகின்றது. மாசிமகம் கூறுகின்றது.

1:2: கார்த்திகை மாதர்: ஆறுபடைவீரு:

கார்த்திகை மாதர் ஆறுபேர் முருகனை வளர்த்தனர் என்ற சிந்தனையை குண்டலினி சக்தி, ஆறு ஆதாரங்களுடன் தொடர்புப்பட்டது என்ற விளக்கமும் தவநிலையில் யோகக் கலைமூலம் ஏற்படுகின்ற யோகாக்கிணியிலிருந்து குண்டலினி சக்திமூலமாக எழுகின்ற ஞானசக்தி சொருபமே முருகனின் தோற்றுமென்பதும்; அந்த ஞானச்சுட்டே சுடரிலை வேலாக ஒளிர்கின்றது என்பதும் விரிவாக ஆராய்ப்படவேண்டிய சிந்தனைகளுக்குரிய விடயங்களாகும்.

ஆறு ஆதாரங்களுமே ஆறுபடை வீடுகள் என்ற கருத்து உருவாவதற்குக் காரணமாயமெந்தன் என்பதும் விரிவாக ஆராயப்பட வேண்டியதாகும்.

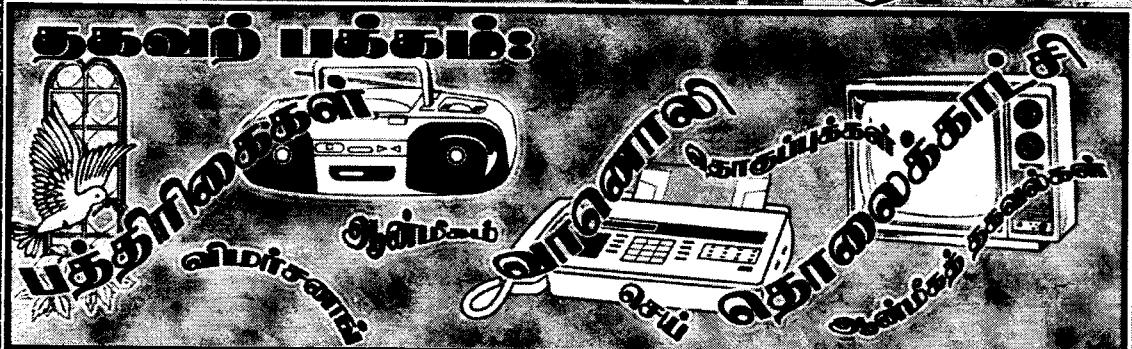
சமுதாய வாழ்வில்- பாமர மக்களது நிலையில் சாதாரண மக்களது இயல்புகளை ஏற்றி முருகக்கடவுளது பெருமையைத் தமிழ் இலக்கியங்கள் பேசுகின்றன. அகத்தினை மரபு பெருமளவிலே எல்லா இலக்கியங்களிலும் அடிச்சுடராக இழையோடு நிற்கிறது. இது முருகத்துவத்தின் தனித்துவ இயல்புமாகும். முருகன் கண்ணிப் பெண்களைத் தீண்டி வருத்துவான் என்பதைக் குறிஞ்சிப்பாட்டு (174-175); நற்றினை (258:10); அகநானாறு (98:9-10) என்னும் நூல்கள், குறிப்பிடுகின்றன. அந்தத் துன்பத்தை நீக்க அப்பெருமானுக்கு வெறியாட்டு எடுத்து வழிபாடு செய்யவேண்டும் என்றும் மக்கள் கருதினர். (புறம்: 299:10) வெறியாட்டு எடுத்தலை முருகாற்றுப்படுத்தல் (அகம்: 22:1) முருகயர்தல் (குறுந். 362:1) வெறி (ஐங்: 243:2); (நற்:273:4) வெறியயர்தல் (அகம்: 182:7-8) வெறியாட்டு என்றும் வழங்குவர்.

வெறியாட்டில் முருகழைச் பண்ணும் வேலன் வந்து அதற்குரிய சடங்குகளைச் செய்வான். குறவரும் ஆடவரும் பெண்டிருமாய் ஒன்றுகூடி வெறியாட்டு எடுப்பதும் ஊர் மண்றல்களில் குரவைக்கூத்து ஆடி வழிபடுவதும் உண்டு. (திருமுருகு 197; மதுரை: 611-615). அந்தணர்கள் நீராடி சுர ஆடையுடன் உச்சியின்மேல் குவித்த கையினாய் ஆற்றுமுத்து மந்திரத்தை உச்சரிக்க மணம்மிக்க மலர்களால் வழிபட்டனர். (திருமுருகு: 184-189) திருப்பரங்குன்றத்து விளங்கும் பெருமானை வழிபட்ட காட்சிகளைப் பரிபாடலில் காணலாம். (பரி:8:96- 102; 17:1-8) முருகன் விரும்பும் கடப்பமரத்தைத் துதித்து வழிபடுவதும் வழக்கமாய் இருந்தது. (பரி.17-18: 1-8; குறுந்: 17-6-177). வழிபடுவோர் பெருமானுக்குரிய பல்வகை நாமங்களையுங்கூறி அவன் திருவடிகளில் தம் தலை பதியுமாறு வணங்கி வழிபட்டனர். (திருமுருகு 253:276) முருகக் கடவுளுக்கு முருகு (நற்: 225:01); முருகன் (புறம்:23:4) வேள் (பட்டினப். 154), நெடியான் (பரி: 19:283); கந்தன் (புறம்: 380:12); குமரன் (பரி:81-91); இயவள் (திருமுருகு: 274) மதவலி (திருமுருகு:223) என்னும் பெயர்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

முருக வழிபாட்டுமரபில் ஆறுபடைவீடுகளில் ஒன்றான திருப்பரங்குன்றும் ஏறக்குறைய இரண்டாயிரம் வருடங்களாக நிலைபெற்று வந்துள்ள பூராதனமான வழிபாட்டுத்தலமாகும். திருப்பரங்குன்றத்திலே கூடுவதைக் குறிப்பிடும் வகையில் முருகனின் தலைமை உணர்த்தப்படுகிறது. பல்லவர் காலப் பக்தி இயக்கத்திலே குறிஞ்சிக்குமரன் தன் முக்கியத்துவத்தினை இழந்து சிவசக்தியின் துணையாகப் பேணப்படும் நிலையினை அடைகிறார். தேவார முதலிகள் தம் பாடல்களிலே தேவாரத் திருமுறைகளிலே முருகனுக்கு அதிகம் இடம் கொடுக்கவில்லை என்பது எதிர்பார்க்கவேண்டியதொன்று. அரசபரம்பரையின் வடநாட்டிலே தேவசேனாதிபதி அம்சத்திற்குக் கொடுத்த முக்கியத்துவம் முருகனை வீரத் தெய்வமாகப் போற்றும் மரபுக்கு வழி செய்தது. அம்மரபுக்குக் காரணமாயமெந்த இதிகாசபூராணக் கதைகள் வீரத் தெய்வத்தினைப் பெருந்தெய்வமாக உயர்த்தப் போதுமான பாரம்பரியங்களை வாரி வழங்கியுள்ளன. பூராண இதிகாசங்களித்த பாரம்பரியங்கள் தென்னாட்டிலே அதிகமாகவிட்ட நிலையினைப் பரிபாட்டும், திருமுருகாற்றுப்படையும் செவ்வனே உணர்த்தி நிற்கின்றன.

(தொடரும்...)

அறியாகமயினிருந்து கேடு விளைவின்று.

துவறான உணவுப் பழக்கங்களும் வாழ்க்கை முறைகளுமே புதுப்பிடு நோயிகள் உருவாக்கி காரணமாகின்றன!

Dr S. குழுதீர் அவர்கள்

பனையால் விழுந்தவனை மாடு மிதித்தாற்போல் பல்வேறுபட்ட சவால்களிற்கிடையே வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் இன்றைய சமூகத்தின் பெரும் சவாலாகப் புதுப்புது நோய்கள் உடுவெடுத்துள்ளன. உண்மையில் இதற்கு காரணம் என்னவென்று ஆராய்ந்தால் தவறான உணவுப்பழக்கங்களும், தவறான வாழ்க்கை முறைகளும்தான் காரணம் என்பது தெளிவாகும். மருந்துகளிற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் மக்கள் வாழ்க்கை முறைக்கோ, உணவுப் பழக்கவழக்கத்திற்கோ முக்கியத்துவம் கொடுப்பதில்லை என்பது வேதனைக்குரிய உண்மையாகும்.

ஆரோக்கியம் என்பது தனிமனிதனது அடிப்படை உரிமை என்பதைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். உணவுக்காக, உறைகளுக்காக, உடைக்காக வேறு எவற்றிற்காகவெல்லாமோ குரல் கொடுப்போரே அதிகம். ஆனால் ஆரோக்கியத்தினைப் பேணுவதற்காக எத்தனை பேர் குரல் கொடுக்கின்றனர்? முயற்சிக்கின்றனர்?

நோய் தீத்தல், நோய்த் தடுப்பு, நோய்கள் பற்றிய விழிப்புணர்வினை பொதுமக்களிற்கு அதாவது நோயாளிகளுக்கு ஏற்படுத்துவதற்காகவே வைத்தியர்களும் வைத்தியசாலைகளும் உருவாக்கப்பட்டன. நோயாளி எவ்வாறு உருவாகின்றான் என்பதை சர்றுச் சிந்தித்துப் பாருங்கள். நோயாளி இல்லை எனில் வைத்தியர்களுக்கும் வைத்தியசாலைகளிற்கும் தேவை இருக்காது என்பதும் அப்போது உங்களுக்குப் புரியும். மனிதனுக்கு ஆறு அறிவு உண்டு எனக் கூறிக்கொள்ளும் நம்மில் எத்தனைபேர் ஆறாவது அறிவை பயன்படுத்துகிறோம்? பொதுமக்கள் ஒவ்வொருவரும் உள்ளார்ந்து கெளரவத்துடனும், மதிப்புடனும், பெறுமதியுடனும் அனுபவிக்கவேண்டிய முக்கிய அடிப்படை உரிமைதான் ஆரோக்கியம் சுகாதாரம் என்பதை நன்கு புரிந்துகொள்ளுங்கள்.

அனைவருக்கும் ஆரோக்கியமான வாழ்வை வாழ்வதற்கு விருப்பம் இருக்கிறது. மனித ஆரோக்கியம் என்பது உடல், உள் காரணிகளுடன் தங்கி இருக்கின்றது. எனவே இயந்திரமான சூழ்நிலை, ஒய்வற்ற தொடர்ச்சியான வேலை, முரண்பாடான சமுதாயத் தொடர்புகள் என்பவற்றிலிருந்து விலகி தியானம், யோகாசனம், வாழும் கலைப்பயிற்சி, வன்முறையற்று

வழங்கிய நஷ்ட காரியத்துக்கு விளக்கின்றே.

தொடர்பாடல் கலை போன்றவற்றைச் சில நிமிடங்களில் ஆரம்பித்து மணித்தியாலங்கள் வரை பயிற்சிப்பதன்மூலம் மன அழுத்தங்களிலிருந்து விடுபடுவதற்கும் தப்பிப்பிழைப்பதற்கும் பழக்கப்படுத்திக் கொள்வதுடன் நல்லுறவை மேம்படுத்தவும் முடியும். மருந்து புதிய தொழில்நுட்ப வளர்ச்சிகளின்மூலம் ஆரோக்கிய வாழ்வு கிடைக்கும் என்ற போதை நிலையிலிருந்து விடுபட்டு இயற்கையான வாழ்வின் குட்சமத்தை உணர்ந்து இயல்புநிலைக்கு மீள்வதுடன் அதன்மூலம் நல் ஆரோக்கியத்தை முன்னெடுக்க முடியும்.

இதற்கான வழிமுறைகள் சில

- காலை எழுந்தவுடன் 2-3 குவளை கொதித்தாறிய நீரை அருந்துங்கள்.
- கோப்பி, தேநீர் அருந்துவதைத் தவிருங்கள்.
- தினமும் 30 நிமிடம் யோகாசனப் பயிற்சிகளைப் பயிற்றுவிப்பாளரின், மருத்துவரின் ஆலோசனைப்படி செய்யுங்கள். அல்லது 30-60 நிமிட நேரம் வரை சுறுசுறுப்பாக நடவுங்கள்.
- தினமும் குறைந்தது 3 லீற்றர் கொதித்தாறிய நீரை அருந்துங்கள்.
- இயற்கை உணவு வகைகளை (பழங்கள், பச்சைக் காய்கறிகள், முளைக்க வைத்த பயறுவகை) நன்கு உண்ணப் பழக்கப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்.
- உணவை அவசரமாகச் சாப்பிடாமல் ஆழுதலாக உண்பதோடு முடிந்தவரை குடும்பத்தினர் அனைவரும் நேரம் ஒதுக்கி ஒன்றாக உண்ணுங்கள்.
- ஒவ்வொரு நாளும் ஒரேவித உணவுகளை உண்ணாது தினசரி அவசியமான போஷாக்கைப் பரிபூரணமாகக் கொண்ட உணவுகளைப் பலவிதங்களில் செய்து உண்ணுங்கள். போஷாக்கு உணவுபற்றி பொது சுகாதார மாது, வைத்தியர்கள், வைத்தியசாலை வைத்தியர்கள், போஷணையாளர்கள் போன்றவர்களிடம் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள்.
- எண்ணெயில் செய்த உணவுகளைத் தவிர்த்து வேகவைத்த உணவுகளையே உண்ணுங்கள்.
- உணவுடன் தேவையான அளவு உயிர்ச்சத்துக்களும், கனியுப்புக்களும் உள்ளெடுக்கப்படுவதை உறுதி செய்து கொள்ளுங்கள்.
- செயற்கை உணவு வகைகள், பானங்கள் தகரத்தில் அடைக்கப்பட்ட உணவுகள், மதுபானம் பாவித்தல் என்பனவற்றைத் தவிருங்கள். அல்லது மதுபானத்தைச் சிறிதளவில் வைத்திய ஆலோசனைப்படி பாவியுங்கள்.
- உணவு உண்பதற்குச் சற்று நேரத்திற்கு முன் தயாரித்துப் பயன்படுத்துங்கள்.
- இரவில் தூங்கச் செலவதற்கு முன் 10 நிமிடங்கள் தியானம் செய்வதுடன் இனிய நாளொன்றை எமக்காகத் தந்த இறைவனிற்கு நன்றி செலுத்துங்கள்.
- இரவு உணவிற்கும், தூங்குவதற்கும் குறைந்தது இரண்டு மணிநேரம் எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்.

அளவான போசணைக்கு வழிகாட்டும் உணவுக்கூம்பு ஆரோக்கியம் தான் அனைத்துமாகும்.

நன்றி: தினக்குரல் (22.01.2009)

நித்திய வள்ளப்பணிக்கு உதவியுந்தோர் விபரம்

மோகன் கடை ஆவரங்கால்	3மூடை அரிசி, 1மூடை மா, 1மூடை சீனி, 1மூடை ஆப்பு மணோகரா யோகம்மா	
M. கிருஷ்ணபிள்ளை விங்கநகர்	கன்டா (கொக்குவில்)	50000. 00
பாஸ்கரன் சகிகரன் குடியப்புலம்	திருகோணமலை	1000. 00
K.V. துரைசாமி (நினைவு)	வசாவிளான்	1மூடை அரிசி
கு. சண்முகவிங்கம் குடும்பம் மங்கை இல்லம்	மயிலிட்டி	6000. 00
K. துரையப்பா குடும்பம்	ஊர்காவற்துறை	2000. 00
திருமதி ரே. தில்லைநாதன் அருணகிரிவீதி	திருகோணமலை	2000. 00
செ. சின்னத்துரை (இளை ஆசிரியர்) நெஞ்லியடி	கரவெட்டி	5000. 00
வே. சம்பந்தநாதன் G.S	புன்னாலைக்கட்டுவன்	1000. 00
T. அப்புத்துரை	வயாவிளான்	1000. 00
கந்தையா கதிரேக ஆசிரியர்	ஆனைக்கோட்டை	2500. 00
K. திருஞானசுந்தரவிங்கம்	அவுஸ்திரேலியா	5000. 00
பிரியங்கா மரத்தளபாடம்	கொக்குவில்	8 தூக்கு விறகு
குமாரசாமி சோமசுந்தரம்	தெகிவளை	5000. 00
க. மணோரங்சிதம்	கைதடி மேற்கு	500. 00
சிவகுரு சிவலோகவிங்கம்	திருகோணமலை	2000. 00
Dr. சி. இராஜலிங்கம்	அச்சுவேலி	1000. 00
வே. பரமேஸ்வரன்	சிறுப்பிட்டி	1500. 00
செல்வி அ. கந்தையா	யாழ்ப்பாணம்	2000. 00
த. யோகநாதன்	அச்சுவேலி	5000. 00
தி. விஜயலட்சுமி	வவுனியா	500. 00
க. சந்திரபாலன்	காளிகோயிலடி	200. 00
திரு காளிதாசன்	உரும்பராய்	200. 00
S. சிவக்குமார்	நணாவில்	2000. 00
திரு கணேஸ் குடும்பம்	திருநெல்வேலி	4000. 00
பிரணவன் டிவேஸ்	வேலனை	1000. 00
வே. பாண்டியர்	கைதடி தெற்குகைதடி	1000. 00
பாண்டியர் சேந்தன்	கைதடி	1000. 00
கோ. பத்மநாபபிள்ளை மூலம் திருமதி இரத்தினசுபாபதி	கைதடி	1000. 00
Dr S. மகேஸ்வரன்	மகேஸ்வரி	54000. 00
செ. மோகந்தரம் J.P மூலம் திருமதி தங்கராணி பொன்னுத்துரை	கன்டா	10000. 00
உதயன் யோகதாஷ்வி	யாழ்ப்பாணம்	1000. 00
திருமதி ரட்ஜெசிந்கம்	கன்டா	1000. 00

மற்றுமொரு விழுவித்துறை நிலையத்தினுடையது.

S. நடேசலிங்கம், ந. செந்தூரன், செ. பாட்சித்து	கரணவாய்	1000. 00
S. கிருபானந்தன்	குவில்	5000. 00
அமர் T. ஸ்ரீதரன் (நினைவு)	சிறுப்பிட்டி கிழக்கு நீவேலி	1000. 00
அருணாசலம் சாவித்திரி அம்மா	பருத்தித்துறை	5000. 00
திருமதி நித்தியானந்தன் குடும்பம் பலாவிவீதி	யாழ்ப்பாணம்	1100. 00
செல்வி ஞானசரஸ்வதி சின்னத்தம்பி இராமலிங்கம் வீதி	உடுவில்	2000. 00
Dr. R. இராமச்சந்திரன்	வத்தளை	5000. 00
சுப்பிரமணியம் ஏகாம்பரம்	குவில்லாந்து	2000. 00
A. முகுந்தன்	கொழும்பு	10000. 00
பா. செல்வராஜி	லண்டன்	500. 00
சிறீக்குமார் குடும்பம், ந. உஷாந்தி வீதி குடும்பம்		2முடை அரிசி
சற்குணராஜா கலைச்செல்வி	நோர்வே (மாதம்)	6000. 00
சேனாதிராசா சற்குணராசா சண்டிலிப்பாய் வீதி, பண்டத்தரிப்பு		10000. 00
அமர் முத்துக்குமாரு சுப்பிரமணியம் நினைவாக		
இராமலிங்கம் வீதி உடுவில்		5000. 00
அமர் முத்துக்குமாரு கார்த்திகேக நினைவாக		
வைத்தியசாலை வீதி சங்கானை		5000. 00
செ. சிவசுப்பிரமணியம் மில் லேன்	மல்லாகம்	3000. 00
பா. ஹரிச்சந்திரா	கொழும்பு	2500. 00
நட்ராசா மகேந்திராஜி	பருத்தித்துறை	500. 00
இளங்குமரன் சாமினா	கண்டா	2000. 00
ஸ்ரீ. சஞ்சுதன்	கோவில் வீதி நல்லூர்	1000. 00
திருமதி நாகம்மா கந்தையா ஞாபகார்த்தம்	நவாலி	3000. 00
செ. கோகுலானந்தன்	நவாலி	1000. 00
M. தூர்க்காழினி	70, மாளிப்பாய் வீதி, யாழ்ப்பாணம்	50000. 00
வைரமுத்து திலகம் நினைவாக	மாளிப்பாய்	1000. 00
ஞானம்பிளை சித்திரவேலாயுதம்	2ஆம் வட்டாரம் சல்லி திருகோணமலை	500. 00
சோமகுலசேகரம் குழங்	வல்வெட்டித்துறை	5000. 00
தவருபன் செல்வநிதி	வடலியடைப்பு பண்டத்தரிப்பு	1000. 00
கஜருபன் திருநாவுக்கரசு	வடலியடைப்பு பண்டத்தரிப்பு	1000. 00
M. கலாநிதி நாவலர் ஹோட்	யாழ்ப்பாணம்	2000. 00
க. ஞானச்சந்திரன் குடும்பம் நாகலிங்கம் வீதி கொக்குவில்		2000. 00
மதுரா நகைமாடம்	யாழ்ப்பாணம்	5000. 00
செல்வி T. பெரியதம்பி	பருத்தித்துறை	1500. 00
திரு அருணகிரிநாதன் குடும்பம்	நவாலி	1000. 00
ந. கிருஷ்ணகுமார் குடும்பம்	பிரான்ஸ்	3000. 00
பொ. வைத்திலிங்கம்	சுழிபுரம்	1000. 00
த. தவராசா கரணவாய் கிழக்கு	கருவெட்டி	1000. 00
S. ஜெயக்குமார்	லண்டன்	1000. 00

(தொடரும்...)

வெற்றிலையின் தணிச்சிறப்பு

ஒ டீவீஸாமி என்னி

பண்டுதொட்டுத் தமிழ் மக்களின் சமுதாய சமயாச்சார வாழ்வில் வெற்றிலைக்குச் சிறப்பான பெருமை இருந்து வருகின்றது. இலக்கியங்களிலும் பட்டறிந்த பழ மொழிகளிலும், சமயாச்சார விழாக்களிலும் வெற்றிலை தனித்துவமான முதன்மையான சிறப்பிடம் பெற்றிருப்பதைக் காணலாம்.

வெற்றிலை இல்லா விருந்தில்லை.

வெற்றிலைக்குத் தண்ணீரும், வேசிக்கு மஞ்சளும் போல்.

வெற்றிலை வைத்தாலே விஷயமெல்லாம் சரியாகும்.

நாட்டாருக்குச் சீட்டாள் வெற்றிலை மழக்கவேற்றாள்.

போன்ற பழமொழிகள் வெற்றிலையின் தணிச்சிறப்பை எடுத்துக் காட்டுகின்றன. மகாகவி பாரதியாரும்,

“கங்கை நதிப்புரத்து கோதுமைப் பண்டம்

காவிரி வெற்றிலைக்கு மாறுகொள்வோம்” எனக் காவிரி நதிக்கரையின் வெற்றிலையைப் பெருமையுள் எடுத்தாண்டுள்ளார். பழந்தமிழ் இலக்கியங்களிலும் வெற்றிலையின் சிறப்புக்கள் ஆங்காங்கே எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளன.

“தகைசெய் தீம்சேந்று இன்றீப் பசுங்காய்

நீடுகொடி இலையின் கோடுகேடு தூற்றினா்” எனவரும் மதுரைக்காஞ்சி புராணத்தில் நீடு கொடி இலை என வெற்றிலை வர்ணிக்கப்படுகிறது.

இத்தாலி நாட்டு அறிஞர் எனப் போற்றப்பட்ட மர்க்கோபோலோ தமிழ் நாட்டுமக்கள் தாம்புலம் துரிக்கும் பழக்கம் பற்றியும், தமிழர்களின் வீட்டு மாநகரில் வெற்றிலைத் தட்டுகள் இருப்பது பற்றியும், மக்கள் மடிகளில் வெற்றிலைப்பை வைத்திருப்பது பற்றியும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மேலும் தமிழ் மன்னர்களின் அரசவையிலும் வெற்றிலைக்குத் தனி மதிப்புக் காணப்பட்டது. வெற்றிலை மடித்துக் கொண்டே மன்னர்க்கு ஆலோசனை வழங்கும் மந்திரிகளும், அரண்மனையின் அந்தப்புரத்தில் மன்னருக்கு வெற்றிலை மடித்துக்கொடுத்து அன்பைப் பகிர்ந்துகொள்ளும் அரசகுமாரிகளும் பண்ணைய தமிழ் மன்னர் ஆட்சியிற் சிறப்பிடம் பெற்றதை வரலாறுகளும், இலக்கியங்களும் அழகாக எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

தமிழ் மக்களின் இல்லங்கள்தோறும் வெற்றிலைக்கு தணிச்சிறப்புண்டு. ஆலய விழாக்கள், மங்கள காரியங்கள் மற்றும் போது வைபவங்கள் எங்கும் வெற்றிலை முதன்மை இடம் வகிக்கும். மேலும் வெற்றிலைப்பை, வெற்றிலைப்பெட்டி என்பவற்றையும் தம்முடன் எப்பொழுதும் வைத்திருக்கும் பழக்கமும் இன்றும் எம்மக்களிடையே இருப்பதைக் காணலாம்.

வெற்றிலைக் கொடியிலே பூவோ, காயோ இன்றி வெறும் இலைகளாகவே இருப்பதனாலும் வெற்றிலை எனப் பெயர் கொண்டதாகின்றது.

வெற்றிலையே! வெற்றிலையே!!

நீயிருந்து சிறக்காத விழாக்கள் இல்லை

நிச்சய தாம்புலம் என்பார்! உனக்கு முன்னால் வாயிலிடும் சீவலுடன் உன்னை வைத்து

மாண்போடு திருமணங்கள் உறுதிசெய்வார் கோயிலிலும் வீட்டினிலும் வழிபாட்டுக்

கொண்டுன்னை வைத்திடுவார் அழகாய் பூத்துக் காய்டனே கனிகளை நீ தந்திடாத

காரணத்தால் வெற்றிலையாய்ப் பெயர் படைத்தாய் பழந்தமிழர் பண்பாடாம் விருந்தை வீட்டில்

பார்த்தவுடன் உன்னைத்தானே முதலில் வைப்பர் குழந்தைகளின் சளிக்காய்ச்சல் நீங்குதந்துக்

கொடுக்கின்ற மருந்திலும் உன்னைச் சேர்ப்பார் முழங்கும் மேளக்கச்சேரி ஊர்வலத்தில்

முறையோடு யாவர்க்கும் உன்னைத்தானே வரையறுத்துக் கூறிடவும் இயலுமாமோ?

நின் பழக்கம் குற்றமெனச் சொன்னாலும் முகமலர்ச்சிகொடுப்பதனால் உனையாரும் விடுவதில்லை

மற்றவர்கள் முகம் சளிக்கும் வண்ணம் நாளும் வாய்களுக்கு மணப்பொருளே உலகில் நன்கு

குற்றவர்கள் கல்லாதபேர்கள் யார்க்கும் களிப்பருளும் களிப்பாக்குத்துணை நீயன்றோ

புகையிலையும் உன்னோடு சேர்வதாலே புவியிது உன்பழக்கம் தீமை என்பார்.

என அழகாகப் பாடியிருப்பது வெற்றிலைக்கே உரிய தனிச்சிறப்பன்றோ. பெருமைக்கும் சிறப்பிற்குமுரிய வெற்றிலையை நாமும் தேவையறிந்து இடமறிந்து முதன்மைப்படுத்துவதன் மூலம் இலட்சமிகடாட்சம் பெற்று நல்வாழ்வு காண்போம்.

வெற்றிலையின் நுனிப்பகுதியில்- சரஸ்வதியும்; நடுப்பாகத்தில்- லட்சமியும்; காம்புப்பகுதியில்- மூதேவியும் வசிக்கிறாள். அதனால் காம்பை நீக்கிவிடவேண்டும்.

முன்னையுள்ளோர் வெற்றிலை போடும்போது காம்பைக் கிள்ளி ஏறிந்துவிட்டு நுனியைக் கிள்ளி புந்தியில் ஒட்டிவிடுவார்கள். ஏனெனில்; சரஸ்வதியை புந்தியில் இருத்தவே.

மேலும் எல்லாத் தெய்வங்களுக்கும் நைவேத்தியமாகப் படைக்கப்படும் ஒரே இலை வெற்றிலைதான். வெற்றியையும் மங்கலத்தையும் தரும் இலை இதனால்த்தான்... வெற்றிலை வைத்து அழைப்பது என்னும் சம்பிரதாயம் பேணப்படுகிறது. வெற்றிலை போடுவது என்று ஏன் சொல்கிறார்கள்? வாயிலே சாப்பிடுவது என யாரும் சொல்வதில்லை காரணம்.. மங்கல அலங்காரப் பொருள் காப்புப் போடுவது... சங்கிலி போடுவது போல வெற்றிலை போடுவது என்றாயிற்று. எமது சமயத்தில் வெற்றிலை இல்லாத. கிரிகைகளே இல்லை. பெளத்தசமய சடங்குகளிலும் வெற்றிலை கொடுத்து வரவேற்கும் பண்பு காணப்படுகிறது.

எழும்பிரினாத நாக்கு எப்படி வேண்டுமாலும் திரும்பும்.

தியாகம் 2 ஏற்றுவ வளப்பேர்மை

தீ. சௌராஸ எவ்வள

எமது வாழ்வின் அடிப்படையே தியாகமென்றும் அத்திவாரத்திலேயே எழுதப்பட்டிருக்கிறது. கிருப்பிய ஒரு பொருளைப் பெறவேண்டுமெனின் எமிடமுள்ள ஏதோ ஒன்றைத் தியாகம் செய்யாது அதை அடைய முடியாது. மாட்டிலிருந்து அதிக பாலைப் பெறவேண்டுமெனில் அதற்கு வயிற்றா தீவியை அளிப்பது இன்றியமையாதது. கொடுத்துக் கெட்டவன் யாருமில்லை. பணம் மாத்திரம் கொடுக்கப்படும் பொருளாக அமைய வேண்டுமென்பதில்லை. அன்டு, கருணை, ஆதரவான வாந்தை போன்றன சில சமயங்களில் பணத்தைவிட பணமாங்கு பெறுமதி வாய்ந்ததாக அமைகின்றன. கைதடி வயோதிப்பி இல்லத்திலுள்ள வசதிபடைத்த பல முதியோர் இறுதிக்காலத்தில் பிள்ளைகள் தம்மைக் கைவிட்டு விட்டதாகக் கண்ணிர மல்கியபடி தொலைக்காட்சிக்குப் பேர்டியலித்ததை அண்மையில் யாவரும் பார்த்திருப்பிரிகள். இவர்களது தேவை பணமேயல்ல. சுவதற்கு ஆவல் கொண்ட மனமே தியாகத்துக்கு மூலமாக அமையவேண்டும். பாரதப்பிராரில் அம்புகள் கைத்தவாறு வீற்றுக் கிட்க்கும் கர்ணன்மீது அர்சகன் தொடர்ந்து அம்புமழு பொழுந்தான். “கர்ணன் செய்த தர்மங்கள் அவனைப் பலமாக காத்துக்கொண்டிருக்கும் வரை அவனது உயிர் பிரியமாட்டாது, நிறுத்து” எனக் கூறிய கிருஷ்ணன் அந்தண வேடத்தில் கர்ணனிடம் சென்று அவன் செய்த புண்ணியங்களின் பலன்களைத் தருப்படி வேண்ட அந்நிலையிலும் இல்லையென்று சொல்ல மனமில்லாதவாறு தொண்டையில் தைத்திருந்த ஒரு அம்பினை இழுத்தபோது பீறிட்டு வந்த இரத்தத்தைத் தானமான அளித்தான். அவனது தியாக உண்வில் பிரவசமடைந்த கிருஷ்ணன் தனது சுயருத்தைக் காட்டி, “மகத்தான தானத்தை ஈந்துவிட்ட உனக்கு கைமாறாக யான் ஏதும் தரவேண்டும். உன் விருப்பத்தை உணர்த்துவாயாக” என்றபோது “மீண்டும் பிறப்புகள் உண்டேல் ஒவ்வொரு பிறவியிலும் இல்லையொது சுயம் மனத்தைத் தரவேண்டும்” என்று வேண்டினான். பணத்தையோ பொருள் வளத்தையோ கேட்கவில்லை. இப்பதிலில் பிரவசத்தின் உச்சிக்குச் சென்ற கிருஷ்ணன் “உண்ண மைத்துனனாகப் பெற்றதையிட்டு நான் மிகவும் பெருமையடைகின்றேன்” என்றவாறு கூடியணைத்தான்.

எல்லா மதங்களும் அன்பையே முதன்மையாகப் போதிக்கின்றன. அன்பே சிவமாவது அருமநிந்தபின் அன்பே சிவமாய் அமர்ந்திருந்தாரே. ரமண மகரிசியின் ஆச்சிரமத்தில் இருந்த பச நோய்வாய்யப்பட்டு அதன் உயிர் பிரியும் வரைக்கும் மகரிசி அதன் அருகிலேயே இருந்து தடவிக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார். நம் ஒவ்வொருவரையும் சுற்றி ஒரு ஒளிவட்டம் காணப்படுவதாக Kiriilayan camera மூலம் எடுக்கப்பட்ட படங்கள் உறுதிசெய்கின்றன. அதன் பிரவாகத்திற்கேற்ப இவ் ஒளிவட்டம் பரந்து விரிவடைவதாகவும் அதன் தன்மைக்கமைய நிறும் மாறுபடுவதாகவும் ஆய்வுகள் நிறுப்பிக்கின்றன. தன்னலமற்ற அன்பு செலுத்துவாரில் காணப்படும் ஒளிவட்டமானது செந்தாமலை நிறத்தில் பாந்து விரிவடைந்திருக்கும். அண்ண தெருசா அமிரிக்கா வழங்கிய முதுநிலைப் பட்டத்தைப் பெறுவதற்காகச் சென்றபோது அவர்களின் வாழ்க்கை முறையை அவதானித்தபின் “இங்கும் வறுமை தாண்டவமாடுகிறது. ஆனால் அதன் முகம்

வேறாக இருக்கின்றது. இந்தியாவில் பணத்துக்கு வழுமை இங்கோ அண்டுக்குப் பஞ்சம்” எனக் கூறினாராம். அந்து வளரும்போது கருணை, காருண்யம், பொதுநலம் என்பன இயல்பாகவே அமைந்துவிடுகின்றன. அமெரிக்க அற்லான்ரா பல்கலைக்கழக வைத்தியசாலையில் இரு சிறுநீர்கங்களும் செயலிழந்த 23 வயதான கிளேஜிடார் எனும் நோயாளிக்கு அவரது உறவினர்கள் மாற்றுச் சிறுநீர்கமொன்றை வழங்க முன்வந்தபோதும் அவை அவருக்குப் பொருத்தமானதாக அமையவில்லை. நோயாளியின் பரிதாப நிலையை உணர்ந்த அங்கு கடமை புரியும் அல்லிசன் பேட்சன் எனும் தாதி தானே முன்வந்து ஒரு சிறுநீர்கத்தைத் தானம் செய்து அந்திநாயாளியைக் காப்பாற்றியிருக்கின்றார். (2012 தைமாத நடுப்பகுதியில் இது நிகழந்தது) இவ்வாறு சுயநலம் கருதாது பிற்கால நலனில் அக்கறை செலுத்துபவரின் தேவைகளை ஆண்டவன் வலிய வந்து நிறைவேற்றுவார் என வள்ளுவரும் பகர்ந்துள்ளார்.

துரதி விட்டவசமாக இன்று பலர் தனக்குத் தனக்கென சொத்து சுகங்களை குவித்தவண்ணமிருக்கின்றனர். ஐந்து நிமிட நேரத்தையேனும் பிறருக்காகப் பகிர்ந்து கொள்ள விரும்புவதில்லை. சமுதாயத்தில் உள்ள வளங்களைப் பயன்படுத்தி முன்னிரிய அவர்கள் “சமுதாயம் நமக்கென்ன செய்துவிட்டது” என்று மீண்டும் மீண்டும் கேட்கின்றனர். மேலும் சமுதாயத்திலிருந்து என்னவெல்லாவற்றையும் பேற முடியுமோ அவற்றையும் கற்றுவிட முன்னிக்கின்றனர். ஒ மானிடனே! அனைத்து ஜீவராசிகளையும் விட மேலதிகமான அறிவாற்றலையும் அபார சக்திகளையும் ஆண்டவன் உனக்குத் தந்துள்ளான். உண்ணே ஒரு குறையுமின்றிப் படைத்து வாழ்வாதாரத்துக்குத் தேவையான அனைத்தையும் இனாமாக இயற்கையில் படைத்துள்ளான். ஆதலால் மற்றும் ஜீவராசிகளை விட மானிடனாகிய நீதான் இயற்கைக்குக் கூடுதலான நன்றிக்கடனைச் செலுத்தவேண்டுமென படைத்தவன் எதிர்பார்க்கின்றான். ஆனால் நியோ இயற்கை வளங்களை சமுதாய நலனுக்காக உடபோகிக்காது; அதை மாசுபடுத்துவதிலும், அழித்துவிடுவதிலும் தீவிரமாகச் செயற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றாய். எல்லோரையும் எல்லா நாளும் ஏமாற்றிவிட முடியாது. இயற்கையின் பொறுமைக்கும் ஓர் எல்லை உண்டு. அது சீற்றுமடைந்தால் விஞ்ஞான நீதியில் வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளாலும் சிறிதளவும் தணிக்க முடிவதில்லை. உனது செயற்பாடுகளின் விளைவையும் என்றோ ஒருநாள் நீ சந்தித்துத்தான் ஆகவேண்டும்.

பிரித்தானியாவைச் சேர்ந்த Fleming எனும் ஏழை விவசாயி தனது தோட்டத்தில் வேலை செய்துகொண்டிருந்தபோது ஒரு குழந்தையின் அழுகுரல் கேட்டு அத்திசையில் சென்று பார்த்தபோது சிறிய பையளைருவன் சேற்றில் தனது இடுப்புவரை புதைந்து வெளிவர முடியாது முளங்கிக் கொண்டிருந்தான். அவனைப் பத்திரமாக மீட்டுடேது சுத்தம் செய்து விட்டுக்கு அனுப்பி வைத்தார். மறுநாள் இந்த விவசாயியைத் தேடி விட்டுக்கு வந்த ஒரு செல்வந்தான் எனது மகனைக் காப்பாற்றிய உங்களது மகத்தான உதவிக்குப் பரிசாக எதையும் அளிக்க விரும்புகின்றேன் என்றார். Fleming அதை அடியோடு நிராகரித்து விட்டார். அப்போது அந்த வீட்டில் காணப்பட்ட ஒரு நலிந்த பையனை அவதானித்த செல்வந்தார் இவரது கல்வி கற்கும் பொறுப்பை நான் ஏற்றுக்கொள்ள விரும்புகின்றேன் என்றபோது Fleming சற்றுத் தயக்கத்துடன் சம்மதித்தார். அந்தப் பையனே பிற்காலத்தில் காய்ச்சலைப் பரப்பும் வைரசைக் கட்டுப்படுத்தும் பென்சிலினைக் கண்டுபிடித்த �Sir Alexander Fleming ஆனார். அக்காலப் பகுதியில்

அங்கையும் வாசனையும் மறைக முயற்சி.

நியுமொனியாவால் பீட்கப்பட்டு அவஸ்தெப்பட்ட குறிப்பிட்ட செல்வந்தரின் மகனைக் காப்பாற்றுவதற்கு இந்த மருந்தே உதவியது. காப்பாற்றப்பட்டவர் இரண்டாம் உலக மகாயுத்தத்தின்போது பிரித்தானியாவுக்கு எதிரான பல படையெடுப்புக்களை முறியடித்தவரும் பின்னர் அந்நடின் பிரதமராகவும், பாதுகாப்பமைச்சராகவுமிருந்த Sir Winston Churchill ஆவார். முற்பகல் செயின் பிரபுகல் விளையும் என்பதற்கமைய பிரதிபலன் கருதாது செய்யும் உதவி திரும்பி எம்மை வந்தடைவது உறுதி.

எல்லாவற்றையும் இனாமாகத் தந்த இயற்கைக்கு நன்றி செலுத்தாது அதை அனுபவித்துக் கொண்டிருப்பவனை கள்வன் என கீதை குற்றம் சுமத்துகிறது. தியாகங்கள் புரியாது புலனின்பங்களை அறுபவிப்பவனை இப்புமி சுமப்பதும் வீண். அவனது வாழ்வும் பாலே. மற்றவர்க்கு ஈயாது தனியே உண்பவன் உண்மையில் பாவத்தையே உணவாக்குகின்றான். எனவே பிறர் நல்லுக்காக தனது வருமானத்தில் குறைந்தது விவித்ததையாவது மாதாந்தம் ஒதுக்குபவன் ஆண்டவனால் விரும்பப்படுவான். அதற்கும் இயலாதவர்கள் மாதத்தில் ஒரு நாளாவது ஆதாரவற்ற ஒருவருக்கு சரி உதவிகள் எதையாவது செய்யலாம். பிரதிபலன் கருதாதும் விளம்பரமற்ற சேவையுமே படைத்தவனைப் பரவசப்படுத்தும். துதிபாடும் உதடுகளை விட சேவை செய்யும் கரங்களே புனிதமானவை.

(முற்றும்)

இனவு பரிமாறும் முறைகள்

- ❶ பரிமாறும்போது வலமிருந்து இடமாக பரிமாறிக் கொண்டு வரவேண்டும்.
- ❷ பரிமாறும்போது உப்பு, நெய், சாதம் ஆகியவற்றை கையால் எடுத்துப் பரிமாறக்கூடாது.
- ❸ தலை வாழையிலை, உட்காரும் எமக்கு இடப்பக்கம் இலையின் தலைப்பக்கம் இருக்கவேண்டும்.
- ❹ தண்ணீர் வைக்காமல் உணவு பரிமாறக்கூடாது.
- ❺ வாழையிலையை முழும்போது எமக்கு எதிரே உள்ள இலைக் கரையை எம்மை நோக்கியவாறு மடிக்க வேண்டும்.
- ❻ வாசல் படிக்கு நேரே அமர்ந்து உண்ணைக்கூடாது.
- ❼ சாப்பிட்ட பிறகு கையலம்புங்கள் என்று கூறித் தண்ணீர் கொடுக்க வேண்டும். கை கழுவங்கள் என்று கூறக்கூடாது.
- ❽ சாப்பிடும்போது முதலில் இனிப்பு, உவரிப்பு, புரிப்பு, கசப்பு பதாரித்தங்களை வரிசையாகச் சாப்பிட்டு பின்பு நீ அருந்த வேண்டும்.
- ❾ சாப்பிடும்போது தவிர மற்ற நேரத்தில் இடது கையால் தண்ணீர் அஞ்சிக்கூடாது.

-திருமதி பி. சிவபாதம்-

நாவலரி பக்கம்:

ஒசுவ சுமைய வினா விடை

-பூதுநோக்கங்-

I. கடவுள் இயல்

- உலகத்துக்குக் கருத்தா யாவர்?
சிவபெருமான்
- சிவபெருமான் எப்படிப் பட்டவர்?
என்றும் உள்ளவர்; எங்கும் நிறைந்தவர்; எல்லாம் அறிபவர்; எல்லாம் வல்லவர்.
- சிவபெருமான் ஆண்மாக்களுக்குச் செய்யும் தொழில்கள் யாவை?
படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் என்னும் மூன்றுமாம்.
- சிவபெருமான் இந்த முன்று தொழில்களையும் எதைக் கொண்டு செய்வார்?
தமது சக்தியைக் கொண்டு செய்வார்.
- சக்தி என்னுஞ் சொல்லுக்குப் பொருள் யாது?
வல்லமை.
- சிவபெருமானுக்கு சக்தி யாவர்?
உமாதேவியார்.
- சிவபெருமானுடைய திருக்குமாரர்கள் யாவர்?
விநாயகக் கடவுள், வைவாக் கடவுள், வீரபத்திரக கடவுள், சுப்பிரமணியக் கடவுள் என்னும் நால்வர்.
- சிவபெருமான் ஆண்மாக்களுக்கு அருள்செய்யும் பொருட்டு உமாதேவியாரோடும் எழுந்தருளி இருக்கம் முக்கிய ஸ்தானம் யாது?
திருக்கைலாச மல்ல.
- சிவபெருமான் ஆண்மாக்களுக்கு எவ்வெவ்விடங்களிலே நின்று அருள் செய்வார்?
சிவலிங்கம் முதலாகிய திருமேனிகளிடத்திலும், சௌவாசாரியார் இடத்திலும், சிவனடியார் இடத்திலும் நின்று அருள் செய்வார்.

II. புண்ணிய பால இயல்

- சிவபெருமான் ஆண்மாக்களுக்காக அருளிச் செய்த முதல் நால்கள் எவை?
வேதம், சிவாகமம் இரண்டுமாம்.
- வேத சிவாகமங்களில் விதிக்கப்பட்டவைகள் எவை?
புண்ணியங்கள்.
- புண்ணியங்கள் ஆவன யாவை?
கடவுளை வழிபடுதல், தாய் தகப்பன், உபாத்தியாய், குரு முதலாகிய பெரியோர்களை வணங்குதல், உயிர்களுக்கு இரங்குதல், உண்மை பேசுதல், செய்ந்தந்தி அறிதல் முதலானவை.

13. புண்ணியங்களைச் செய்தவர் எதனை அனுபவிப்பார்?

மேல் உலகங்களாகிய புண்ணிய லோகங்களிலே போய், இன்பத்தை அனுபவிப்பார்.

14. வேத சிவாகமங்களிலே விலக்கப்பட்டவை எவை?

பாவங்கள்.

15. பாவங்கள் ஆவன யாவை?

கொலை, களவு, கள்ளுக் குழித்தல், மாமிசம் புசித்தல், பொய் பேசுதல், விபச்சாரம், குதாடுதல் முதலானவை.

16. பாவங்களைச் செய்தவர் எதனை அனுபவிப்பார்?

நரகங்களிலே விழுந்து, துன்பத்தை அனுபவிப்பார்.

3. விபூதி இயல்

17. சிவபெருமானை வழிபடும் சமயத்துக்குப் பெயர் யாது?

சைவ சமயம்.

18. சைவ சமயிகள் சரித்திலே அவசியமாகத் தரிக்கவேண்டிய அடையாளம் யாது?

விபூதி.

19. விபூதி ஆவது யாது?

பகவின் சாணத்தை அக்கினியாலே கடுதலால் உண்டாகிய நீறு.

20. எந்த நிற விபூதி தரிக்கத்தக்கது?

வெள்ளைநிற விபூதி.

21. விபூதியை எதில் எடுத்து வைத்துக்கொண்டு தரித்தல் வேண்டும்?

பட்டுப் பையிலேனும், சம்புத்திலேனும் எடுத்து வைத்துக்கொண்டு தரித்தல் வேண்டும்.

22. விபூதியை எந்தத் தீக்கு முகமாக இருந்துகொண்டு தரித்தல் வேண்டும்?

வடக்கு முகமாகவேனும், கிழக்கு முகமாகவேனும் இருந்துகொண்டு தரித்தல் வேண்டும்.

23. விபூதியை எப்படித் தரித்தல் வேண்டும்?

நிலத்திலே சிந்தாவண்ணம் அண்ணாந்து “சிவசிவ” என்று சொல்லி, வலக்கையின் நடுவிரல் மூன்றினாலும் நெந்றியிலே தரித்தல் வேண்டும்.

24. விபூதி நிலத்திலே சிந்தினால் யாது செய்தல் வேண்டும்?

சிந்திய விபூதியை எடுத்துவிட்டு, அந்த இடத்தைச் சுத்தி செய்தல் வேண்டும்.

25. நடந்து கொண்டாயினும், கிடந்து கொண்டாயினும் விபூதி தரிக்கலாமா?

தரிக்கல் ஆகாது.

26. எவ்வெக்காலங்களிலே விபூதி அவசியமாகத் தரித்துக் கொள்ளல் வேண்டும்? நித்திரை செய்யப் பகும்போதும், நித்திரை விட்டுமெந்த உடனும், தந்த சுத்தி செய்த உடனும், குரியன் உதிக்கும்போதும், அத்தமிக்கும்போதும், ஸ்நானஞ் செய்த உடனும், போசனத்துக்குப் போம் போதும், போசனம் செய்த பின்னும் விபூதி அவசியமாகத் தரித்துக்கொள்ளல் வேண்டும்.
27. ஆசாரியர் ஆயினும், சிவங்கூயார் ஆயினும் விபூதி தந்தால் எப்படி வாங்கல் வேண்டும்? மூன்று தரம் ஆயினும், ஐந்து தரம் ஆயினும் நமஸ்கரித்து, எழுந்து கும்பிட்டு, இரண்டு கைகளையும் நீட்டி வாங்கல் வேண்டும்.
28. விபூதி வாங்கிந் தரித்துக்கொண்டபின் யாது செய்தல் வேண்டும்? முன்போல மீண்டும் நமஸ்கரித்தல் வேண்டும்.
29. சுவாமி முன்னும், குரு முன்னும், சிவங்கூயார் முன்னும் எப்படி நின்று விபூதி தரித்தல் வேண்டும்? முகத்தைத் திருப்பி நின்று தரித்தல் வேண்டும்.
30. விபூதி தாரணம் எத்தனை வகைப்படும்? உத்தாளனம், திரிபுண்டரம் என இரண்டு வகைப்படும்.
(உத்தாளனம்- நீர் கலவாதது, திரிபுண்டரம்- மூன்றுகுறி)
31. திரிபுண்டரம் தரிக்கத்தக்க தானங்கள் யாவை? சிரம், நெற்றி, மார்பு, கொப்பும், முழந்தாள்கள் இரண்டு, புயங்கள் இரண்டு, முழங்கைகள் இரண்டு, மணிக்கட்டுக்கள் இரண்டு, விலாப்புறம் இரண்டு, முதுகு, கழுத்து என்னும் பதினாறுமாம்.
இவைகளில் விலாப்புறம் இரண்டையும் நீக்கிக் காதுகள் இரண்டையும் கொள்வதும் உண்டு. முழங்கைகளையும் மணிக்கட்டுக்களையும் நீக்கிப் பன்னிரண்டு தானம் எனக் கொள்வதும் உண்டு.
32. திரிபுண்டரம் தரிக்கும் இடத்து, நெற்றியில் எவ்வளவு நீளம் தரித்தல் வேண்டும்? இரண்டு கட்டைப்புருவ எல்லைவரையும் தரித்தல் வேண்டும். அதிற் சூடினாலும் குறைந்தாலும் குற்றமாம்.
33. மார்பிலும் புயங்களிலும் எவ்வளவு நீளம் தரித்தல் வேண்டும்? அவ்வாறங்குல நீளம் தரித்தல் வேண்டும். (அங்குலம் - 2.5 செ.மி)
34. மற்றைத் தானங்களில் எவ்வளவு நீளம் தரித்தல் வேண்டும்? ஒவ்வொர் அங்குல நீளம் தரித்தல் வேண்டும்.
35. மூன்று குறிகளின் இடைவெளி எவ்வளவினதாய் இருத்தல் வேண்டும்? ஒவ்வொர் அங்குல அளவினதாய் இருத்தல் வேண்டும். ஒன்றை ஒன்று தீண்டல் ஆகாது. (தொடரும்...)

வெட்டுஞ்சல் வித்துஞ்சல்

த. க. வினங்குயகம் அவர்கள்

சைவம் என்றால் சிவம். சைவா போற்றி என்கிறார் மணிவாசகனார். இப்பிரபஞ்சம்-அண்டங்கள் அனைத்தும் பரசிவனின் தோற்றுப்பாடாகும். இவ் அண்ட கோள்களின் அசைவு அல்லது இயக்கம் அதன் சக்தியாகும். எனவே, இயல்பான, இயற்கையான, அழிவில்லாத, நித்தியமான, வஸ்துவாக உள்ளதே சிவம். அதன் இயக்கமாகிய அசைக்கும் தன்மையுள்ள சக்தியாக விளங்குவது பராசக்தியாகும். சைவ சித்தாந்த விளக்கப்படி சிவன் திருவருளே திருமேனியாகக் கொண்டு மாயையை அதிட்டித்து தனு, கரண, புவன போகங்களைப் படைத்து, (நிறுத்தி) காத்து, ஒடுக்குவான் (அழித்தல்). ஆனால் சிவமும், சக்தியும் எப்போதுமே நித்தியமாக இருந்து கொண்டிருக்கும். சிவமும் சக்தியும் உயிராக, அழியாத அழிக்கமுடியாத பரமாத்ம தத்துவமாக இருக்கிறது. எனவே ஆண், பெண் வடிவில் அம்மை அப்பராகக் காணும் மரபு சைவம். இறைவனை நாதம் என்கின்ற சிவம் அல்லது அப்பன் எனும் ஆண்வடிவம், பிந்து என்கின்ற சக்தி அல்லது தாய் என்ற பெண் வடிவம் சேர்ந்த ஒருமித்த அம்மை அப்பா வடிவில், பார்வதி பரமேஸ்வரனாக வழிபடுகின்றோம்.

சடத்தில் ஆரம்பித்து சடத்தில் முடியும் விஞ்ஞான ரீதியான வஸ்துகூட சைதன்யத்திலிருந்து வந்ததுதான். விஞ்ஞான மேதையான ஜன்ஸ்மன் இந்தச் சைதன்ய ஆதாரத்தின் பக்கமாகவே விஞ்ஞானத்தையும் விளக்கியுள்ளார். சடப்பொருள் துணிக்கைகளான அனுக்களின் நேர ஏற்றும் உள்ள புரோத்தன்களும், எதிர ஏற்றும் உள்ள இலத்திரன்களும் கூட அகச்சமநிலை நாடி ஒடும் கவர்ச்சியையும் அசைவையும் விளக்கும் பேர் அண்ட அறிவியலாகும். இவரது தொடர்புக் கொள்கை அத்வைத் தேவாந்த அடிப்படைகளைக் கொண்டுள்ளன. இப்பிரபஞ்சத்தில் உள்ள கோள்கள் அனைத்தும் தனித்தனி தமது ஆதாரத்தில் தங்கியிருக்கவில்லை. ஒன்று இன்னொன்றைச் சார்ந்தே எல்லாக்கோள்களும் அசைந்து கொண்டு இருக்கின்றன. அந்த அசைவின் அல்லது கற்றும் தொடர்ச்சியாலேயே அது அது தானாக இயங்குமாப்போல எமக்குத் தெரிகிறது.

எனவே, இந்தத் தொடர்புக் கோட்பாடான பிரமம்தான் ஒன்றேயான ஆதாரசத்தியம். அண்டங்கள் அனைத்தையும் அசைக்கும் ஆய்றால் கொண்டது தான் பரப்பிரமம். இப்பிரபஞ்சம் முழுவதும் அல்லது அனைத்துக் கோள்களும் தாம் தாம் இயங்குவது போல ஒரு மாயையை காண்பிக்கிறது என அத்வைதம் சொல்லுகிறது. ஆனால் மாயா தத்துவந்தான் தொடர்புக் கோட்பாடு என்று கொள்வதற்கு இடம் இருக்கிறது. மேலும் இந்தத் தொடர்புக் கோட்பாட்டுக்கு ஆதாரமான பூரணமான வஸ்து எது என்பதை விஞ்ஞானம் கண்டுபிடிக்கவில்லை. எனவே, இந்த அண்ட சராசரங்கள் அனைத்தையும் தொடர்புதேதி, இயங்கச் செய்யும், எல்லாவற்றிற்கும் மேலான சக்தி தத்துவத்தை பரப்பிரமம்- சிவன் என்று சைவம் கூறுகிறது. எனவே பிரபஞ்சம், இயக்கம் இரண்டையும் சிவம்- சக்தி என ஒன்று சேர்ந்து இருக்கின்றது. இந்த முழுமையான

பூணத்தை மகான்கள் ஆத்ம சொருபமாக அனுபவித்துள்ளார்கள். அதுதான் உயிர்களுக்கு எல்லாம் உயிரான பரசிவன்- பரமாத்மா என்கின்றனர்.

சடப்பொருள் துணிக்கைகளான அணுக்களின் நேர ஏற்றும் உள்ள புரோத்தன்களும் எதிர் ஏற்றும் உள்ள இலத்திரன்களும் கூட அகச்சமநிலை நாடி ஒடும் கவர்ச்சியையும், அசைவையும் விளக்கும் தொடர்பு பேர் அண்ட அறிவியல் சார்ந்தது. எதற்கும் மத்தியாக ஒரு சாந்தஸ்தானம் இருக்கின்றது. சலவும் இல்லாவிட்டாலும் அது சக்தியற்ற குன்யமில்லை என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். நல்ல பாரமான சம எடைக் கட்டும் இப்படியான சாந்த ஸ்தானம் தான் பயங்கரமான புயலிலும்கூட புயல்மையம் ஒன்று இருக்கிறது. மத்தியான ஒரு சாந்த ஸ்தானத்தில் இருந்து சக்தி வெளிப்பட்டுப் பரவி காரியங்கள் சக்திகரமாக நடக்கின்றன. அந்தச் சாந்த ஸ்தானத்தையே “சிவம்” என்றும், அதை மையமாகக் கொண்டு சுழன்று வெளிப்படுகின்ற சக்தியை “அம்பாள்” என்றும் சொல்வது. மேலும் மத்தியாகவுள்ள சாந்த ஸ்தான சிவமும், இயக்க சக்தியான அம்பாளும், சரிசமமாகப் பேர் பாதியாக இருக்கின்றன. அதுதான் அர்த்த நாரீச்வர சொருபம் எனப்படும். வலது சிவம்; இடது சக்தி. எமது உடம்பை நோக்கும்போது, இடது பக்கத்து இதயம் தேகம் முழுவதற்கும் சக்தியைத் தருகின்றது. அது சரியாக இயங்காவிடில் வலது பக்கமும் இயங்காது. இடது இருதயம் உடம்பு முழுவதற்கும் சக்தியைக் கொடுத்தாலும், இடது பக்கத்திலும் பார்க்க வலது பக்கம் பலமாகவும் வேலை செய்யவும் திட்டமாக இருக்கின்றது. வலது பக்கம் செய்யமுடிந்ததை இடது பக்கம் செய்ய இயலாது. இதனையே நடராஜர் திருத்தாண்டவத்திலும், வலது காலில் பலமாக நின்று, இடது காலைத் தூக்கி ஆடுகிறார்.

எண் சாண் உடம்பிற்கு சிரசே பிரதானம் என்பார். தலையிலேயே ஜம்பொறிகளும் உள்ளன. எல்லாவற்றுக்கும் மூளை முக்கியம். எமது உடம்பின் வலதுபக்க உறுப்புக்களின் இயக்கத்திற்கு இடுபக்க மூளை உதவியாக உள்ளது. இடுபக்க உறுப்புக்களை வலது பக்க மூளை இயக்குகிறது. அப்படி இருந்தும் வலது பக்கம் சக்திகரமாக இயங்குவதற்கு இடது பக்கம் சக்தி கொடுக்கிறது. இடது பக்க அம்பாள்தான் வலதுபக்க சிவனுக்கு சக்தியைக் கொடுத்தபோதும் அம்பாள் தான் அடக்கமாக இருந்து, சிவனைப் பலம் உள்ளவராகவும், பேர் ஆற்றல் உள்ளவராகவும் காட்டுகின்றாள். சிவனது பிரளை தாண்டவம், ஆனந்த தாண்டவம், அகில அண்டங்களையும் நடுங்க வைக்கிறது. ஒரு சிரிப்புச் சிரித்ததாலே வெப்ப சக்தி வெளிப்பட்டு திரிபுரங்கள் எரிந்து சாம்பலாகின. இப்படிக் கணவனுக்கு அதிக சக்தியையும் பெருமையையும் மனைவி (அம்பாள்) கொடுத்துத், தான்மட்டும் அடங்கி அமைதியாக இருக்கிறாள்.

இவ்வுலகில் சில சமத்துவ வாதிகள் ஆண்கள் பெண்களை அடக்கி வைக்கின்றனர். அது அக்கிரமம் என்றும் சொல்வார்கள். ஆனால் சக்தி என்ற பெண்பாற் பெயர் கொடுத்த சாத்திரங்கள், பராசக்தி பரமேஸ்வரனுக்கு அதிக சக்தி கொடுத்தும், அவர் அடக்கி இவள் அடங்கினாள் என்று இல்லாமல், அன்பின் வழியில்- தான் அடங்கி இருத்தல், இதுதான் பெண் குலத்தின் பொறுமை, அழகு என்பதை வெளிப்படுத்துகின்றது. பஞ்சகிருத்திய நடனம்

அம்பாளுக்கு உரியது. ஆணால் சிதம்பரத்தில் அவள் தனக்குரிய நடனத்தை நடராஜனுக்குக் கொடுத்துவிட்டு, தான் பரம சாந்தமாக இருக்கும் இடம் தெரியாமல் இருக்கின்றாள். மேலும் சாத்திர நூல்கள், வலது பக்கத்தை தட்டினை பாகம் என்றும் இடது பாகத்தை வாமாகம் என்றும் கூறுகின்றன. தட்டினை திறமையோடு கூடியது என்பது பொருத்தமாகிறது. வாமம் என்றால் அழகு. அழகியாக சுந்தரியாக அம்பாள் இருப்பதும் பொருத்தமுடையது. இதனை ஆதிசங்கரர் பாடிய செளந்தரலகரி தெளிவு படுத்துகிறது. அவரது முதலாவது சலோகத்தில் பரப்பிரமம் தன்னைத்தானே அறிந்து கொள்ளும் சின்மயமான ஆதி சலனமே அம்பாளால்த்தான் நடக்கிறது. பரப்பிரமத்திலிருந்து ஜீவ ஐந்துக்கள் வரையிலான இந்தச் சலனங்கள் படிப்படியாக கீழ்நிலைக்கு இறங்கிவருகிறது. சைவ சித்தாந்தத்தின் சிவத்துவம்-5, வித்தியாதத்துவம்-7, ஆன்ம தத்துவம்-24, ஆகிய 36 தத்துவங்களிலும் சிவத்திலிருந்து மண்வரையிலான தாத்துவிதங்கள் கீழ் இறங்கி வருகின்றன. ஆத்ம தத்துவத்திலிருந்து சிவ தத்துவத்துக்குச் செல்வது மோட்சம் அல்லது முக்கு என்பர். இறங்கு நிலையை அவரோகணம் என்றும், ஏறு நிலையை ஆரோகணம் என்றும் விபரிக்கப்படுகிறது.

எனவே, இந்த மனித அறிவுக்கு எட்டாத தத்துவத்தை உண்மையை இயல்பாகவே உள்ள வஸ்துவை, அண்டம் கடந்த பொருளை, அளவு இல்லாத ஆனந்தவெள்ளப் பொருளை, பண்டும், இன்றும், என்றும் உள்ள பரம்பொருளை, பரசிவனை நம்மனதுக்கு எட்டும்படியாக அன்பான ரூபத்தில் பாவித்தாலே போதும். அந்தத் தத்துவம் நாம் எட்டிப் பிடிக்கும்படி இறங்கி வந்துவிடும். அப்படிப் பாவிப்பதுதான் பக்தி. ஒருநாமம், ஓர் உருவம் இல்லாத வஸ்துவே, அன்பின் வடிவில் சிவமாக அமர்ந்துள்ளார் எனத் திருமூலரும் மிக எளிமையாக விளக்கியுள்ளார். எனவே, விஞ்ஞானிகளின் நுண்ணறிவுக்கு எட்டாத பேர் அண்ட உண்மைகளை, தத்துவத்தை, மெஞ்ஞானிகள் தம் ஞான திருஷ்டியால் அறிந்துள்ளார்கள்.

சுந்திப் பெநுமானே சுந்சவம் கலைவாலே

சுந்சீம உன்பாநும்

- வநுவாயே

கண் இநு மண்போல கார்கைகள் இபூறுமாக

வண்ணமயில் ஏந் வந்

- அநுள்வாயே

வல் வினை பழந் தோட வடிவேல் எம் துயர்களைய

நவ்வநுள் தினம் காட்டும்

- அநுள்வெலா

கல் மனம் கரைந்து ஆக காவடி சொழுது யாட

சுந்தியில் நின்றநலும் பெநுமானே.

-சின்னப்பு தனபால்ஸிங்கம்-

காவுதிநூக்கோயிற் கிரியாங்கி

இயந்தி: கா. வெள்ளைநாக் குஞ்சன் அவர்கள்

ஞாக்ஞாம்:

இருக்கு வேதத்தில் இருந்து கிளைத்தெழுந்த மரபு புகழ் பாடுவதொன்றினையே கொண்டமையும் வழிபடுமுறை இது. இது தோத்திரம், துநி என்றெல்லாம் பெயர் பெறும். தோத்திரம் பெரும்பாலும் பாட்டாலமைவது. இங்கு பாடப்படுவது இறைவன் புகழ். பூராணங்களிலே தோத்திரவழிமான பாடல்கள் பல இடம்பெறுகின்றன. இவற்றுள் பெரும்பாலானவை சிவபெருமானைப்பற்றியவை. சிவனின் பரிவாரத் தெய்வங்களைப் போற்றுந் தோத்திரங்களும் இங்கு இருக்கின்றன. இந்தியாவில் வழக்கிலுள்ள மொழிகள் பலவற்றில் காணப்படும் தோத்திரங்கள் இருக்கு வேத மரபினை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. துமிழ் நாட்டுக்குச் சிறப்பாக உரியலை தேவார திருவாசகங்கள். தேவாரங்களில் பூராணங்களும் சிவபெருமானின் சிறப்பியல்புகளும் பெருஞ்செயல்களும் மிகுதியாக இடம்பெற்றுள்ளன. இற்றை நாளில் வீடுகளிலும் கோயில்களிலும் தோத்திரம்பாடி இறைவனை வழிபடும்முறை நிரந்தர இடம்பெற்றுள்ளது. முன்ன் குறிப்பிடயாகம், தவம், தீத்தம் ஆகிய மூன்று வழிகளையும் கடைப்பிடிக்க வழியற்றோர் தோத்திரம் கூறிவழிபடும் இம்முறையை எளிதிற் கையாளக் கூடியவாறு இது விளங்குகிறது. தத்தம் குல தெய்வங்களை வாழ்த்தித் தோத்திரங்கள் பாடாத வீடுகளே இல்லை என்றாம். விட்டினு, சிவன், ஸலிதாம்பிகை முதலான பெருந் தெய்வங்களின் ஆயிரம் பெயர்களைக் கொண்ட சகலர்நாம தோத்திரங்கள் மிகப் பிரசித்தமானவை. இவை பூராணங்களில் இடம்பெறுபவை.

தியானம்:

கிரியைகளில் தியானம் பெரும் இடம் வகிக்கிறது. தியானமும் தவம்- யோகம்- பூசை போன்று தனி வழிபடும் முறையாகும். இதைப் பூராணங்கள் தனியே சூட்டுகின்றன. இதைக் கடைப்பிடிக்கும் மக்கள் இறையருளுக்குப் பாத்திரமாவார். சிவபூராண வழிபாத் தியானம், ஜபம் இரண்டும் சிறந்த வழிகளாக மகாபாரதத்தில் கூறப்பட்டுள்ளன. இதைத் தலைசிறந்த சாதனமாகக் கூறப்படுமானம் கூறும். இது கலியுகத்திற்குத் தனியாக எடுத்துக்கூறுப்பட்ட வழிபாட்டு முறை. வேறொன்றின் உறுப்பாய் அமையாத தனி வழியாகவே இதைப் பாரதம் கூறுகிறது. வேள்வி, சந்தியாசம், தானம், பிரதிக்கிரகம் ஆகியவற்றுடன் தியானமும் தனியே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. தியானத்தையே ஏனைய வழிகளைக் காட்டிலும் உயர்நிலைப்படுத்திப் பாரதம் வைத்துள்ளது. சிவபூராணம் தியானத்தைப் பற்றிப் பின்வருமாறு சிறப்பித்துக் கூறியுள்ளது “அறிவு வந்தடையும் வரை கிரியைகளைக் கடைப்பிடித்தல் வேண்டும். (கர்ம) யாகங்கள் ஆயிரம் வேட்டலிலும் தவயாகம் சிறந்தது. ஆயிரம் தவயாகங்களிலும் ஜபயாகம் சிறந்தது. ஜபயாகம் ஆயிரம் நிகழ்த்துதலிலும் தியானதாகம் மிக உயர்ந்தது. தியான யாகத்தைக் காட்டிலும் சிறந்தது எதுவுமன்று. தியானமே அறிவுக்குச் சாதனமாக விளங்குவது”. “துறவிகள் தியான வழியினையே கடைப்பிடிக்க வேண்டும்” எனக் கூறம் பூராணம் கூறுகின்றது. வழிபடும் முறைகளுள் இவ்வாறு சிறப்பித்துக் கூறப்படும் தியானம் பலவகைப் பாவங்களையும் பரிகரிக்கின்றது.

(தொடரும்...)

துறப்பான கண்ணம் சொல்தும் பாபாடு.

(தொடர்ச்சி)

கல்லோலைக் கந்தன்

நூ அற்புஞ் சுவர்கள்

என்னா இது! கல்லோலைக் கந்தன் என்று தொடங்கிவிட்டு, அதைப்பற்றி எழுதாமல் ஏதோ சந்நிதியான் ஆச்சிரமத்தில் இடம்பெற்றுவரும், அன்னதானச் செயற்பாடு பற்றி எழுதிக்கொண்டு இருக்கின்றார்களே என்றும் ஆச்சிரமத்தின் செயற்பாட்டினை மிகைப்படுத்திக் கூறுகிறார் களோ என்றும் சில அடியார்கள் என்னைக் கூடும். அப்படி எண்ணுபவர்கள்கூட ஆச்சிர மத்திற்கு நேரில் வந்து அங்கே இடம் பெறும் நிகழ்வுகளில் கலந்துகொள்ளும் சமயங்களில் நாம் எழுதியவற்றின் உண்மைத் தன்மையினை அறிய வாம். இதனைப்படையில் இனிவரும் பகுதிகளில் கல்லோலைக்கந்தன் ஆச்சிரம சுவாமிகளின் எண்ணைக் கருத்தை மாற்றியதோடு அதன்மூலம் சுவாமிகள் பெற்ற அனுபவத்தை உங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்கிறோம்.

கடந்த மாத ஞானச்சுடர் மலரில் ஆச்சிரமத்தில் சுவாமிகளால் மேற்கொள்ளப்பட்டு வரும் அன்னதானச் செயற்பாட்டில் ஈடுபடும் முருகன் அடியார்கள் எவ்வளவு பயபக்தியுடன் ஈடுபடுவதைப்பற்றியும் நாம் எழுதியிருந்தோம். ஆனால் ஆலயத்தில் இடம்பெறும் திருமண நிகழ்வுகளின் பின், ஆச்சிரமத்தில் ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட விருந்துபசாரத்திற்கு வரும் அன்பர்களின் செயற்பாட்டின் தன்மை, ஆச்சிரமத்தின் நடைமுறைக்கு ஒவ்வாததாகவே இருக்கும். சில சமயங்களில் சுவாமிகள், “திருமண உணவு வழங்கும் நடைமுறையை நிறுத்தினால் நல்லது” என்று என்னிடம் மனம்விட்டுக் கூறுவார். “ஏன் சுவாமி இப்படிச் சொல்கிறீர்கள்” என்று கேட்டால், “திருமண நிகழ்வுக்காக வருகின்ற அன்பர்கள் ஆச்சிரமத்து அமைதிக்கும் கட்டுப்பாட்டிற்கும் ஏற்றபடி நடந்துகொள்ளாமை வேதனையளிக்கிறது. இவாகளுக்குரிய உணவு வகைகளை நேர்த்தியான முறையில் பரிமாற முடியாமல் உள்ளது. சில நேரத்தில் வருகின்ற அன்பர்களைக் கடிந்து கொள்ளவும் வேண்டியுள்ளது. இது எனக்கு மிகுந்த சங்கட்டினதை ஏற்படுத்துகின்றது” என்றும் கூறுவார்.

வைகாசிமப்படும் கேட்கின் மனிதர்கள் ஆழிதார்கள்.

திருமண உணவு விடயம் ஆலயத்தில் நடைபெறும் திருமணங்களைப் பொறுத்தே ஆச்சிரமத்திலும் இடம்பெறும். சில தினங்களில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட திருமணங்கள் இடம்பெறும் சமயங்களில் ஆச்சிரமத்திலும் அதே அளவு உணவு வகைகள் வழங்குவதற்கு ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருக்கும். அப்படியான சந்தர்ப்பங்களில்தான் வரும் அன்பர்களைக் கட்டுப்படுத்த முடியாமலிருக்கும். இதனைக் கருத்திற் கொண்டே சுவாமிகள் ஒன்று அல்லது இரண்டு திருமணங்களுக்குரிய உணவு வகைகளை மட்டுமே வழங்க முடிவு செய்தார்.

சுவாமிகள் இம்முடிவை எடுத்திருந்தாலும், பீர் செல்வச்சந்திதி ஆலயத்தில் தத்தமது திருமணச் சடங்குகளைச் செய்ய வேண்டும் என்ற பேரவாவுடன் வருகின்ற அன்பர்கள் திருமண உணவு விடயத்தில் ஆச்சிரம சுவாமிகளையே வற்புறுத்தி நிற்பார். திருமணச் சடங்குகளுக்கு வரும் அன்பர்களைக் கட்டுப்படுத்த முடியாத குழநிலையை அவர்களுக்கு எடுத்து விளக்கி, ஆலய சூழலில் உள்ள வேறு மடங்களில் உணவினை ஒழுங்கு செய்யுமாறு ஆலோசனையும் கூறி அவர்களது கோரிக்கைகளை நிராகரித்தே வந்தார். ஆனாலும், வரும் அன்பர்களின் அன்புக்குக் கட்டுப்பட்டு ஒன்று அல்லது இரண்டு திருமண நிகழ்வுகளுக்குரிய உணவினை மட்டுமே வழங்குவதற்குரிய ஏற்பாடுகளை மேற்கொள்வார்.

ஆனால் தான் எடுத்த இந்த முடிவினை கல்லோடைக் கந்தன் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டான் என்று தெரிந்திருந்தாலும் பூரண மனத்துடன் இம்முடிவை எடுக்கவில்லை. சுவாமிகள் எடுத்த இந்த விடயத்தின் முடிவை கல்லோடைக் கந்தனாக விளங்கும் சந்திதி வேலன் ஏற்றுக்கொண்டானா என்பதை நாம் அடுத்த மாதச் சுடரில் பார்ப்போமே....

(தொடரும....)

தாம் நின்று விவரங்கள்

அன்னமிலிப்பதும், அழுது ஆவதும்

இன்னமும் நன்றே நடைபெறுகிறது

உன்னுமளது, தாம் நின்று வெல்வது

நன்றே செய்வாய் நாளை நமதாகும்.

என்னதான் இருந்தாலும் ஒன்றுமட்டும் கேள்!

தன்கையே தனக்குத்தவி என்பதைமட்டும் நினை!

உன்னிடம் கையேந்தும் நினையும் கூர்க்கால் வரும்.

இன்னமும் அது கிள்ளை யென்றால் முருகனுக்கு நன்றிகொல்

-சீ. எஸ். சிவகுமாராஜி-Sathyam

தமிழகத் திருக்கொலிக் கிராஸ்:

குச்சோய்யுத்துவம்

-வேங்காச்சிவர் அப்பானம்பா-

மழை போய்த்துவிட்டால் கிராமம் முழுவதுமே வரண்டு போனது. மக்கள் சசிதீக்கக் வழியின்றிப் பரதவித்தனர். “இறைவன் எங்களைக் கைவிட்டு விட்டானே” என அங்களாப்பத்தனர். நீண்ட நாட்களின் பின் வானம் திருண்டு பெருமழை பெய்தது. வரண்டு கிடந்த கிராமத்தில் வேள்ளம் பெருக்கெடுத்து ஒழியது. “ஐபோ! தெய்வமே!! மழை வேண்டும் என நாம் வேண்டுதல் செய்தது உண்மையே. இப்படி மழை வேள்ளத்தில் எங்களைப் பரதவிக்க விட்டு விட்டாயே” என மக்கள் திட்டித் தீங்கதனர். படிப்படியாக மழை நின்று வேள்ளம் வடியத் தொடங்கியது. “ஆண்டவனே! ஆண்டவனே!!” என அனுதினமும் அழைத்து வணங்கும் ஒரு அருளாளர் கையில் வேள்ளத்தில் மிதந்து வந்த ஒரு சிறு பாத்திரம் கிட்டியது. பாத்திரத்தில் இவரது கை பட்டதும் சோரும் காறிபும் நெய்யும் குழம்புமாகக் கொட்டித் தீங்கது “அண்டவனே! ஆச்சிரியப்பாதே! மக்கள் சசிப்பினி போக்க உன் கையில் ஒரு சிறு பாத்திரம் கொடுத்தோம். அன்ன அன்ளக் குறையாத அச்சயாத்திரம் இது. அன்னவரையும் அழைத்து சோரு கொடு” என்றிராகு அச்சிரி வாக்குக் கேட்டது. மக்களை மண்டத்திற்கு அழைத்து வயிறார சோரு கொடுத்தார் அந்த அருளாளர். ஆண்டவன் திருவிளையாடலை என்னி அகமகிழ்ந்தார் அவர்.

அருளாளருக்கு அச்சயாத்திரம் அருளி மக்கள் சசிப்பினி போக்கிய சோற்றுத்துறை நாதர் எழுந்தருளியிருக்கும் இடமே திருச்சோருத்துறை எனும் ஊராகும். ஏழாந்த் தலங்களில் (திருவெய்யாறு உட்ப) இது முன்றாவது எந்தலமாகும். தேவார மூவராலும் தேவாரப் பாடல் பெற்றதும் வள்ளலார் பேரர்திப் புகழ்ந்து பாடிய திருத்தலம் இது “திருச்சோருத்துறையனே... உன் அபயந்தானே” என அப்பா பெருமானின் அழகிய தேவாரம் இது.

முற்றாத பால்மதியம் குடுணானே

முளைத்தெழுந்த கற்பகத்தின் கொழுந்து ஒப்பானே
உற்றாரென்று ஒருவரையும் இல்லாதானே

உலகோம்பும் ஒண்ணாரே ஒதும் வேதம்
கற்றானே எல்லாக் கலைஞரானமும்

கல்லாதேன் நீவினைநோய் கண்டுபோகச்
செற்றானே திருச்சோருத்துறை உளானே

திகழூளியே சிவனே உன் அபயம்தானே!

தஞ்சையிலிருந்து 11கி.மீ தொலைவில் கண்டியூர்- ஜெயம்பேட்டை சாலையில், வண்டியூரிலிருந்து 2 கி.மீ தூரம் திருவெய்யாற்றிலிருந்து அடிக்கடி பேருந்து சேவை உண்டு.

இறைவன்: ஒதுவனேஸ்வரர், தொலையாச் செல்வர், சோற்றுத்துறை நாதர்.

இறைவி: அன்னபூரணி, ஒப்பிலாம்பிளக.

வீரிய வாழ்வுக் கலை நூலை உருவாக்குவதும்.

ஊருக்கு மையமாகத் திகழ்கிறது இக்கோயில். வாசலைத் தாண்டிச் சென்றால் அருகே வலப்பக்கத்தில் ஒரு மேடை. வாசலுக்கு நேரே, சரிவான கூறையுடன் கூடிய முகப்புப் பகுதி. வெளிப்பிரகாரத்தின் தென்கிழக்குப் பகுதியில், தனிக்கோயிலாகத் திகழ்கின்ற அம்பாள் சந்திதி கிழக்குப் பார்த்துபடி உள்ளது. முன்பும் உள்ள நீளமான மண்டத்தை அடுத்து “மகாமண்டபம்” என்று சொல்லத்தக்க அளவில் மற்றிருாறு மண்டபம். இதன் வாயிலில் இடதுபூம் விநாயகரும் வஸதுபூம் நாகரும் உள்ளனர். திருஸோகநாயகியாக நின்ற திருக்கோலத்தில் அருள்பாலிக்கின்ற அம்பிகைக்கு “ஓப்பிலாம்பிகை” எனும் திருநாமம்.

அருளாளர் அன்னம் வேண்ட, அணவுருக்கும் அன்னம் பாலிக்கும் படியாக ‘அட்சய பாத்திரம்’ வழங்கினார் சசன் என்று ஏற்கனவே பார்த்தோம். அந்தப் பாத்திரத்திற்கு “உலவா சோற்றுக்கலம்” என்று பெயர். அள்ள அள்ளக் குறையாமல் வழங்கிய பேருளாளரான பெருமானுக்கு அருள்பிகு தொலையாச் செல்வர்” என்றும், அவருக்குள் பாதியாகி நின்று பூண் அருள் வழங்கும் அம்மைக்கு அருள்பிகு “அண்ணுரணி” என்றும் வழங்கப்படும் திருநாமங்கள் பொருத்தமானவையே.

“அம்பிகையை உள்ளர உருகி வழிபட்டால் வறுமையும், வாட்டுமும் அண்டாது” என்பது கண்கூடான உண்மை என ஊர்மக்கள் உறுதிபாக கூறுகின்றனர். அம்பாள் கோயிலை வலம்வர வசதி உண்டு. சண்டிகேஸ்வரிக்கு தவிசிசுற்றித் தென்டு அம்பாள் சந்திதியை வலம்வரும் வேளை சுற்றிற எட்டி நின்று அண்ணாந்து பார்த்தால், அம்பாள் சந்திதியின் மூன்றுதள விமானம் கண்களைக் கவர்கிறது. அம்பாள் கோயில் தாண்டி, தெற்கு மற்றும் மேற்குப் பிரகாரம் முழுதும் நந்தவளம். “நந்தவளம்” என்று அழைக்கப்பட்டாலும் தென்னை மரங்கள் நிறையவே உள்ளன. பிரகாரத்தைச் சுற்றிவந்து, நாம் ஏற்கனவே பார்த்த சாய்வுக்களை மண்டபம் உள்ள இடத்தை அடைகிறோம்.

பலிப்பும், சிறிய நந்தியும் அமர்ந்திருக்கும் மண்டபம் ராஜகோபுர வாசலின் முகப்பில் உள்ளது. கோபுர வாசலில் ஒரு பூம் விநாயகர், மற்றும் முருகன். இருவரையும் வணங்கி உள்ளே நுழைந்தால் மூலவர் சந்திதிக்கு முன்பாக உள்ள பாந்த மண்டபத்திற்கு அப்பால் மூலவர் சந்திதானம் தெரிகிறது. இம் மண்டபத்தின் வலப்பக்கம் நடராஜர் சபையும், இடதுபூம் வாகனங்கள் வைக்கும் இடமும் காணப்படுகிறது. மூலவரைத் தரிசிக்க முன்னர் உட்பிரகாரத்தை வலம் வருவோம்.

தெற்குப் பிரகாரத்தினுள் கிழக்குப் பார்த்துபடி அழகு கொஞ்சம் ஆறுமுகர் சந்திதியைக் காண்கிறோம். ஆறுமுகர் மிகப்பெரிய வடிவத்துடன் அமர்ந்திருப்பதால் திருச்சோற்றுத்துறையின் “சிறப்பு மூர்த்தம்” இவரே என்று வர்ணிக்கப்படுகிறார். ஆறுமுகர் சந்திதிக்கு அருகே கிழக்கு நோக்கியபடி சங்கு சக்கரத்துடன் மகாவிஷ்ணுவுக்கு தனிச் சந்திதி. அடுத்து கொதுமர் வழிப்பட காட்சியை விளக்கும் சிற்பம். திருச்சோற்றுத்துறையுடன் கொதும முனிவரின் வரலாறு மிக நெருக்கமானது.

கொதும முனிவர் மிகப்பெரிய தவசீலர். பஞ்சகாலத்தில் மக்கள் படும் அவதியினைப் பொறுக்க முடியாமல் இறைவனை வணங்கி பசிப்பினி நீக்கப் பரிகாரமும் பெற்றவர். எங்கெங்கெல்லாம் கொதுமரும் அவர் மனைவி அகலினையும் சென்று பயிர் செய்தனரோ அங்கெங்கெல்லாம் பஞ்சம் பறந்தோடியது. ஒரு ஊரில் வளம் பெருகியதும் இன்னோர் இடம் நாடுசெல்வர் இருவரும். நன்மை செய்யும் எவருக்கும் ஏற்படும் சோதனைகள் இவர்களையும்

முறை சரியாக கிருந்தால் முடிவும் சரியாகத்தான் கிருக்கும்.

தொடர்ந்து போறாமை கொண்ட இந்திராலும் பிற முனிவிக்களும் ஒரு மாய்ப்பகவை உண்டாக்கி வயலில் மேயவிட்டனர். பசுவை அழுத்து விரட்டாமலும், வயலில் உள்ள பயிரைக் காக்கவும் எண்ணிய கெளதமர் ஒரு தர்ப்பைப் புல்லெடுத்து பக்ஷது போ பசு இருந்து போய்விட்டது. இது விதியின் விளையாட்டு என்பதைப் புரிந்துகொண்ட கெளதமர் அகலிகையிடப் கூறிவிட்டு சிவபெருமானை ஞோக்கிக் கடும் தவத்தினை அரும்பித்தார். நெகிழிந்துபோன இறைவனார் அவர் எதிரே தோன்றி, “ஏன் இந்தக் கடுந்தவை” என்று கேட்க, “பசு கொந்த பாவத்திற்குப் பரிகாரம் தேடுகிறேன்” என்றார் கெளதமர். மாயையின் விளையாட்டுப்பறி முனிவருக்கு அறிவிருத்திய இறைவன், “ஏதாவது ஒரு வரம் கேள்! தருகிறேன்” என்றார். சமுதாயத்திற்கு நன்மை செய்யும் சுந்தரப்பம் கிணத்ததை விடாமல் கெளதமரும், “வாக்கே பாயும் காவேரி தென் பாரதத்திற்கும் பாய வேண்டும் பெருமானே!” என்று கேட்க, இறைவனும் “அப்படியே” என ஆணையிட்டார். “கோ” என்றும் பசுவால் பெருகிய கோதாவரியாக இன்றும் நதி பாய்கிறது. கோதாவரி பாயும் நிலமெல்லாம் போன் விளையும் புயியாக விளைச்சல் பெருகியது.

இத்தனை சிறப்பிற்குரிய கெளதம முனிவர் தவம் செய்து முத்தி நாடிய தலம் திருச்சோற்றுந்துறை அனைவருக்கும் அண்ணம் கிடைக்க கெளதமர் பயிர் விளைவித்ததுபோல, இந்த ஊர்ப் பெருமானும் அடியவர் பசிபோக்க சோற்றுக்கலும் தந்தாரல்லவா! அதனால் இவரே தமக்கு முத்தியந்தாலேண்டும் எனப் பிடிவாதமாக அங்கேயே தங்கியிருந்து கெளதமர் பேறானந்த பெருமை கொண்டது திருச்சோற்றுந்துறை. இப்போது நாம் அந்த மகா முனிவரின் சந்திதி அருகே நிற்கிறோம். அவரின் தாமபத்தினி அகலிகையும் அருகிலேயே உள்ளார்.

அழகிய சிறபங்களைக் கொண்ட மண்டபத்தைத் தாண்டி நடந்தால், திறந்தபடியுள்ள ஒரு பிரகாரப் பகுதிக்கு வருகிறோம். சிறபங்கள் அனைத்துமே சோழர்காலக் கட்டுமானத்தை கண்முன்னே கொண்டு வருகின்றன. தெற்குச் சுற்றில் சட்ட மாதர்கள். தென்மேற்கு மூலையில் விநாயகரும்- விந்கழும். மேற்குச் சுற்றில் கிழக்குப் பார்த்தபடியான “மகாகணபதி”யின் சந்திதி. தொடர்ந்து ஜயனார், ஏழூர்த் தலங்களின் சட்ட விந்கங்கள். வட மேற்கு மூலையில் மகாவீசுவரி. வடக்காக நடந்து வர நவக்கிரகம். மூலவரின் கோவத் மூர்த்தங்களாக தென்சுற்றில் தெட்சணாஸுரத்தியும் வடக்கே தூர்க்கையும் சண்டகேஸ்வரரும் தனித் தனிச் சந்திதிகளில் உள்ளனர்.

பிரகாரச் சுற்றினைப் பூர்த்தியாக்கி மூலவர் சந்திதி வாசல் வந்து அதிகார நந்தியை வணங்கிவிட்டு உள்ளே நழைகிறோம். மகாமண்டபம் தாண்டி அர்த்தமண்டப வாயிலில் உள்ள விநாயகரையும் துவார பாலகரையும் வணங்கி உள்ளே ஞோக்கினால்.... ஆஹா! எத்துணை திவ்வியமான காட்சி. நிறைவான அலங்காரத்துடன் சோற்றுந்துறை நாதர் கண்முன்னே காட்சி தருகிறார். “திகழூளியே சிவனே உன் அபயம் நானே” என நாவக்கரசர் பாடப்பாவிய தேவாரத்தை நாமும் பாடப்பணிந்து நிற்கிறோம்.

“நம்பனே நான்மறைகள் ஆயினானே

நடமாட வல்லானே ஞானக் கூத்தா
கம்பனே கச்சி மாநகருளானே

கடிமதில்கள் முன்றினையும் பொடியா எய்த

அம்பனே அளவிலாப் பெருமையானே

அடியார்க்கு ஆரம்பதே ஆனேறு ஏறும்
செம்பொனே திருச்சோற்றுத்துறையுளானே

திகழூளியே சிவனே உன் அபயம் நானே!

“இதவனேஸ்வரர்” என்றும் பெருமானுக்கு ஒரு பெயருண்டு எனப் பார்த்தோமல்லவா! “இதனம்” என்பதற்கு “உனவு, சோறு” என்றும் பொருஞ்சுன்டு. “இதவனம்” என்றால் கடல் என்றோரு கருத்துண்டு. கடல் நஞ்சைத் தானுண்டு மக்களுக்கு சோறுபடைக்கும் சோற்றுத்துறையாருக்கு “இதவனேஸ்வரர்” என்ற பெயரும் பொருத்தமே. சுவைகூட்டும் சோற்றுத்துறை பற்றி சுந்தரப் பாடல் இனிமையானது. சுந்தரர் பாடலின் இறுதி வரியில் “தொலையாச் செல்வர்” எனும் திருநாமம் சூறப்பாட்டிருப்பதை அவதானிக்கவும்.

இதக் கடல்நஞ்சினை உண்டிட்ட

பேதைப் பெருமான் பேணும் பதியாம்

சுதப் புனல் உண்டெரியைக் காலும்

குதப் பொழில்குழி சோற்றுத் துறையே

இனையால் அன்பால் ஏத்தும் அவர்க்கு

திருப்பா வாழ்வை நீத்தார் இடமாம்

தலையால் தாழும் தவத்தவர்க்கு என்றும்

தொலையாச் செல்வச் சோற்றுத் துறையே

மூவர் தேவாரங்களும் மண்டபங்களின் விதானப்பகுதிகளில் தனித்தனியாக- தெளிவாகத் தெரியும்படியாக எழுதி வைத்துள்ளார்கள். பராந்தக சோழன் காலத்திலும், முதலாம் ஆதித்த சோழன் காலத்திலும் இட்கோயிலுக்கான திருப்பணி வேலைகள் நடைபெற்றதாகக் கோயிற் குறிப்புக் கூறுகிறது. கோயிற் பழமைப்பற்றி அறிந்துகொள்ள வேண்டு!! அநேகம் கல்வைட்டுக்கள் மீது அவற்றின் பெறுமதி புரியாமல், திருப்பணிவேலைகளில் சுன்னாம்பு புசி மறைத்திருப்பதை வயதுமுதிர்ந்த பெரியவர் வேதனையோடு காண்பித்தார்.

திருவையாற்றுஷ் சார்ந்த சுந்த ஸ்தானத் தலங்கள் என்றாலே நஷ்டதேவரின் திருமணமும், ஏழுந்த தல விழாவுமே ஞாபகத்திற்கு வரும். இதன் முழுமையான வரிவினை திருவையாறு ஸ்தல வரலாற்றில் (பங்குனி- 2012) பார்த்தோம். வியாக்ரபாத (புலிக்கால்) முனிவரின் மகளான சுயம்பிரகாசசையைப் பங்குனிமாத புனர்புச நட்சத்திரத்தில் திருமணம் செய்த நந்ததேவர், திருமண வேலையில் உதவிப்பிந்த அயலுர்த் தெய்வங்களிடம் ஆசிவேண்டித் தனிப் பல்லக்கில் ஊர்வலம் பூர்ப்ப, ஜயாறப்பரும் அறும் வளர்த்த நாயகியும் வேறொரு பல்லக்கில் பின்னே வர திருப்பழனம் சென்று இப்போது திருச்சோற்றுத்துறை வந்துள்ளார்கள்.

திருச்சோற்றுத்துறை வந்து சேர்ந்த அனைவரையும் ஊர் எல்லையிலே வரவேற்ற சோற்றுத்துறை நாதரும் அன்னாருணி அம்மையும் ஊருக்கள் அழறுத்தப் போய் அனைவருக்கும் அன்னம் பாலித்தனா. சிறிதுநீரு ஓய்வின் பின்னர் ஊர்வலம் திருவேதிகுடி நோக்கிப் பூர்ப்பாட்டு. நாழும் அவர்களைத் தொடர்ந்து திருவேதிகுடி செல்வோம்.... வாருங்கள்!

“தூடிகளாடு முழவும் விம்மவே
பொஷகள் பூசிப் பூங் காட்ரங்காகப்
படிகொள் பாணி பாடல் பயின்றாடும்
அடிகள் சோற்றுத்துறை சென்றடைவோமே”

சம்பந்தர்-

விளை உயர்ந்த பாருளி ஆசையின்கம்.

ஆஸ்மாது வாராந்து ரீதியிழங்கல்

01.06.2012 வெள்ளிக்கழை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்
விடப்பட்டு : - “தமிழ்க் கடவுள்”

வழங்குபவர் : - செல்வன் சிவ. உமாகதை வைர்கள்

08.06.2012 வெள்ளிக்கழை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்
வருடாந்த வைகாசிப் பெருவிழா

15.06.2012 வெள்ளிக்கழை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்
வில்லிகை நிகழ்வு “சத்தியவான் சாவித்திரி”

வழங்குபவர் : - வில்லிகைக் கலைஞர் க. சத்தியதாஸ் குழுவினர்

22.06.2012 வெள்ளிக்கழை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்
சொற்பாடிவு : - “தேவி பாகவதம்” (கதூடி)

வழங்குபவர் : - திரு அ. குமாரவேல் வைர்கள்
[சிறங்க விரிவுஞானர், மாற் கல்வூரி வட்டமக்கிளாண்ட்]

29.06.2012 வெள்ளிக்கழை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்

நான்ச்சுடர்

174ஆவது
மலர்

ஆஸ்மாது
வெளியீட்டுரை

மதிப்பீட்டுரை

வெளியீட்டுரை : - பிரஸ்ஸ் கு. தியாகராஜன் (நிறைவேணரி) வைர்கள்

மதிப்பீட்டுரை : - திரு க. நவநக்தினம் வைர்கள்

[நோலாஹ் ஆசாரியர், நெங்கியடு]

ஸ்ரீ செல்வச்சந்நிதி ஆலய முகப்புத் தோற்றும்

